

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດ ທີ 2 ມິຖຸນາ 2002 (6-2-2002)

ພຣະເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມຮັກ

ຂໍ້ ພຣະຄຳພີໃນບົດຮຽນ: ຊາມູເອນທີນຶ່ງ 18:1-4; 19:1-7; 20:4,14,17,42

ພຣະຄຳພີແຫ່ງຄວາມຈິງ: ຄວາມຮັກທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ເຊື່ອເປັນຜົນໃຫ້ທຳຄວາມດີຕໍ່ຜູ້ອື່ນ.

ຂໍ້ ພຣະຄຳພີທີ່ສຳຄັນ: ຕໍ່ມາອີກ ໂຢນາທານໄດ້ຂໍຮ້ອງໃຫ້ດາວິດສັນຍາວ່າໃຫ້ຮັກຕົນເພາະໂຢນາທານໄດ້ຮັກດາວິດຫລາຍ ເທົ່າກັບຊີວິດຂອງຕົນເອງ (ຊາມູເອນທີນຶ່ງ 20:17).

ຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຊີວິດ: ບົດຮຽນນີ້ ຈະຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານເປັນຜູ້ທີ່ມີຄວາມຮັກຕໍ່ຜູ້ອື່ນ.

ຂ້າພະເຈົ້າຈະຮັກຄົນອື່ນເໝືອນດັ່ງພຣະເຈົ້າຊົງຮັກຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຢ່າງໃດ?

ນາງຄິນເປັນຄຣິສຕຽນໃໝ່ ແລະ ລາວກໍພະຍາຍາມຢາກຈະໃຫ້ຄົນອື່ນເຫັນຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ ຜ່ານທາງຊີວິດຂອງລາວ. ຢ່າງໃດກໍດີ ນາຍຈ້າງຂອງລາວເປັນຄົນມັກຕິດຮຽນ ແລະເວົ້າຢຽບຢຳລາວແລະເຜື່ອນຮ່ວມງານຂອງລາວ. ນາຍຈ້າງຂອງລາວເປັນຄົນເຫັນແຕ່ຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ ແລະລາວບໍ່ເປັນຫວັງລູກຈ້າງຂອງລາວ. ນາງຄິນຈະສະແດງຄວາມຮັກ ແລະຄວາມກະຮຸນາໃຫ້ແກ່ນາຍຈ້າງຂອງລາວໄດ້ຢ່າງໃດ? ມັນເປັນການງ່າຍທີ່ຮັກ ຜູ້ທີ່ຮັກເຮົາ. ພວກເຮົາຈະຮັກຜູ້ທີ່ປະຕິເສດພວກເຮົາໄດ້ຢ່າງໃດ?

ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາສຶກສາບົດຮຽນນີ້ ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າຈະມີຜົນສະທ້ອນອັນໃດແດ່ໃນຊີວິດຂອງຜູ້ທີ່ເຊື່ອ. ທ່ານຈະຖືກທ້າທາຍໃຫ້ເປັນຄົນທີ່ມີຄວາມຮັກຕໍ່ຄົນອື່ນຫລາຍຂຶ້ນ.

ສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. **ຄວາມຮັກທີ່ມີການຕັດສິນໃຈ** (ຊາມູເອນທີນຶ່ງ 18:1-4)

- 1 ເມື່ອຊາອູນແລະດາວິດໄດ້ສິນທະນາປາໂສກັນແລ້ວ ໂຢນາທານລູກຊາຍຂອງຊາອູນ ກໍເກີດມີຄວາມນິຍົມ
- 2 ຊົມຊອບດາວິດຫລາຍ ແລະ ກໍມີຄວາມຮັກແພງລາວຫລາຍອີກ ຕັ້ງແຕ່ມື້ນັ້ນມາ ຊາອູນກໍເອົາດາວິດໄປຢູ່ນຳ
- 3 ແລະບໍ່ໄດ້ໃຫ້ກັບຄືນເມື່ອບ້ານເລີຍ ຍ້ອນໂຢນາທານຮັກແພງດາວິດຫລາຍ ລາວຈຶ່ງສາບານເປັນເຜື່ອນທີ່ດີກັບ
- 4 ດາວິດຕະຫລອດໄປ ໂຢນາທານໄດ້ແກ້ເສື້ອຊັ້ນນອກຂອງຕົນເອງ ໃຫ້ດາວິດພ້ອມທັງເຄື່ອງຮົບ ດາບ ຄັນທະນູ ແລະສາຍຮັດ.

ຫລັງຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະຕິເສດກະສັດຊາອູນວ່າເປັນກະສັດອີກຕໍ່ໄປ ຍ້ອນວ່າລາວບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າ, ພຣະອົງໄດ້ບອກໃຫ້ຊາມູເອນ ຜູ້ປະກາດພຣະທັມໄປແຕ່ງຕັ້ງດາວິດໃຫ້ເປັນກະສັດຜູ້ຕໍ່ໄປຂອງອິສຣາເອນ (ຊາມູເອນທີນຶ່ງ 16:1-13). ກ່ອນໜ້ານັ້ນດາວິດໄດ້ຮັບໃຊ້ຊາອູນເປັນຜູ້ຖືອາວຸດຂອງພຣະອົງ ແລະເປັນຜູ້ດິດພິນເພື່ອພ້ອມຄາຍຄວາມຕຶງຄຽດຈາກວິນຍານຊົ່ວທີ່ເຂົ້າສົງໃຫ້ອອກຈາກພະອົງ. ປະຊາຊົນສ່ວນໃຫຍ່ໄດ້ຍິນຊື່ສຽງຂອງດາວິດແມ່ນລາວໄດ້ຂ້າຍັກໂກລິອາດຂອງຊາວຟິລິສຕິນ. ຫລັງຈາກລາວໄດ້ສະແດງຄວາມສາມາດວ່າເປັນວິຣະບູຣຸດ, ລາວຈຶ່ງໄດ້ນຳເຂົ້າເຝົ້າກະສັດຊາອູນເພື່ອຮັບຕຳແໜ່ງໃໝ່ (17:58).

ດາວິດໄດ້ກາຍມາເປັນເຜື່ອນສນິດກັບໂຢນາທານຜູ້ເປັນລູກຊາຍກົກຂອງກະສັດຊາອູນ. ຄຳວ່າ **ເກີດມີຄວາມນິຍົມຊົມຊອບ** ແລະ **ມີຄວາມຮັກແພງລາວຫລາຍ** ໂຢນາທານມີຄວາມຮັກແພງກັບດາວິດໃນຖານະເປັນເຜື່ອນທີ່ສນິດສົມກັນ. ໃນພຣະຄຳພີພາສາອັງກິດບາງສບັບໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ ໂຢນາທານ **ຮັກລາວເໝືອນດັ່ງຕົນເອງ**. ລາວມີຄວາມຮັກ

ໂດຍບໍ່ຄຳນຶງເຖິງຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ. ລາວຮັກດາວິດບໍ່ແມ່ນຍ້ອນວ່າດາວິດຈະນຳຜົນປະໂຫຍດມາສູ່ລາວ, ແຕ່ລາວຮັກດາວິດໃນຖານະເປັນເພື່ອນເປັນແລະເພື່ອນຕາຍ.

ຊາຍທັງສອງໄດ້ **ສາບານເປັນເພື່ອນຕລອດໄປ**. ພວກເຂົາໄດ້ຢຶດຖືຄຳໝັ້ນສັນຍາຈາກຄຳສາບານນັ້ນໄວ້ຕລອດໄປ (ໃຫ້ອ່ານໃນບົດທີ 20:14-17,42). ໂຢນາທານໄດ້ສະແດງອອກເຖິງຄວາມຈິງຮັກພັກດີຕໍ່ດາວິດ ລາວ **ໄດ້ແກ້ເສື້ອຊັ້ນນອກຂອງຕົນເອງ**, ພ້ອມທັງເຄື່ອງຮີບໃຫ້ດາວິດ. ສາສນາຈາມໄດ້ແນະນຳວ່າການກະທຳຂອງໂຢນາທານໄດ້ບົ່ງບອກວ່າ ລາວໄດ້ຮັບຮູ້ວ່າດາວິດຈະເປັນກະສັດຜູ້ຕໍ່ໄປຂອງຊົນຊາດອິສຣາເອນ. ກະສັດຊາອູນຜູ້ເປັນພໍ່ຂອງໂຢນາທານເປັນກະສັດຄົນທຳອິດຂອງຊົນຊາດອິສຣາເອນ. ຕາມການປະຕິບັດກັນມາຂອງຫລາຍໆຊົນຊາດ ລູກຊາຍຂອງກະສັດຈະຕ້ອງຂຶ້ນຄອງຣາຊການແທນ ຖ້າກະສັດນັ້ນສວັນນະຄົດ. ໃນກໍລະນີນີ້ ໂຢນາທານຈະຕ້ອງຂຶ້ນຄອງຣາຊການແທນກະສັດຊາອູນ. ໂຢນາທານໄດ້ມອບເສື້ອຊັ້ນນອກໃຫ້ດາວິດຊຶ່ງເປັນສັນຍາລັກວ່າ ລາວໄດ້ສລະສິດຂອງລາວໃຫ້ເພື່ອນຂອງລາວ. ລາວຮັບຮູ້ວ່າດາວິດຈະຕ້ອງເປັນກະສັດຂອງອິສຣາເອນແທນກະສັດຊາອູນ.

ການຕັດສິນໃຈແລະການກະທຳຂອງໂຢນາທານໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນໃນສມັຍນີ້ປະລາດໃຈຫລາຍ. ຖ້າໂຢນາທານໄດ້ມອບບັນລັງອະນາຄົດຂອງຕົນໃຫ້ດາວິດເປັນກະສັດ, ລາວໄດ້ກະທຳສິ່ງທີ່ເໝາະສົມໄປຈາກຄົນສມັຍນີ້ຈະເຮັດໄດ້. ຄົນໃນສມັຍນີ້ຍ້ອນເຮັດແຕ່ສິ່ງທີ່ຈະໄດ້ຜົນປະໂຫຍດມາສູ່ຕົວເອງເທົ່ານັ້ນ. ພະນັກງານຈຳນວນຫລາຍຈະບໍ່ຊຸກຍູ້ເພື່ອນຮ່ວມງານໃຫ້ໄດ້ຮັບຕຳແໜ່ງດີກວ່າຕົນ ຫລືໄດ້ຮັບຄ່າຈ້າງຫລາຍກວ່າຕົນ, ໂດຍສະເພາະແລ້ວແມ່ນຈະມາຍາດຕຳແໜ່ງຂອງຕົນທີ່ມີຢູ່.

ຄວາມຮັກທີ່ໂຢນາທານໄດ້ສະແດງອອກເປັນຄວາມຮັກທີ່ປາສະຈາກຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງປະທານອຳນາດອັນດຽວກັນໃຫ້ພວກເຮົາ ໃຫ້ມີຄວາມຮັກທີ່ບໍ່ເຫັນແກ່ຕົວຕໍ່ຄົນອື່ນ ແລະຕັດສິນໃຈເຮັດແຕ່ສິ່ງທີ່ຈະນຳຜົນປະໂຫຍດມາສູ່ຄົນອື່ນ. ຈະເຮັດສິ່ງໃດກໍຕາມ ພວກເຮົາຈະຕ້ອງເຮັດໄປເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງຄົນອື່ນ, ແທນທີ່ຈະທຳໄປເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງພວກເຮົາເອງແຕ່ເທົ່ານັ້ນ.

ແມ່ນຜູ້ໃດເປັນເພື່ອນແທ້ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ? ຂ້າພະເຈົ້າຈະພິສູດໃຫ້ເພື່ອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈິ່ງຮັກພັກດີຕໍ່ເພື່ອນນັ້ນໄດ້ຢ່າງໃດ? ໃນບັນນາມນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຊົາເປັນຄົນເຫັນແກ່ຕົວ ເພື່ອຈະເຮັດໃນສິ່ງທີ່ນຳຜົນປະໂຫຍດມາສູ່ເພື່ອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າບໍ່?

2. **ຄວາມຮັກຈະຕ້ອງມີຄວາມເປັນຫວັງຜູ້ອື່ນ** (ຊາມູເອນທີມັງ 19:1-7)

- 1 ຊາອູນໄດ້ບອກໂຢນາທານ ລູກຊາຍຂອງພຣະອົງ ແລະພວກຂ້າຣາຊະການເຖິງແຜນການຂ້າດາວິດແຕ່ໂຢນາ
- 2 ທານຮັກດາວິດຫລາຍ ລາວຈິ່ງບອກດາວິດວ່າ "ພໍ່ຂ້ອຍພະຍາຍາມຈະຂ້າເຈົ້າຢູ່ ໃນມື້ອື່ນເຊົ້າຈິ່ງລະວັງຕົວ
- 3 ໃຫ້ດີ ໃຫ້ເຈົ້າໄປລີ້ຕົວຢູ່ໃນບ່ອນເລິກລັບ ສ່ວນຂ້ອຍຈະໄປຢືນຄຽງຂ້າງພໍ່ຂອງຂ້ອຍໃນທີ່ງ່າບ່ອນທີ່ລີ້ຕົວຢູ່ນັ້ນຂ້ອຍຈະກາບທູນເຮືອງຂອງເຈົ້າຕໍ່ພໍ່ຂອງຂ້ອຍ ຖ້າວ່າຂ້ອຍຮູ້ເຮືອງໃດແລ້ວ ຂ້ອຍຈະມາບອກໃຫ້ເຈົ້າຮູ້ຈັກໂລດ".
- 4 ໂຢນາທານໄດ້ກ່າວສັອເສີນດາວິດຕໍ່ຊາອູນວ່າ "ສະເດັດພໍ່ຂ້ານ້ອຍ ຂໍຢ່າທຳຣ້າຍດາວິດຂ້າໃຊ້ຂອງພໍ່ເລີຍ ລາວບໍ່ໄດ້ເຄີຍເຮັດສິ່ງໃດຜິດຈັກເທື່ອ ແຕ່ກົງກັນຂ້າມ ທຸກສິ່ງທີ່ລາວເຮັດນັ້ນເປັນຜົນດີອັນຍິ່ງໃຫວ່ ແກ່ສະເດັດ
- 5 ພໍ່ ລາວໄດ້ສ່ຽງຊີວິດຕົນເອງຂ້າໂກລິອາດ ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຊົງນຳເອົາໂຊຊະນະອັນຍິ່ງໃຫວ່ມາໃຫ້ພວກອິສຣາເອນ ພໍ່ໄດ້ເຫັນການນີ້ ແລະພໍ່ກໍດີໃຈ ແລ້ວເປັນຫຍັງສະເດັດພໍ່ຈິ່ງເຮັດຜິດຕໍ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີຄວາມຜິດໂດຍຢາກຂ້າລາວ ໂດຍບໍ່ມີເຫດຜົນຫຍັງຫມົດ?"
- 6 ເມື່ອຊາອູນໄດ້ຍິນໂຢນາທານເວົ້າເພິ່ນກໍສາບານໃນພຣະນາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ ດາວິດຈະບໍ່ຖືກຂ້າໂຢນາທານ
- 7 ຈິ່ງເອີ້ນດາວິດມາ ແລະບອກທຸກສິ່ງແກ່ລາວ ແລ້ວກໍນຳດາວິດເຂົ້າເຝົ້າຊາອູນ ແລ້ວດາວິດກໍຢູ່ຮັບໃຊ້ຊາອູນເຫມືອນດັ່ງແຕ່ກ່ອນມາ.

ກະສັດຊາອູນຢ້ານວ່າດາວິດຈະມີອຳນາດແລະຊື່ສຽງຫລາຍພຣະອົງຈິ່ງໄດ້ສັ່ງໃຫ້ໂຢນາທານ ລູກຊາຍຂອງພຣະ

ອົງ ແລະພວກຂ້າຮາຊະການເຖິງແຜນການຂ້າດາວິດ. ພຣະອົງຈະຕ້ອງກຳຈັດດາວິດກ່ອນລາວຈະໄດ້ມາເປັນຜູ້ຄອງ ຮາຊະການແທນພະອົງ. ໂຢນາທານເປັນເຫມືອນປາຖືກຫນີບຕິດກັບໄມ້ຫີບ. ເພາະວ່າລາວເປັນຫ່ວງຊີວິດຂອງດາວິດ, ລາວຈຶ່ງຕັດສິນໃຈເປັນຜູ້ຕໍ່ລອງກັບພໍ່ຂອງລາວໃຫ້ດາວິດ ເພື່ອໃຫ້ພໍ່ຂອງລາວມີຈິດໃຈຄືນຕໍ່ດາວິດ.

ລາວໄດ້**ບອກ** ເຄື່ອນດາວິດເຖິງພຶດຕິການຂອງພໍ່ລາວໃຫ້ດາວິດຮູ້. ລາວໄດ້ວາງແຜນໃຫ້ດາວິດ**ໄປລີ້ຕົວຢູ່ໃນ ບ່ອນເລິກລັບ.**

ມື້ຕໍ່ມາ **ໂຢນາທານໄດ້ກ່າວສັຣເສີນດາວິດຕໍ່ຊາອູນ.** ລາວໄດ້ຕໍ່ລອງເພື່ອດາວິດ ແລະໃນຂະນະດຽວກັນກໍ່ນຳ ຜົນປະໂຫຍດມາສະສົມ. ກະສັດຊາອູນຈຶ່ງໄດ້**ສາບານໃນພຣະນາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ ດາວິດຈະບໍ່ຖືກຂ້າ.** ຕໍ່ມາລາວໄດ້ ໄປບອກດາວິດໃຫ້ອອກມາຈາກບ່ອນລີ້ຕົວ ແລະດາວິດກໍ່ໄດ້ຮັບໃຊ້ຢູ່ໃນວັງອີກຕໍ່ໄປ.

ໂຢນາທານໄດ້ຕັດສິນໃຈໃຫ້ມີຄວາມເປັນຫ່ວງເຖິງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງດາວິດຕລອດໄປ. ເພື່ອນບາງຄົນມີ ຄວາມຫ່ວງເພື່ອນເປັນຊົ່ວຄັ້ງຊົ່ວຄາວເທົ່ານັ້ນ. ແຕ່ໂຢນາທານກັບດາວິດນັ້ນມີຄວາມຜູກພັນກັນ ເປັນຫ່ວງຊຶ່ງກັນແລະ ກັນຕະຫລອດຊົ່ວຊີວິດຂອງພວກເຂົາ. ຄຣິສຕຽນຄວນເອົາໂຢນາທານເປັນແບບຢ່າງ ໃຫ້ມີຄວາມເປັນຫ່ວງຕໍ່ຄົນອື່ນ.

ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າມີບັນຫາກ່ຽວກັບຄວາມຈິງຮັກພັກດີຕໍ່ເພື່ອນ ຂ້າພະເຈົ້າຈະທຳຢ່າງໃດ? ໃນບັນານມານີ້ ຂ້າພະ ເຈົ້າໄດ້ສະແດງອອກໃຫ້ເຫັນວ່າຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມເປັນຫ່ວງຕໍ່ເພື່ອນຂ້າພະເຈົ້າຫລືບໍ່?

3. ຄວາມຮັກຈະຕ້ອງມີຄວາມຫມັ້ນຄົງ (ຊານເອນທິມັ່ງ 20:4,14,17,42)

4 ໂຢນາທານຕອບວ່າ "ຂ້ອຍຈະເຮັດທຸກສິ່ງທີ່ເຈົ້າຕ້ອງການ".

14 ແລະດຽວນີ້ ຖ້າຂ້ອຍຍັງມີຊີວິດຢູ່ ຂໍໃຫ້ເຈົ້າຮັກສາຄຳຫມັ້ນສັນຍາອັນສັກສິດນີ້ໄວ້ ແລະສັດຊື່ຕໍ່ຂ້ອຍ.

17 ຕໍ່ມາອີກ ໂຢນາທານໄດ້ຂໍຮ້ອງໃຫ້ດາວິດສັນຍາວ່າ ໃຫ້ຮັກຕົນ ເພາະວ່າໂຢນາທານໄດ້ຮັກດາວິດຫລາຍ.

42 ແລ້ວໂຢນາທານຈຶ່ງເວົ້າຕໍ່ດາວິດວ່າ "ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊົງສະຖິດຢູ່ກັບເຈົ້າ ຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເປັນພະຍານ ລະຫວ່າງເຈົ້າກັບຂ້ອຍ ແລະ ລະຫວ່າງເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າກັບເຊື້ອສາຍຂອງຂ້ອຍ ວ່າຈະຮັກສາຄຳຫມັ້ນສັນ ຍາອັນສັກສິດທີ່ເຮົາມີຕໍ່ກັນແລະກັນນີ້ໄວ້ຕລອດໄປ" ແລ້ວດາວິດກໍ່ຈາກໄປ ສ່ວນໂຢນາທານກໍ່ກັບຄືນເມືອ ໃນເມືອງ.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ ຊາອູນກໍ່ຍັງບໍ່ເຊົາຈະນຳເຂັ້ມຂ້າດາວິດ. ຄວາມສຳພັນໃນຖານະເປັນເພື່ອນລະຫວ່າງໂຢນາ ທານກັບດາວິດແຫ່ງແຫນ້ນແກ່ນຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ ຈົນໂຢນາທານໄດ້ຊ່ອຍຊີວິດຂອງດາວິດໃຫ້ຫນີຈາກເງື່ອນມືຂອງຊາ ອູນ. ການກະທຳຂອງໂຢນາທານຈະນຳຄວາມເສັຽຫາຍມາສູ່ລາວຢ່າງຫລວງຫລາຍ ເພາະລາວໄດ້ເຂົ້າຂ້າງດາວິດ. ນອກເໜືອໄປກວ່ານັ້ນອີກ ລາວໄດ້ສນັບສນູນຜູ້ທີ່ຈະມາຄອງບັນລັງກະສັດຂອງອິສຣາເອນ.

ຫລາຍຄັ້ງລາວໄດ້ກ່າວຮັບຕາງໜ້າດາວິດຕໍ່ສະເດັດພໍ່ຂອງລາວ. ດາວິດຈຳເປັນຈະຕ້ອງຮັບປະທານອາຫານ ຮ່ວມໂຕະກັບຊາອູນໃນງານສລອງ "ວັນສລອງອອກເຄື່ອນໃໝ່", ແຕ່ວ່າລາວຈະໄປ "ລີ້ຕົວຢູ່ໃນທີ່ງຽນາ" ດີກວ່າ (ຂໍ້ 5). ເມື່ອຊາອູນຖາມຫາ ໂຢນາທານກໍ່ຈະເວົ້າຕາງດາວິດວ່າ ລາວອະນຸຍາດໃຫ້ດາວິດກັບເມືອເບັດເລເຣັມ ບ້ານ ຂອງລາວ ເພື່ອໄປຖວາຍເຄື່ອງບູຊາປະຈຳປີນຳຂອງຄອບຄົວລາວ (ຂໍ້ 6). ທ່າທີຂອງຊາອູນຈະສະແດງອອກເມື່ອ ລາວໄດ້ຍິນວ່າດາວິດຈະບໍ່ໄດ້ມາຮັບປະທານອາຫານຮ່ວມໂຕະກັບລາວ.

ໂຢນາທານຮັບປາກດາວິດວ່າ ຈະລາຍງານໃຫ້ລາວຮູ້ເຖິງທ່າທີຂອງຊາອູນໃນຂະນະທີ່ລາວບໍ່ຢູ່ ເພື່ອພິສູດໃຫ້ຮູ້ ວ່າລາວໄດ້ **ຮັກສາຄຳຫມັ້ນສັນຍາອັນສັກສິດ** ທີ່ມີຕໍ່ກັນ. ໝາຍເຖິງຄວາມສັດຊື່ແລະຈິງຮັກພັກດີຕໍ່ກັນ.

ໃນຄຳເວົ້າຂອງໂຢນາທານຮ້ອງຂໍໃຫ້ດາວິດມີຄວາມຮັກຕໍ່ລາວ. ໃນຄຳເວົ້າຕອນນີ້ ພາສາເຮັບເຮີມີຄວາມໝາຍ ຄ້າຍຄຽງກັບພາສາກຣີກ ຄືຄວາມຮັກທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງມີຕໍ່ມະນຸດ. ໂປໂລໄດ້ລຽບລຽງໄວ້ໃຫ້ເຫັນວ່າຄວາມຮັກນີ້ແມ່ນ ຜົນຂອງພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ. ພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດໄດ້ປະທານຜົນນີ້ໄວ້ໃນຊີວິດຂອງຜູ້ທີ່ເຊື່ອ ສະນັ້ນພວກເຂົາຈະຕ້ອງ ສະແດງອອກໃຫ້ຄົນອື່ນເຫັນ ຄືພວກເຂົາຈະຕ້ອງມີຄວາມຮັກຕໍ່ຄົນອື່ນ.

ໂຢນາທານແລະດາວິດມີຄວາມຮັກອັນແທ້ແກ່ນ. **ໂຢນາທານໄດ້ຮັກດາວິດຫລາຍ ເທົ່າກັບຊີວິດຂອງຕົນເອງ.** ພຣະບັນຍັດເດີມໄດ້ບົ່ງບອກຄວາມຮັກດັ່ງກ່າວນີ້ຢູ່ແລ້ວ: "ແຕ່ຈົ່ງຮັກເພື່ອນນະນຸດເໝືອນຮັກຕົນເອງ" (ລະບຽບພວກ ເລວີ 19:18 ຂ).

ໃນເມື່ອດາວິດບໍ່ໄດ້ມາຮັບປະທານອາຫານຮ່ວມໂຕະກັບຊາອູນ ທ່າທີຂອງລາວໄດ້ສະແດງອອກໃຫ້ໂຢນາທານ ເຫັນວ່າ ພໍ່ຂອງຕົນມີເຈດຕະນາຈະຂ້າເພື່ອນທີ່ຮັກຂອງຕົນ. ດາວິດຈຶ່ງບໍ່ສາມາດຈະກັບມາເຮືອນຂອງຊາອູນອີກ. ການ ສັ່ງລາຂອງດາວິດກັບໂຢນາທານຈຶ່ງເປັນການສັ່ງລາທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມໂສກເສົ້າຫລາຍ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ແຕ່ ຄວາມສຳພັນໃນຖານະເປັນເພື່ອນນັ້ນໝັ້ນຄົງຕລອດໄປຊົ່ວກາລະນານ. ພວກເຂົາທັງສອງຕັດສິນໃຈຜູກພັນກັນເປັນ ເພື່ອນ ແລະເບິ່ງແຍງເຖິງຄວາມສຸກທຸກຕລອດທັງເຊື້ອສາຍຂອງກັນແລະກັນ. ໂຢນາທານຮຽກຮ້ອງໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າຊົງເປັນ **ພະຍານ** ໃນຄຳໝັ້ນສັນຍາດັ່ງກ່າວນີ້.

ແມ່ນຜູ້ໃດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຮັກບໍ່ລົງໃນປະຈຸບັນນີ້? ໃນອາທິດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຈະເຮັດຢ່າງໃດ ເພື່ອຟື້ນຟູໃຫ້ເຫັນວ່າຂ້າພະ ເຈົ້າມີຄວາມຮັກຕໍ່ຄົນຜູ້ນັ້ນ?

ນຳມາໃຊ້ໃນຊີວິດປະຈຳວັນ

ໃນສັງຄົມພວກເຮົານີ້ ບໍ່ວ່າຜູ້ໃດກໍຢາກຢູ່ໃນອັນດັບນຶ່ງ. ບາງຄັ້ງບາງຄາວ ພວກເຮົາໄດ້ຍິນວ່າມີຄົນທີ່ມີຈິດໃຈກະ ຮຸນາ, ບາງຄົນມີຈິດໃຈກ້ວາງຂວາງ, ຫລາຍຄົນເຮັດທຸກສິ່ງກໍເພື່ອຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວເທົ່ານັ້ນ. ພາບພົດຂອງຊີວິດໃນ ທາງຂອງຄຣິສຕຽນນັ້ນຕ່າງຫລາຍ ເຊັ່ນໃຫ້ຮັກຄົນອື່ນ ສະນັ້ນ ແນວທາງຂອງຄຣິສຕຽນຈຶ່ງຂັດກັບແນວທາງສັງຄົມ ປະຈຸບັນນີ້ຫລາຍ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປະທານພະລັງອຳນາດໃຫ້ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃຫ້ມີຄວາມຮັກຕໍ່ຄົນອື່ນ. ຄຣິສຕຽນຈຶ່ງມີຜົນ ທະນີ ຄືໃຫ້ຮັກຄົນອື່ນໃຫ້ເຮັດທຸກສິ່ງເພື່ອເປັນຜົນປະໂຫຍດແກ່ເຂົາ.

ໃຫ້ວາງຕົວຂອງທ່ານຢູ່ໃນສະພາບຂອງໂຢນາທານ. ດາວິດຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນກະສັດຜູ້ໃຫມ່ແທນທີ່ຈະເປັນໂຢ ນາທານ. ໃຫ້ທ່ານສະແດງອອກເຖິງຄວາມຮູ້ສຶກຂອງທ່ານຕໍ່ດາວິດສາມປະການ. ໃນສາມປະການນີ້ ມີປະການໃດແດ່ ທີ່ທ່ານຄິດວ່າ ພຣະເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ທ່ານສະແດງອອກມາ?

(ອຸປຸຖິມໂດຍ ລບສ) www.lsbj.org

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດ ທີ 9 ມິຖຸນາ 2002 (6-9-2002)

ພຣະເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມຊື່ນບານ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີໃນບົດຮຽນ: ເນເຕມີ 8:1-3,5-6,9-17

ພຣະຄຳພີແຫ່ງຄວາມຈິງ: ຄວາມຊື່ນບານຂອງຜູ້ທີ່ເຊື່ອ ແມ່ນມາຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ບໍ່ແມ່ນມາຈາກສິ່ງແວດລ້ອມ.

ຂໍ້ພຣະຄຳພີທີ່ສຳຄັນ: ນີ້ ເປັນວັນບໍລິສຸດສຳລັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ສະນັ້ນບໍ່ຕ້ອງໂສກເສົ້າ ຄວາມຊື່ນບານທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປະທານໃຫ້ທ່ານນັ້ນ ຈະທຳໃຫ້ພວກທ່ານມີເຣື່ອແຮງຂຶ້ນ (ເນເຕມີ 10:8 ຂ).

ຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຊີວິດ: ບົດຮຽນນີ້ ຈະຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານເປັນຄົນສຽງທີ່ມີຄວາມຊື່ນບານ.

ຂ້າພະເຈົ້າຈະຮູ້ໄດ້ຢ່າງໃດວ່າຄວາມຊື່ນບານນີ້ບໍ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນຈາກສິ່ງແວດລ້ອມ?

ເມື່ອພວກອາສາສັນຍາຂອງຊາວເທີນແບັບຕິດໄດ້ໄປຈາກສະຫະຣັຖອາເມຣິກາ. ເພື່ອໄປຢ້ຽມຢາມແລະເປັນພະຍານຕາມບ້ານຕ່າງໆໃນປະເທດຊູເຣີນາມ (Suriname) ອາເມຣິກາໃຕ້. ພວກເຂົາປະທຸກໃຈຫລາຍ ເມື່ອໄດ້ໄປພົບກັບຍິງຄົນນຶ່ງທີ່ຢູ່ໃນໜູ່ບ້ານນັ້ນ. ທ່ານທີ່ມາກ່າວວ່າ, "ຍິງຄົນນັ້ນໄດ້ເລົ່າສູ່ພວກເຮົາຟັງວ່າ ລາວໄດ້ອະທິຖານເປັນເວລາສິບແປດປີຢາກໃຫ້ມີການຟື້ນຟູເພື່ອໃຫ້ມີຄົນໃນໜູ່ບ້ານນັ້ນມາຮັບເຊື້ອພຣະເຈົ້າ ແລະລາວຈະໄດ້ມີໜູ່ມາເປັນຄົນສຽງ, ເພາະວ່າມີແຕ່ລາວຜູ້ດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ເປັນຄົນສຽງ." ທ່ານທີ່ມາກ່າວຕໍ່ໄປວ່າ, "ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາກັບລາວອະທິຖານຮ່ວມກັນ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນລາວຮ້ອງໂທ້ ເພາະວ່າ ຍ້ອນຄວາມຫ່ວງໂຍກັບຜູ້ທີ່ຫລົງເສັ້ນໃນໜູ່ບ້ານນັ້ນ. ພວກຂ້າພະເຈົ້າທີ່ຢູ່ໃນກຸ່ມນັ້ນມີຄວາມຖອມໃຈຫລາຍໃນຄວາມເຊື່ອຂອງລາວ." ຫລັງຈາກພາບພະຍົນກ່ຽວກັບຂ່າວປະເສີດຂອງອົງພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ຈົບສິ້ນລົງ, ມີສາມສິບຄົນໄດ້ມາຮັບເຊື້ອພຣະເຈົ້າ. ຄວາມທຸກໂສກຂອງຍິງຄົນນັ້ນໄດ້ກັບກາຍມາເປັນຄວາມຊື່ນບານ.

ຍິງຄົນນັ້ນມີຄວາມຊື່ນບານເມື່ອລາວໄດ້ເຫັນເພື່ອນບ້ານຂອງລາວໄດ້ມາຮັບເຊື້ອພຣະເຢຊູ-ນັ້ນຄືສິ່ງທີ່ລາວໄດ້ອະທິຖານມາເປັນເວລາຫລາຍປີ. ມີສິ່ງໃດທີ່ໄດ້ນຳຄວາມຊື່ນບານມາສູ່ທ່ານ? ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາສຶກສາພຣະທັມນີ້, ພວກເຮົາຈະໄດ້ຟື້ນຟູວ່າຄວາມຊື່ນບານອັນແທ້ຈິງ ແລະພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັບປະສົບການຈາກຄວາມຊື່ນບານນີ້ໄດ້ຢ່າງໃດ ໂດຍບໍ່ແມ່ນຄວາມມ່ວນຊື່ນທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກສິ່ງແວດລ້ອມຂອງເຮົາ.

ສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ຈົ່ງຕັ້ງອີກຕັ້ງໃຈຟ້າ (ເນເຕມີ 8:1-3)

- 1 ໃນເດືອນທີ່ເຈັດ ຊາວອິສຣາເອນໄດ້ຢາຍກັນຢູ່ຕາມບ້ານເມືອງຂອງພວກເຂົາ ໃນມື້ທີ່ນຶ່ງຂອງເດືອນນັ້ນ ພວກເຂົາທັງໝົດໄດ້ໂຮມກັນຢູ່ເດີນຕໍ່ໜ້າປະຕູນ້ຳທີ່ນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ ພວກເຂົາໄດ້ຮ້ອງຂໍປະໂຫຍດເອົາຊຸກຜູ້ຮອບຮູ້ໃນດ້ານພຣະທັມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງມອບໃຫ້ພວກອິສຣາເອນ ຜ່ານທາງໂມເຊ ໃຫ້ເຝິກນຳເອົາປື້ມ
- 2 ພຣະທັມອອກມາ ເອົາຊຸກກໍເອົາປື້ມນັ້ນອອກມາ ແລະນຳໄປຍັງບ່ອນທີ່ປະຊາຊົນເຕົ້າໂຮມກັນຢູ່ ມີທັງຜູ້ຊາຍ
- 3 ຜູ້ຍິງ ແລະເດັກນ້ອຍທີ່ເຂົ້າໃຈໄດ້ ໃນເດີນຕິດກັບປະຕູນ້ຳນັ້ນ ເອົາຊຸກໄດ້ອ່ານພະທັມແຕ່ເຂົ້າມືດຈົນເຖິງທ່ຽງ ພວກເຂົາທຸກຄົນຟັງຢ່າງຕັ້ງອີກຕັ້ງໃຈ.

ເອີຊາແລະເນເຫມີ ທັງສອງເປັນບຸກຄົນສຳຄັນໃນສັນຍາໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າກັບມາຈາກປະເທດບາບີໂລນ. ເອີຊາກັບມາພາດອອກຈາກຢູດາເລີ້ມ ປະເທດຢູດາເພື່ອເປັນຜູ້ນຳພາທາງດ້ານສາສນາ. ລາວສຶກສາພຣະທັມແລະເປັນຜູ້ຮອບຮູ້ໃນດ້ານພຣະທັມ ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງອິສະຣາເອນໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ໂມເຊ (ເອີຊາ 7:1-10). ຫລັງຈາກເອີຊາກັບມາ ເນເຫມີກໍຕາມມາ. ລາວນຳພາໃຫ້ປະຊາຊົນສ້າງກຳແພງເມືອງຂຶ້ນໃໝ່ (ເນເຫມີ 2:11-20; 6:15) ແລະໄດ້ກ່າວເນັ້ນກັບພວກເຂົາໃນດ້ານຄວາມສິນທັມແລະຝ່າຍຈິດວິນຍານອີກດ້ວຍ.

ວັນທີ່ນຶ່ງຂອງເດືອນເຈັດເປັນວັນສຳຄັນຂອງຊາວຢິວ. ປະຊາຊົນຮ້ອງຂໍໃຫ້ເອີຊາສອນພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ພວກເຂົາ. ເອີຊາເປັນທັງນັກທັມອີກດ້ວຍ ລາວເປັນຜູ້ຊ່ຽວຊານໃນດ້ານພຣະທັມ. ນັກທັມມີຫນ້າທີ່ອ່ານພຣະທັມ ແລະສັ່ງສອນປະຊາຊົນກ່ຽວກັບພຣະທັມ. **ພຣະທັມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງມອບໃຫ້ພວກອິສະຣາເອນ ຜ່ານທາງໂມເຊ** ແມ່ນພຣະທັມທັງຫຼ້າເຫລັ້ມຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ປະຖົມມະການ, ອົບພະຍົບ, ລະບຽບພວກເລວີ, ຈິດເຊັນບັນຊີ, ແລະພຣະບັນຍັດສອງ. ພຣະທັມທັງຫຼ້າເຫລັ້ມນີ້ໄດ້ທ້ອນເຂົ້າກັນແລະໄດ້ເອີ້ນວ່າ ເພທິທູກ (Pentateuch). ພຣະທັມທຳອິດທັງຫຼ້າເຫລັ້ມຂອງພຣະສັນຍາເດີມ.

ໃນມື້ທີ່ນຶ່ງຂອງເດືອນເຈັດ ເອີຊາໄດ້ອ່ານພຣະທັມ **ພຣະບັນຍັດ** ໃຫ້ປະຊາຊົນຟັງ **ແຕ່ເຊົ້າມືດຈົນເຖິງທ່ຽງ ພວກເຂົາທຸກຄົນຟັງຢ່າງຕັ້ງອົກຕັ້ງໃຈ**. ສ່ວນຫລາຍຄຣິສຕຽນສັນຍານີ້ມີພຣະຄຳພີຫລາຍເຫລັ້ມ. ພວກເຮົາອ່ານພຣະຄຳພີໄດ້ທຸກເວລາ. ເມື່ອພວກເຮົາໄປນະມັສການ ພວກເຮົາໄດ້ຟັງເພື່ອອ່ານພຣະຄຳພີບາງສ່ວນດັ່ງ ໃນຝູງຊົນທັງຫລາຍ. ໃນສັນຍານີ້ ພວກເຮົາບໍ່ມີປະສົບການ ໃນການຟັງຄົນອ່ານພຣະຄຳພີ **ຕັ້ງແຕ່ເຊົ້າມືດຈົນເຖິງທ່ຽງ**. ຊາວຢິວສັນຍານີ້ພວກເຂົາຢາກຈະຟັງພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າ. ເຖິງແມ່ນວ່າຈະຟັງຫມົດເຊົ້າພວກເຂົາກໍບໍ່ລຳຄານ.

ຂ້າພະເຈົ້າມັກສອນພຣະຄຳພີໃຫ້ພວກນັກຮຽນນະໜາວິທະຍາລັຍຕອນຕົ້ນ. ພວກເຂົາເຈົ້າສົນໃຈຢາກຮູ້ເຫມືອນດັ່ງຊາວຢິວໃນສັນຍາຂອງເອີຊາ. ເຖິງແມ່ນວ່າມີຫລາຍຄົນໃນສັນຍານີ້ເຊື່ອວ່າພຣະຄຳພີເປັນຂອງລ້າສັນຍາ, ແຕ່ຄຣິສຕຽນລະນຶກສເມື່ອວ່າ ພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າເປັນແນວທາງປະຈຳວັນ. ພວກເຮົາຈະຕ້ອງຕັ້ງອົກຕັ້ງໃຈຟັງພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າຜ່ານທາງພຣະທັມຂອງພຣະອົງ.

ທີ່ຜ່ານມາ ຕອນໃດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຢາກຈະອ່ານພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ? ຄວາມຄິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າມີການປ່ຽນແປງຢ່າງໃດກ່ຽວກັບພຣະຄຳພີໃນປີທີ່ຜ່ານມາ? ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອ່ານພຣະຄຳພີເພີ່ມຂຶ້ນຫລິ້ນອຍລົງໃນປີທີ່ຜ່ານມາ?

2. ຈົ່ງມີຄວາມຮ້ອນຮົນໃນການນະມັສການ (ເນເຫມີ 8:5-6)

5 ໃນຂະນະ ເອີຊາຢືນຢູ່ເທິງເວທີແລະເປີດປຶ້ມນັ້ນອອກມາອ່ານຕໍ່ຫນ້າປະຊາຊົນທຸກຄົນໄດ້ລຸກຢືນຂຶ້ນ ເອີຊາ
6 ຈົ່ງເວົ້າວ່າ "ໃຫ້ພວກເຮົາສັອເສີນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຜູ້ຊົງເປັນພຣະເຈົ້າອົງຍິ່ງໃຫລ່". ປະຊາຊົນທຸກຄົນກໍພາກັນຍົກມືຂຶ້ນແລະຕອບວ່າ "ອາແມນ ອາແມນ" ແລ້ວເຂົາເຈົ້າກໍຄຸເຂົ້າລົງ ແລະກຶ້ມຂາບນະມັສການ.

ເອີຊາຢືນຢູ່ເທິງເວທີແລະເປີດປຶ້ມພຣະທັມອ່ານໃຫ້ປະຊາຊົນຟັງ. ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາຟັງພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າພວກເຂົາພາກັນ **ລຸກຢືນຂຶ້ນ** ເມື່ອເອີຊາອ່ານພຣະທັມ. ມີຫລາຍຄຣິສຕະຈັກໃນສັນຍານີ້ໄດ້ປະຕິບັດຕາມປະເພນີດັ່ງກ່າວ ໃນທີ່ນະມັສການກອງປະຊຸມພາກັນລຸກຢືນຂຶ້ນເມື່ອມີການອ່ານພຣະຄຳພີ. ການກະທຳຢ່າງນີ້ ເພື່ອພິສູດໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມຢາກເຖິງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລະພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ.

ຕໍ່ມາ ເອີຊາກ່າວ **ສັອເສີນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ**. ລາວອາດຈະກ່າວຄຳສັ່ງທີ່ເປັນຄຳສັອເສີນ ຫລືກ່າວບັນລະຍາຍພຣະທັມໃຫ້ປະຊາຊົນຟັງ. ພວກເຂົາຕັ້ງອົກຕັ້ງໃຈໃນການນະມັສການ. ພວກເຂົາ **ພາກັນຍົກມືຂຶ້ນ**. ໃນພຣະສັນຍາເດີມການຍົກມືຂຶ້ນ ຫມາຍເຖິງຄວາມຕ້ອງການພຣະເຈົ້າ ແລະເຝິງພາອາສັຍພຣະເຈົ້າ (ເອີຊາ 9:5; ເຟງສັອເສີນ 28:2, 134:2). ພວກເຂົາຕອບວ່າ "ອາແມນ ອາແມນ" ພາສາເຮັບເຮີມີຄວາມຫມາຍວ່າ "ຈົ່ງຕັ້ງຫມັ້ນຄົງ" ຫລື "ຈົ່ງເຊື່ອຫມັ້ນ." ມີຄວາມຫມາຍອີກວ່າ "ຂໍຊົງເປັນໄປຕາມ." ໃນທີ່ສຸດພວກເຂົາເຈົ້າ **ກໍຄຸເຂົ້າລົງ ແລະກຶ້ມຂາບນະມັສການ**. ການສະແດງອອກເຖິງການຖອມຕົວລົງແລະຍອມຢູ່ໄດ້ການຊົງນຳຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ຄົນສມັຍນີ້ອາດຈະເຂົ້າໃຈຜິດວ່າຊາວຢິວສມັຍນັ້ນນະມັສການພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າ. ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ນະມັສການພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າ ແຕ່ພວກເຂົານະມັສການພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງປາກົດພຣະອົງຜ່ານທາງພຣະທັມຂອງພຣະອົງ. ຄຣິສຕຽນສມັຍນີ້ຮັບຮູ້ວ່າພຣະຄົມຝິເປັນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ. ຄຣິສຕຽນບໍ່ຄວນໄປນະມັສການຂາບໂຫວ້ພຣະຄົມຝິ ແຕ່ຄຣິສຕຽນຈະຕ້ອງນະມັສການຂາບໂຫວ້ພຣະເຈົ້າ ຜູ້ຊົງປະທານພຣະຄຳຂອງພຣະອົງໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ ໂດຍຜ່ານທາງພຣະຄົມຝິ.

ການນະມັສການໃນສມັຍນີ້ມີຫລາຍແບບ ຮ່ວມທັງການໃຊ້ດິນຕຣີອີກດ້ວຍ. ນັກຮຽນມະຫາວິທະຍາລັຍທີ່ຂ້າພະເຈົ້າສອນຢູ່ນັ້ນ ພວກເຂົາມັກໃຊ້ເພງສມັຍໃຫມ່. ສຳລັບຜູ້ອາຍຸສູງມັກຈະໃຊ້ປຶ້ມເພງສມັຍເດີມ. ບາງຄັ້ງບາງຄາວ ເມື່ອມາປຶກສາຫາລືກັນໃນຮູບແບບຂອງການນະມັສການແລ້ວ ມັກຈະຊັກຈູງພວກເຮົາໃຫ້ລິມາດປະສົງແທ້ຂອງການນະມັສການ. ສຳລັບຊາວຢິວແລ້ວ ເມື່ອພວກເຂົາຟັງການອ່ານພຣະທັມແລະການບັນລະຍາຍທັມ ພວກເຂົາເຂົ້າໃຈເຖິງຈຸດປະສົງຂອງການນະມັສການນັ້ນ ຄືນະມັສການພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ໃນເມື່ອພວກເຮົາຕັ້ງອົກຕັ້ງໃຈຟັງພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າແລ້ວ ພຣະທັມນັ້ນຈະດຶງໃຈໃຫ້ພວກເຮົາມີຄວາມຕັ້ງອົກຕັ້ງໃຈໃນການນະມັສການພຣະອົງ.

ແມ່ນອັນໃດທີ່ໃຫ້ຄວາມໝາຍແກ່ຂ້າພະເຈົ້າຫລາຍໃນການນະມັສການ? ແມ່ນອັນໃດທີ່ເຮັດໃຫ້ມີຄວາມໝາຍຕໍ່ຂ້າພະເຈົ້າໃນການນະມັສການ?

3. ຈົ່ງສັຣເສີນດ້ວຍຄວາມຊື່ນບານ (ເນເຕມີ 8:9-17)

- 9 ເມື່ອເຂົາເຈົ້າໄດ້ຍິນຂໍ້ພຣະທັມນັ້ນ ພວກເຂົາຮູ້ສຶກຕື່ນຕົວໃຈ ແລະຮ້ອງໄຫ້ຂຶ້ນ ແລ້ວເນເຕມີ ເອັຊຣາແລະຊາວເລວີຜູ້ອະທິບາຍພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ບອກປະຊາຊົນວ່າ "ມື້ນີ້ ເປັນວັນບໍລິສຸດສຳລັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກທ່ານ ພວກທ່ານບໍ່ຕ້ອງຮ້ອງໄຫ້ຄຳຄວນ ດຽວນີ້ໃຫ້ພວກທ່ານພາກັນກັບເມືອງກິນເຂົ້າສາ ຈົ່ງແບ່ງປັນອາຫານແລະນ້ຳອະງຸ່ນໃຫ້ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີພຽງພໍ ມື້ນີ້ ເປັນວັນບໍລິສຸດສຳລັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ສະນັ້ນບໍ່ຕ້ອງໂສກເສົ້າຄວາມຊື່ນບານທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປະທານໃຫ້ພວກທ່ານນັ້ນ ຈະເຮັດໃຫ້ພວກທ່ານມີເຮືອແຮງຂຶ້ນ".
- 10 ພວກເລວີໄດ້ຍ່າງໄປມາທ່າມກາງປະຊາຊົນ ແລະເຮັດໃຫ້ເຂົາງຽບໂດຍເວົ້າວ່າ "ພາກັນມີດແລະຢ່າໄດ້ໂສກເສົ້າ ເພາະວ່າມື້ນີ້ເປັນມື້ບໍລິສຸດ ດັ່ງນັ້ນ ປະຊາຊົນຈົ່ງກັບເມືອງບ້ານແລ້ວກິນເຂົ້າກິນນ້ຳຢ່າງມ່ວນຊື່ນ ພວກເຂົາໄດ້ແບ່ງປັນສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າມີໃຫ້ແກ່ຄົນອື່ນ ເພາະວ່າ ພວກເຂົາເຂົ້າໃຈຕາມທີ່ໄດ້ຟັງເຝົ້າອ່ານນັ້ນ.
- 11 ມື້ຕໍ່ມາ ພວກຫົວໜ້າເຜົ່າພ້ອມດ້ວຍປະໂຮຫິດແລະພວກເລວີ ໄດ້ພາກັນໄປສຶກສາພຣະທັມນຳເອັຊຣາ ພວກເຂົາໄດ້ຮູ້ເຫັນວ່າ ພຣະທັມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງມອບໃຫ້ຜ່ານທາງໂມເຊ ສັ່ງໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຢູ່ໃນຕູບຊົ່ວຄາວເມື່ອງໃນໂອກາດງານສລອງເດືອນທີ່ເຈັດນັ້ນ ແລ້ວພວກເຂົາກໍສັ່ງຄຳແນະນຳອອກໄປທີ່ວນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ ແລະທີ່ວຫົວເມືອງ ແລະບ້ານຕ່າງໆວ່າ "ຈົ່ງອອກໄປເບື້ອງພູນ້ອຍ ແລ້ວເອົາງ່າໄມ້ຕົ້ນໝາກກອກ ງ່າຕົ້ນສິນ ງ່າຕົ້ນໄມ້ຫອມ ງ່າຕົ້ນຕານ ແລະຕົ້ນໄມ້ອື່ນໆມາເຮັດຕູບຕາມຄຳແນະນຳທີ່ຂຽນໄວ້ໃນພຣະທັມ".
- 12 ດັ່ງນັ້ນ ປະຊາຊົນຈຶ່ງເອົາງ່າໄມ້ມາເຮັດຕູບຢູ່ເທິງຫລັງຄາພຽງ ຢູ່ຕາມເດິນບ້ານ ຢູ່ຕາມເດິນພຣະວິຫານ ແລະຕາມບ່ອນໃກ້ປະຕູນ້ຳແລະໃກ້ປະຕູເອເຟຣາອິມ ປະຊາຊົນທຸກຄົນທີ່ກັບມາຈາກການເປັນຊະເລີຍກໍໄດ້ພາກັນປຸກຕູບແລະຢູ່ໃນຕູບນັ້ນ.

ພວກຜູ້ນຳໄດ້ເນັ້ນເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງຄວາມຊື່ນບານໃນການສັຣເສີນຈົ່ງໄດ້ກ່າວວ່າ **ບໍ່ຕ້ອງຮ້ອງໄຫ້ຄຳຄວນ.** ພວກປະຊາຊົນຮ້ອງໄຫ້ຂຶ້ນ ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ຍິນພຣະທັມນັ້ນ. ເຖິງແມ່ນວ່າ ເມື່ອໄດ້ຍິນພຣະທັມແລ້ວ ເກີດມີຄວາມໂສກເສົ້າເສັຽໃຈ ແລະມີການກັບໃຈເສັຽໃຫມ່, ພວກຜູ້ນຳຢາກໃຫ້ພວກເຂົາມີຄວາມຊື່ນບານ ຫລັງຈາກພວກເຂົາຫາກັບໃຈໃຫມ່ເສັຽແລ້ວ. ຄວາມຊື່ນບານ ຫລືຄວາມຍິນດີນັ້ນແມ່ນຜົນຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ຄວາມຊື່ນບານແມ່ນມາຈາກຄວາມສຳພັນທີ່ພວກເຮົາມີກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ບໍ່ແມ່ນມາຈາກສິ່ງແວດລ້ອມຂອງພວກເຮົາ. ຊີວິດຂອງຜູ້ທີ່ເຊື່ອນັ້ນ ມີປະສິບການຊ່ວຍເຫຼືອຮ້າຍເຫມືອນກັນ, ແຕ່ວ່າປະສິບການຄວາມຊື່ນບານໃນພຣະເຈົ້ານັ້ນ ມີຕລອດໄປ. ຄວາມຊື່ນບານເປັນພະລັງໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ.

ຈາກການສຶກສາພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າ ພວກເຂົາຮູ້ເຫັນວ່າ ໃນເດືອນທີ່ເຈັດພວກເຂົາຈະຕ້ອງຈັດງານສລອງຢູ່ ຕູບ. ງານສລອງຢູ່ຕູບເປັນງານທີ່ຈັດຂຶ້ນເພື່ອໃຫ້ລະນຶກເຖິງຄາວບັນພະບູຣຸດຂອງພວກເຂົາໄດ້ຢູ່ໃນຕູບ ເມື່ອຄາວເປັນ ອົບພະຍົບທ່ອງທ່ຽວໄປມາໃນປ່າຖິ່ນການດານ. ພວກເຂົາໄດ້ສົ່ງຂ່າວນີ້ອອກໄປໃຫ້ທຸກຄົນໃນນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ ແລະທົ່ວຫົວເມືອງ ແລະບ້ານຕ່າງໆ ໃຫ້ອອກໄປເອົາງ່າໄມ້ຕົ້ນໝາກກອກ ງ່າຕົ້ນສົນ ງ່າຕົ້ນໄມ້ຫອມ ງ່າຕົ້ນຕານ ແລະຕົ້ນໄມ້ອື່ນໆມາເຮັດຕູບຕາມຄຳແນະນຳທີ່ຂຽນໄວ້ໃນພຣະທຳ. ດັ່ງນັ້ນ ປະຊາຊົນຈຶ່ງເອົາງ່າໄມ້ມາເຮັດຕູບ.

ພວກເຂົາມີ ຄວາມຊື່ນບານ ໃນງານສລອງນັ້ນ. ພວກເຂົາອາດຈະບໍ່ຮູ້ ຫລືວ່າບໍ່ເຂົ້າໃຈເຖິງງານສລອງຢູ່ຕູບ ນີ້ມາກ່ອນ. ເມື່ອໄຟຟົນຂອງພຣະເຈົ້າມີການເຊື່ອຟັງ ແລະສະເລີມສລອງງານນີ້ດ້ວຍຄວາມເຂົ້າໃຈອັນໃຫມ່, ພວກເຂົາ ໄດ້ຮັບຄວາມຊື່ນບານ. ຄຣິສຕຽນໃນສະໄໝນັ້ນເຊັ່ນດຽວກັນ, ພວກເຂົາຍັງຂາດຄວາມເຂົ້າໃຈ ໃນພຣະປະສົງຂອງພຣະ ເຈົ້າ. ເມື່ອພວກເຂົາຫາກສຶກສາພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ຂາດ, ພຣະທັມນັ້ນຈະຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຂົາໃຫ້ເຂົ້າໃຈເຖິງການ ເຊື່ອຟັງ ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາປະເຊີນກັນບັນຫາແຕ່ລະວັນ.

ຄວາມຊື່ນບານທີ່ພວກເຂົາມີຢູ່ໃນຖານະເປັນຜູ້ທີ່ເຊື່ອນັ້ນ ຂຶ້ນຢູ່ກັບຄວາມເຊື່ອຫມັ້ນວ່າ ພຣະເຈົ້າຊົງຮັກພວກເຮົາ ແລະມີຄວາມຫວັງໃຍພວກເຮົາ ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຮົາຈະຢູ່ໃນສະພາບໂດກຕາມ. ໃນຖານະທີ່ພວກເຮົາເປັນຄຣິສຕຽນ ບໍ່ມີຂໍ້ຍົກເວັ້ນວ່າຈະບໍ່ມີບັນຫາ. ພວກເຮົາຈະປະເຊີນກັບບັນຫາເຫມືອນກັນ ເຊັ່ນ ຄວາມເຈັບປວດ, ການຈາກໄປຂອງຜູ້ ທີ່ເຮົາຮັກ, ບັນຫາເຄື່ອງຄອບຄົວຜົວເມັງ, ບັນຫາກັບລູກ, ແລະບັນຫາເຄື່ອງເງິນຄ່າໃນຄອບຄົວ. ໃນຂະນະດຽວກັນ ພວກເຮົາກໍມີປະສົບການກັບຄວາມຊື່ນບານໄດ້ຍ້ອນວ່າພວກເຮົາມີຄວາມໂກ້ສິດຕິດແທດກັບພຣະເຈົ້າ.

ຄວາມຊື່ນບານທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້ ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນຢ່າງໃດກັບຄວາມມ່ວນຊື່ນທີ່ຊາວໂລກມີກັນຢູ່? ໃນ ທ່ານກາງຄວາມລຳບາກ ຂ້າພະເຈົ້າມີປະສົບການກັບຄວາມຊື່ນບານດັ່ງກ່າວນີ້ບໍ່?

ນຳມາໃຊ້ໃນຊີວິດປະຈຳວັນ

ວັທະທັມຂອງພວກເຮົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາເຂົ້າໃຈຂອງວ່າ ຄວາມຊື່ນບານ ເກີດຂຶ້ນຍ້ອນສິ່ງແວດລ້ອມ. ເຊັ່ນ ໄດ້ຮັບຕຳແໜ່ງດີ, ໄດ້ຮັບຜົນສຳເລັດ, ມີຄວາມສຸກສາສະບາຍ, ແລະມີລາຍໄດ້ຫລາຍ. ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ ແມ່ນ ພຣະເຈົ້າຊົງເປັນຜູ້ປະທານຄວາມຊື່ນບານໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ເຊື່ອບໍ່ແມ່ນຄວາມຮູ້ສຶກຫລືສິ່ງແວດລ້ອມຈະມາບົ່ງບອກ. ຄວາມ ຊື່ນບານມີຜືນຖານມາຈາກຄວາມເຊື່ອຫມັ້ນຂອງຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ ຊີວິດຂອງພວກເຂົາໄດ້ຢຶດຫມັ້ນດ້ວຍ ຄວາມປອດຜົນໃນພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ວ່າຈະຢູ່ໃນສະຖານະການໃດໆກໍຕາມ. ໄຟຟົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນສະໄໝຂອງ ເນເຕມີມີຄວາມຊື່ນບານ ເພາະວ່າພວກເຂົາມີຄວາມສຳພັນກັບພຣະເຈົ້າ.

ໃຫ້ທ່ານລະນຶກເຖິງຄຣິສຕຽນຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງທີ່ມີຄວາມຊື່ນບານຫລາຍ. ແມ່ນຫຍັງພາໃຫ້ລາວມີຄວາມຊື່ນບານ? ໃນເມື່ອລາວປະເຊີນກັບຄວາມລຳບາກ ຊີວິດຂອງລາວດຳເນີນໄປໄດ້ຢ່າງໃດ?

(ອຸປຸຖຸນໂດຍ ລບສ) www.lsb.org

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດ ທີ 16 ມິຖຸນາ 2002 (6-16-2002)

ພຣະເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ໃນຄວາມສງົບສຸກ

ຂໍ້ ພຣະຄຳພີໃນບົດຮຽນ: ປະຖົມມະກຳນ 26:17-31

ພຣະຄຳພີແຫ່ງຄວາມຈິງ: ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປະທານຄວາມສງົບສຸກອັນແທ້ຈິງໃຫ້ແກ່ພົນຂອງພຣະອົງ ແລະ ຈະຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຂົາຢູ່ໃນຄວາມສງົບສຸກ.

ຂໍ້ ພຣະຄຳພີທີ່ສຳຄັນ: ໃນຕອນເຊົ້າມືດ ທັງສອງຝ່າຍໄດ້ສາບານຕໍ່ກັນແລະກັນ ແລ້ວອີຊາກຈຶ່ງໄປສົ່ງພວກເຂົາກັບໄປ ພວກເຂົາກໍອຳລາຈາກເຜີນໄປຢ່າງເປັນມິດທີ່ດີ (ປະຖົມມະກຳນ 26:31).

ຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຊີວິດ: ບົດຮຽນນີ້ ຈະຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານເປັນຜູ້ຢູ່ໃນຄວາມສງົບສຸກ.

ຂ້າພະເຈົ້າຈະມີປະສົບການກັບຄວາມສງົບສຸກອັນແທ້ຈິງໄດ້ຢ່າງໃດ?

ເມື່ອນາງຄຣິຕາຈັບໜັງສືພິມຂຶ້ນມາອ່ານ ຂ່າວທ້ອງຖິ່ນມີເລື່ອງຂ້າພະເຈົ້າລັບແທງກັນ, ຂ່າວຕ່າງປະເທດເຫັນວ່າມີເສັກສິງຄາມຕໍ່ສູ້ກັນ ປະເທດຕໍ່ປະເທດ ປະຊາຊົນລົ້ມຕາຍ. ເມື່ອຫວນມາເບິ່ງໃນຄອບຄົວຂອງລາວເອງ ລູກເຕົ້າບໍ່ຟັງຄວາມ ຈິ່ງເປັນການທ້າທາຍຕໍ່ຊີວິດຂອງສາມິລາວແລະຕົວລາວເອງ. ລາວຮູ້ສຶກວ່າມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນຊີວິດຂອງລາວ.

ນາງຄຣິຕາຈະໄດ້ຮັບຄວາມສງົບສຸກໃນຈິດໃຈໄດ້ຢ່າງໃດ ເມື່ອມີຄວາມຂັດແຍ່ງໃນຄອບຄົວຢູ່ຢ່າງນີ້? ບົດຮຽນຂອງມື້ນີ້ຈະຊ່ວຍພວກເຮົາໃຫ້ເຂົ້າໃຈດີຂຶ້ນວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສາມາດຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົາມີຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມສງົບສຸກໄດ້ໃນທຳມະກາງຄວາມສັບສົນວຸ້ນວາຍອັນນີ້.

ສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. **ຄວາມບໍ່ຖືກຕ້ອງປອງດອງກັນ** (ປະຖົມມະກຳນ 26:17-22)

17 ດັ່ງນັ້ນ ອີຊາກຈຶ່ງອອກໜີຈາກທີ່ນັ້ນ ແລະໄປຕັ້ງຄ້າຍພັກອາສາຢູ່ຮ່ອນພູຂອງເມືອງເກຣາ ເຝີນໄດ້ຂຸດນໍ້າ
18 ສ້າງເກົ່າທີ່ອັບຣາຮາມພໍ່ຂອງເຝີນໄດ້ຂຸດໄວ້ໃນສັນຍາກ່ອນນັ້ນອີກ ແຕ່ນໍ້າສ້າງເກົ່ານີ້ ພວກຟິລິສຕິນໄດ້ຖິ້ມ
ຫລັງຈາກ ອັບຣາຮາມໄດ້ເຖິງແກ່ກັນ ອີຊາກໄດ້ເອີ້ນຊື່ນໍ້າສ້າງທີ່ຂຸດໃຫມ່ນີ້ເຫມືອນຊື່ເກົ່າ ທີ່ເຝີນໄດ້ເອີ້ນມາ
ແລ້ວ.

19 ເມື່ອຄົນໄຊ້ຂອງອີຊາກໄດ້ຂຸດນໍ້າສ້າງທີ່ຮ່ອນພູ ພວກເຂົາໄດ້ພົບນໍ້າອອກບໍ່ ຄົນລ້ຽງສັດຂອງເມືອງເກຣາຈຶ່ງ
20 ມາທະເລາະວິວາດກັບຄົນລ້ຽງສັດຂອງອີຊາກ ພວກເຂົາເວົ້າວ່າ "ນໍ້ານີ້ເປັນຂອງທ່ານເຮົາ" ດັ່ງນັ້ນ ອີຊາກຈຶ່ງ
21 ໃສ່ຊື່ບໍ່ນໍ້ານີ້ວ່າ "ທະເລາະວິວາດ" ກໍຍ້ອນວ່າພວກເຂົາໄດ້ທະເລາະວິວາດກັບເຝີນ ຄົນໄຊ້ຂອງອີຊາກໄດ້ຂຸດ
22 ນໍ້າສ້າງອີກໜ່ວຍໜຶ່ງແລະບ່ອນນີ້ກໍມີການຖືກຖຽງກັນອີກ ເຝີນຈຶ່ງໃສ່ຊື່ນໍ້າສ້າງນີ້ວ່າ "ສັດຕູ" ເຝີນຈຶ່ງໜີ
ຈາກທີ່ນັ້ນ ແລະໄປຂຸດນໍ້າສ້າງທີ່ອື່ນອີກ ທີ່ນັ້ນບໍ່ມີການຖືກຖຽງກັນເກີດຂຶ້ນ ດັ່ງນັ້ນ ເຝີນຈຶ່ງໃສ່ຊື່ນໍ້າສ້າງນີ້
ວ່າ "ອິດສະລະພາບ" ເຝີນເວົ້າວ່າ "ບັດນີ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປະທານອິດສະລະພາບໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາໃນດິນແດນ
ນີ້ ພວກເຮົາກໍຈະມີຄວາມຈະເຣີນຮຸ່ງເຮືອງຂຶ້ນໃນທີ່ນີ້".

ອີກຊາກເປັນລູກຊາຍຂອງອັບຣາຮາມທີ່ໄດ້ກັບນາງຊາຣາ ເປັນລູກຜູ້ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັນຍາວ່າຈະໃຫ້ລາວໃນຂະນະທີ່ນາງຊາຣາແລະລາວມີອາຍຸແກ່ແລ້ວ. ອີກຊາກໄດ້ແຕ່ງງານກັບນາງເຮເບກາ ແລ້ວໄດ້ລູກຊາຍສອງຄົນເປັນຝາແຝດ ຄືເອຊາວແລະຢາໂຄບ. ຍ້ອນວ່າເກີດມີການອິດຢາກຂຶ້ນໃນປະເທດ ອີກຊາກຈຶ່ງໄດ້ພາຄອບຄົວຍ້າຍໄປອາໄສຢູ່ໃນເມືອງເກຣາ ຂອງປະເທດຟິລິສຕິນຊຶ່ງອາບິເລັກເປັນກະສັດ (ປະຖົມມະການ 26:1). ນາງເຮເບກາໜ້າຕາຮູບຮ່າງສວຍງາມ ອີກຊາກຜູ້ເປັນສາມີຢ້ານວ່າຜູ້ຊາຍຊາວເກຣາຈະຂ້າລາວ ແລ້ວຍາດເອົາຜົວຍາລາວໄປ. ລາວຈຶ່ງຕົວະຄົນເມືອງນັ້ນວ່າເຮເບກາເປັນນ້ອງສາວຂອງລາວ.

ເມື່ອກະສັດອາບິເລັກຮູ້ຂ່າວດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງສົ່ງໃຫ້ອີກຊາກເຂົ້າເຝົ້າແລະຕິດຽນລາວ ຍ້ອນວ່າຖ້າຫາກເກີດມີຄົນໃນເມືອງນັ້ນໄປນອນກັບເຮເບກາແລ້ວ ຈະເປັນເຫດໃຫ້ຄົນໃນເມືອງນັ້ນເຮັດຊົ່ວ ແລະກະສັດໄດ້ສົ່ງບໍ່ໃຫ້ຜູ້ໃດຂົ່ມເຫງ ອີກຊາກແລະນາງເຮເບກາ. ອີກຊາກແລະຄອບຄົວຂອງລາວກໍອາໄສຢູ່ໃນເມືອງເກຣາ. ລາວຈະເຮັດຮຸ່ງເຮືອງຮັ່ງມີ ຊາວເມືອງເກີດຄວາມອິດສາລາວ. ກະສັດຈຶ່ງສົ່ງໃຫ້ລາວພ້ອມດ້ວຍຄອບຄົວຍ້າຍໄປອາໄສຢູ່ໃນເມືອງເກຣາ.

ດັ່ງນັ້ນ ອີກຊາກຈຶ່ງອອກໜີຈາກທີ່ນັ້ນ ແລະໄປຕັ້ງຄ້າຍພັກອາໄສຢູ່ຮ່ອມພູຂອງເມືອງເກຣາ ເພິ່ນໄດ້ຂຸດນໍ້າສ້າງເກົ້າທີ່ອັບຣາຮາມພໍ່ຂອງເພິ່ນໄດ້ຂຸດໄວ້ໃນສະໄໝກ່ອນນັ້ນອີກ. ພວກຟິລິສຕິນໄດ້ຖິ້ມນໍ້າສ້າງນີ້ຫລັງຈາກອັບຣາຮາມໄດ້ເຖິງແກ່ກັນ. ອີກຊາກແລະຄົນຂອງລາວຕ້ອງການນໍ້າ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຂຸດນໍ້າສ້າງນີ້ໃໝ່.

ເມື່ອຄົນໃຊ້ຂອງອີກຊາກຂຸດນໍ້າສ້າງໄດ້ນໍ້າມາແລ້ວ ຄົນລ້ຽງສັດຂອງເມືອງເກຣາກໍມາທະເລາະວິວາດເອົານໍ້າສ້າງນັ້ນວ່າ ເປັນຂອງພວກເຂົາ. ອີກຊາກຈຶ່ງໃສ່ຊື່ນໍ້າສ້າງນັ້ນວ່າ "ທະເລາະວິວາດ".

ຕໍ່ມາຄົນໃຊ້ຂອງອີກຊາກຂຸດນໍ້າສ້າງໜ່ວຍໃໝ່ ຄົນລ້ຽງສັດຂອງເມືອງເກຣາກໍມາຖືກຖຽງເອົາໄປອີກ ລາວເລີຍໃສ່ຊື່ນໍ້າສ້າງໜ່ວຍໃໝ່ນັ້ນວ່າ "ສັດຕູ". ອີກຊາກໃຫ້ຊື່ນໍ້າສ້າງແຕ່ລະໜ່ວຍນັ້ນ ແມ່ນເນັ້ນເຖິງຄວາມໝາຍຂອງຄວາມຂັດແຍ້ງກັນ.

ອີກຊາກໄດ້ຍ້າຍຕໍ່ໄປອີກ ຫລັງຈາກນັ້ນ ລາວໄດ້ຂຸດນໍ້າສ້າງໜ່ວຍທີສາມ. ຄາວນີ້ບໍ່ມີໃຜມາຍາດເອົາອີກ. ລາວຈຶ່ງໃສ່ຊື່ນໍ້າສ້າງນັ້ນວ່າ, "ອິດສະລະພາບ". ຊື່ຂອງນໍ້າສ້າງນັ້ນມີຄວາມໝາຍວ່າ **ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປະທານອິດສະລະພາບ** ໃຫ້ແກ່ລາວ ຫລັງຈາກໄດ້ມີການຂັດແຍ້ງກັນທັງສອງເທື່ອ.

ເມື່ອມີຄວາມຂັດແຍ້ງເກີດຂຶ້ນ ແຕ່ລະເທື່ອອີກຊາກບໍ່ເຄີຍຕໍ່ສູ້ກັບຄົນພວກນັ້ນ ແຕ່ລາວໄດ້ພາຄົນຂອງລາວໜີ. ການເປັນຜູ້ຢູ່ໃນຄວາມສງົບສຸກນັ້ນກໍດີກວ່າ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ໄພຜົນຂອງພຣະອົງຢູ່ໃນຄວາມສງົບສຸກ. ພວກເຮົາຄວນເປັນຜູ້ເສັຽສະເລ່ຍໃຫ້ເກີດຄວາມສງົບສຸກ. ແຕ່ພວກເຮົາຈະບໍ່ຄວນເຫັນພ້ອມກັບສິ່ງທີ່ຜິດສິນຫມັ້ນ ແລະບິດເບືອນຫລັກຄໍາສອນຂອງພຣະຄົມພີເພື່ອເຫັນແກ່ຄວາມສງົບສຸກ.

ຫລາຍຄັ້ງ ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດຈະຫລີກລ້ຽງຄວາມຂັດແຍ້ງກັນ. ແຕ່ວ່າພວກເຮົາຈະຕ້ອງຮຽນຮູ້ວິທີທາງແກ້ບັນຫາຄວາມຂັດແຍ້ງນັ້ນ. ຄົນສ່ວນຫລາຍ ມີທາງທີ່ຈະເລືອກໄດ້ຄື ຕໍ່ສູ້ຄືນ ຫລື ບໍ່ສູ້ຄືນແລະໜີໄປ. ສະນັ້ນອີກຊາກເປັນຕົວຢ່າງໃຫ້ເຫັນ ລາວບໍ່ສູ້ຄືນແລະໜີໄປ. ບາງຄັ້ງ ທາງນີ້ກໍເປັນທາງທີ່ດີກວ່າ. ເຊັ່ນຕົວຢ່າງ ຖ້າສາມິຕິບໍລິຫານຈົນຕົວບວບຊ້າ ລາວກໍຄວນຈະໄປຫາບ່ອນປອດພ້ອມຢູ່ກັບຝ່າຍອື່ນເສັຽກ່ອນ ຈົນກວ່າສາມິຂອງລາວຕົກລົງແກ້ໄຂບັນຫາໃຫ້ຖືກຕ້ອງແລ້ວ ຜູ້ເປັນຜົວຍາຈຶ່ງຄ່ອຍກັບຄືນ. ຖ້າຈະຢູ່ໃນເຮືອນນັ້ນຕໍ່ໄປ ຢ້ານວ່າຈະເປັນອັນຕະຣາຍຕໍ່ຜົວຍາແລະລູກກໍເປັນໄດ້. ບໍ່ວ່າໃນກໍລະນີໃດກໍຕາມ ພວກເຮົາຈະຕ້ອງໃຊ້ຫລັກຄໍາສອນຈາກພຣະຄົມພີມາເປັນຫລັກ ໃນການຕັດສິນ ແລະແກ້ບັນຫາຄວາມຂັດແຍ້ງທີ່ເກີດຂຶ້ນ.

ເມື່ອມີຄວາມຂັດແຍ້ງເກີດຂຶ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈະແກ້ບັນຫານັ້ນໄດ້ວິທີໃດ? ຂ້າພະເຈົ້າຈະຕ້ອງຫາວິທີໃໝ່ ຫລືທາງໃດທາງໜຶ່ງທີ່ຈະແກ້ບັນຫາຄວາມຂັດແຍ້ງນັ້ນບໍ່? ຖ້າຫາກວ່າເປັນດັ່ງນັ້ນ ຈະແກ້ວິທີໃດ?

2. ຄວາມໝັ້ນໃຈ (ປະຖົມມະການ 26:23-25)

23 ຢູ່ມາໜຶ່ງ ເພິ່ນໄດ້ໄປຍັງເມືອງເບເອນເຊບາ ໃນຄືນນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງປາກົດຕໍ່ເພິ່ນ ແລະກ່າວວ່າ

24 "ເຮົາເປັນພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມພໍ່ຂອງເຈົ້າ ຈຶ່ງຢ່າສູ້ຢ້ານ ເພາະເຮົາສະຖິດຢູ່ກັບເຈົ້າ ເຮົາຈະອອຍພອນ

ໃຫ້ເຈົ້າມີເຊື້ອສາຍຢ່າງມາກມາຍ ກໍຍ້ອນເຫັນແກ່ອັບຣາຮາມ ຂ້າໃຊ້ຂອງເຈົ້າ".

25 ສະນັ້ນ ອີຊາກຈຶ່ງສ້າງແຫ່ນຖວາຍບູຊາ ແລະນະມັສການພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລ້ວເຜີນກໍຕັ້ງຄ້າຍຢູ່ທີ່ນັ້ນ ແລະຄົນໃຊ້ຂອງເຜີນກໍໄດ້ຂຸດນໍ້າສ້າງຫນ່ວຍນຶ່ງຂຶ້ນອີກ.

ອີຊາກໄດ້ພາຄອຍຄົວຍ້າຍໄປເມືອງເບເອນເຊບ. ໃນຄືນນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງປາກົດຕໍ່ເຜີນ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປາກົດພຣະອົງໃນສະພາບເປັນ "ພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມພໍ່ຂອງລາວ." ພຣະອົງສ້າງຄວາມຫມັ້ນໃຈໃຫ້ອີຊາກ ໂດຍເນັ້ນໃຫ້ລາວເຫັນຄວາມສໍາພັນຂອງພຣະອົງທີ່ມີຕໍ່ບັນພະບູຣຸດຂອງລາວ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສ້າງຄວາມຫມັ້ນໃຈໃຫ້ລາວອີກວ່າ "ຢ່າສູ່ຢ້ານ ເພາະເຮົາສະຖິດຢູ່ກັບເຈົ້າ." ໃນຂະນະທີ່ລາວໄດ້ປະເຊີນກັບການທ້າທາຍໃນຊີວິດຂອງລາວ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສະຖິດຢູ່ກັບລາວ. ລາວຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ປະເຊີນກັບການທ້າທາຍດ້ວຍຕົວລາວເອງ ແຕ່ວ່າລາວມີພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນຜູ້ຊ່ວຍຢູ່ຕລອດເວລາ.

ພຣະຄົມຟິໄດ້ບົ່ງບອກໃຫ້ເຫັນວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສ້າງຄວາມຫມັ້ນໃຈໃຫ້ແກ່ໄພພິນຂອງພຣະອົງ ໂດຍສະຖິດຢູ່ໃນທ່າມກາງພວກເຂົາ. ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມອບພາຣະໃຫ້ແກ່ໄພພິນຂອງພຣະອົງ ພຣະອົງຈະບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ພວກເຂົາຕໍ່ສູ້ຕາມລໍາພັງກໍາລັງຂອງພວກເຂົາ. ແຕ່ວ່າ ພຣະອົງຈະປະທານພະລັງອໍານາດໃຫ້ພວກເຂົາ ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຂົາສໍາເລັດໃນພາຣະນັ້ນ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສັນຍາຕໍ່ອີຊາກ ຊຶ່ງເປັນພຣະສັນຍາທີ່ພຣະອົງເຄີຍໄດ້ສັນຍາໄວ້ໃຫ້ອັບຣາຮາມ ແລະຕໍ່ມາມີຊື່ວ່າອັບຣາຮາມ (ປະຖົມມະການ 12:2-3). ພຣະສັນຍານີ້ໄດ້ສ້າງຄວາມຫມັ້ນໃຈໃຫ້ອີຊາກຫລາຍ.

ສະນັ້ນ ອີຊາກຈຶ່ງສ້າງແຫ່ນຖວາຍບູຊາ ແລະ ນະມັສການພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໃນຂະນະທີ່ລາວຢູ່ໃນເມືອງເບເອນເຊບ. ເມື່ອພວກເຂົາຍົກຍ້າຍໄປຢູ່ບໍ່ຂາດ ບ່ອນນະມັສການຂອງພວກເຂົານັ້ນຈຶ່ງບໍ່ເປັນຕົກເຫມືອນກັບສມັຍນີ້. ໃນສມັຍນີ້ ພວກເຮົາໄດ້ຖວາຍກຽດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍຕົກທີ່ສວຍງາມ. ແຕ່ວ່າພວກເຮົາກໍສາມາດຖວາຍກຽດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍການນະມັສການພຣະອົງຢູ່ບ່ອນທີ່ມະຕາກິໄດ້. ສິ່ງສໍາຄັນນັ້ນ ຄືໃຫ້ພວກເຮົາຖວາຍກຽດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານະມັສການພຣະອົງດ້ວຍຈິດວິນຍານແລະຄວາມຈິງ. ເມື່ອພວກເຮົານະມັສການພຣະອົງດ້ວຍຈິດໃຈອັນບໍ່ຮູ້ສຸດ, ພຣະອົງຊົງສ້າງຄວາມຫມັ້ນໃຈໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ ໂດຍສະຖິດຢູ່ກັບພວກເຮົາຕາມພຣະສັນຍາຂອງພຣະອົງ. ຄວາມຫມັ້ນໃຈຢ່າງນີ້ໄດ້ນໍາຄວາມສຸກສຸກມາໃຫ້ພວກເຮົາ.

ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມຫມັ້ນໃຈໄດ້ຢ່າງໃດ ວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສະຖິດຢູ່ກັບຂ້າພະເຈົ້າ? ມີອັນໃດຟິສູດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສະຖິດຢູ່ກັບຂ້າພະເຈົ້າໃນບໍ່ນານນານນີ້?

3. ການແກ້ບັນຫາ (ປະຖົມມະການ 26:26-31)

26 ຢູ່ຕໍ່ມາ ກະສັດອາບິເລັກໄດ້ສະເດັດມາແຕ່ເມືອງເກຣາ ພ້ອມອາຣູຊາດ ທີ່ປົກສາແລະຟິໂກນນາຍທະຫານ
27 ເພື່ອມາຢ້ຽມຢາມອີຊາກ ອີຊາກໄດ້ທູນຖາມວ່າ "ດ້ວຍເຫດໃດພະອົງຈຶ່ງສະເດັດມາຫາຂ້ານ້ອຍຈົນເຖິງທີ່ນີ້? ເພາະເມື່ອຄາວກ່ອນ ພະອົງຊົງກຽດຊັງຊັງຂ້ານ້ອຍ ແລະຊົງຂັບໄລ່ຂ້ານ້ອຍອອກຈາກປະເທດຂອງພະອົງ"
28 ຝ່າຍກະສັດອາບິເລັກຈຶ່ງຕອບວ່າ "ບັດນີ້ ພວກເຮົາຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າຊົງສະຖິດຢູ່ກັບເຈົ້າ ພວກເຮົາຈຶ່ງຄິດວ່າ
29 ຂໍໃຫ້ເຮົາມີການຕົກລົງອັນສໍາຄັນລະຫວ່າງເຈົ້າແລະເຮົາ ພວກເຮົາປະສົງຢາກໃຫ້ເຈົ້າສັນຍາວ່າຈະບໍ່ທໍາຮ້າຍພວກເຮົາ ເຊັ່ນດຽວກັນກັບທີ່ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເຄີຍທໍາຮ້າຍພວກເຈົ້າ ພວກເຮົາໄດ້ສ້າງແຕ່ຄວາມດີ ແລະ
30 ປ່ອຍໃຫ້ເຈົ້າຢູ່ຢ່າງສຸກ ບັດນີ້ ເຈົ້າໄດ້ຮັບພຣະພອນແລ້ວ" ອີຊາກຈຶ່ງໄດ້ຈັດການກິນລ້ຽງສລອງຢ່າງຄົກ
31 ຄົນ ແລະພວກເຂົາກໍກິນແລະດື່ມຢ່າງສໍາລານໃຈ ໃນຕອນເຊົ້າມືດ ທັງສອງຝ່າຍໄດ້ສາຍານຕໍ່ກັນແລະກັນ ແລ້ວອີຊາກຈຶ່ງໄປສົ່ງພວກເຂົາກັບໄປ ພວກເຂົາກໍອໍາລາຈາກເຜີນໄປຢ່າງເປັນມິດທີ່ດີ.

ກະສັດອາບິເລັກຮູ້ວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສະຖິດຢູ່ກັບອີຊາກ ກິຣິຍາທໍາທີ່ຂອງພຣະອົງຈຶ່ງປ່ຽນ. ພຣະອົງພ້ອມດ້ວຍທີ່ປົກສາ ແລະນາຍທະຫານໄດ້ໄປຢ້ຽມອີຊາກ ເພື່ອຂໍໃຫ້ມີການຕົກລົງອັນສໍາຄັນ ລະຫວ່າງພຣະອົງແລະອີຊາກ. ເພື່ອປະສົງຢາກໃຫ້ອີຊາກສັນຍາວ່າຈະບໍ່ທໍາຮ້າຍພຣະອົງ. ພຣະອົງກ່າວຫວນຄວາມຫລັງວ່າ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ເຄີຍທໍາ

ຮ້າຍອີຊາກພຣະອົງໄດ້ສ້າງແຕ່ຄວາມດີ ແລະປ່ອຍໃຫ້ອີຊາກຢູ່ຢ່າງ **ສົງບສຸກ**.

ພວກເຂົາທັງສອງໄດ້ສັນຍາກັນວ່າ ຈະບໍ່ທຳຮ້າຍຊຶ່ງກັນແລະກັນ ແລະອີຊາກໄດ້ຈັດງານກິນລ້ຽງສລອງຢ່າງຄືກ ຄືນ. ຕອນເຊົ້າຂອງວັນໃໝ່ **ທັງສອງຝ່າຍໄດ້ສາບານຕໍ່ກັນແລະກັນ** ໄດ້ສ້າງຄວາມສຳພັນໃໝ່ແລ້ວອີຊາກຈຶ່ງໄປສົ່ງ ພວກເຂົາກັບໄປ ພວກເຂົາກໍອຳລາຈາກລາວໄປຢ່າງເປັນນິດທີ່ດີ.

ຄຳວ່າ **ສົງບສຸກ** ໃນພາສາເຮັບເຮີມີຄວາມໝາຍອີກວ່າ "ຈຶ່ງໄປເປັນສຸກເທີນ" ເມື່ອໃຊ້ໃນກໍລະນີລະຫວ່າງອີຊາກ ແລະກະສັດເອບິເລເລັກ ມີຄວາມໝາຍວ່າ ບໍ່ມີການຂັດແຍ່ງກັນ.

ພຣະເຢຊູໄດ້ນຳຄວາມສົງບສຸກມາສູ່ໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ສັນຍາວ່າ ຊີວິດຂອງ ຜູ້ທີ່ຕິດຕາມພຣະອົງຈະປາສາຈາກຄວາມຂັດແຍ່ງກັນ ຫລືບັນຫາ. ແຕ່ວ່າ ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບຄວາມສົງບສຸກໂດຍຜ່ານ ທາງຄວາມສຳພັນກັບພຣະອົງ. ມີຫລາຍຄົນຊອກສະແຫວງຫາຄວາມສົງບສຸກ ໃນສາສນາ ຫລືເຊື່ອໃນສິ່ງອັນອັນ ເລິກລັບ. ເປັນການສແວງຫາດ້ວຍໃຈບໍ່ຮູ້ສຸດ ແຕ່ໄປສແວງຫາບໍ່ຖືກບ່ອນ.

ເມື່ອພວກເຮົາມີຄວາມສຳພັນທີ່ຖືກຕ້ອງກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລ້ວ ພວກເຮົາຈະມີຄວາມສົງບສຸກກັບພຣະເຈົ້າ ມີ ຄວາມສົງບສຸກກັບຕົວເອງ ມີຄວາມສົງບສຸກກັບຄົນອື່ນ. ຄວາມສົງບສຸກນັ້ນ ແມ່ນຂອງພຣະຣາຊທານຈາກພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ ຄວາມສົງບສຸກບໍ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນເອງ.

ໃນຖານະເປັນຄຣິສຕຽນ ພວກເຮົາຈະຕ້ອງເປັນຜູ້ສ້າງຄວາມສົງບສຸກ. ເຮັດທຸກວິທີທາງເພື່ອໃຫ້ເກີດຄວາມສົງບ ສຸກ. ເມື່ອມີການພົວພັນກັບຜູ້ທີ່ບໍ່ມີຄວາມເຊື່ອ ພວກເຮົາຈະຕ້ອງຫລີກລ້ຽງບໍ່ໃຫ້ມີການຂັດແຍ່ງໃດໆເກີດຂຶ້ນ ແຕ່ຈະບໍ່ ບິດເບືອນພຣະຄົມຟິໄປເຫັນພອນກັບພວກເຂົາ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ພວກເຮົາເປັນຜູ້ສ້າງຄວາມສົງບສຸກ.

ແມ່ນຫຍັງຄືຄວາມສົງບສຸກ? ຄຳວ່າ ຄວາມສົງບສຸກ ມີຄວາມໝາຍພຽງແຕ່ປາສາຈາກຄວາມຂັດແຍ່ງເທົ່ານັ້ນບໍ່? ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດຫຍັງແດ່ ເພື່ອນຳຄວາມສົງບສຸກມາສູ່ຄອບຄົວຂອງຂ້າພະເຈົ້າ? ທີ່ທຳງານ? ຢູ່ໃນຄຣິສຕະຈັກ?

ນຳມາໃຊ້ໃນຊີວິດປະຈຳວັນ

ຊາວໂລກມີຄວາມເຫັນວ່າ ຄວາມສົງບສຸກກໍຄື ບໍ່ມີການວິວາດຜິດຖຽງກັນ ແລະບໍ່ສ້າງບັນຫາຕໍ່ກັນແລະກັນ. ແຕ່ ວ່າ ຄວາມສົງບສຸກທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປະທານໃຫ້ແກ່ໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງນັ້ນ ຄືມີຄວາມໝັ້ນໃຈໃນພຣະຄຸນຂອງ ພຣະອົງ ແລະມີຊີວິດທີ່ແນ່ນອນກັບພຣະອົງຕລອດໄປເປັນນິດ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງ ສ້າງຄວາມສົງບກັບຄົນອື່ນ. ໃນບົດຮຽນນີ້ໄດ້ຊີ້ໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນຄວາມຂັດແຍ່ງກັນຂອງຜູ້ນຳສອງຄົນ ຄື ອາບິເລເລັກ ແລະອີຊາກ ແລະຮ່ວມທັງຄົນລ້ຽງສັດຂອງເມືອງເຄຣດາແລະຄົນໃຊ້ຂອງອີຊາກໄດ້ຍາດແຍ່ງນ້ຳສ້າງກັນ. ຕໍ່ມາຜູ້ນຳ ທັງສອງໄດ້ຕົກລົງກັນ ເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມສົງບສຸກຂຶ້ນທ່າມກາງພວກເຂົາທັງສອງກໍາສອງຝ່າຍ. ຄວາມສົງບສຸກອັນແທ້ ຈິງນັ້ນ ບໍ່ພຽງແຕ່ວ່າ ຈະບໍ່ໃຫ້ມີການວິວາດຜິດຖຽງກັນເທົ່ານັ້ນ. ຄວາມສົງບສຸກຕາມຫລັກພຣະຄົມພິເລ້ວ ຄືໃຫ້ມີ ຄວາມສຳພັນກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມສົງບສຸກກັບພຣະອົງ, ກັບຕົວເອງ, ແລະກັບຄົນອື່ນ.

ໃຫ້ທ່ານຫວນຄິນເຖິງວິທີທາງທີ່ທ່ານແກ້ໄຂກັບຄວາມຂັດແຍ່ງກັນ. ທ່ານຈະຫາທາງຫລີກລ້ຽງຄວາມຂັດແຍ່ງທີ່ ຈະເກີດຂຶ້ນບໍ່? ທ່ານຈະເຮັດວິທີໃດໃນເມື່ອທ່ານເປັນຄົນກາງແລະທ່ານເປັນຜູ້ຈະໃຫ້ມີຄວາມສົງບເກີດຂຶ້ນ?

(ອຸປຸຖົມໂດຍ ລບສ) www.lsb.org

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ
ວັນອາທິດ ທີ 23 ມິຖຸນາ 2002 (6-23-2002)

ພຣະເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມອົດກັ້ນໄວ້ນານ

ຂໍ້ ພຣະຄຳພີໃນບົດຮຽນ: ຊານູເອນທີນຶ່ງ 1:1-2, 4-7, 10-17, 19-20

ພຣະຄຳພີແຫ່ງຄວາມຈິງ: ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສາມາດຊ່ວຍຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃຫ້ມີຄວາມອົດກັ້ນໄວ້ນານ ເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່
ຫມົດກຳລັງໃຈໃນທຳມະການກາງຄວາມລຳບາກ.

ຂໍ້ ພຣະຄຳພີທີ່ ສຳຄັນ: ນາງໄດ້ສາບານຢ່າງຫນັກແຫນ້ນວ່າ " ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງຈັກກະວານ ຂໍຊົງຫລົງ
ເບິ່ງຂ້ານ້ອຍຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງເຖິງ ຂໍຊົງຫລົງເບິ່ງຄວາມໂສກເສົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ
ແລະຂໍຊົງຈິດຈຳຢ່າຫລົງລົມຂ້ານ້ອຍ ຖ້າວ່າພຣະອົງຊົງປະທານລູກຊາຍໃຫ້ຂ້ານ້ອຍ
ຂ້ານ້ອຍຂໍສັນຍາວ່າ ຈະອຸທິດຖວາຍເດັກນັ້ນ ໃຫ້ແກ່ພຣະອົງຕລອດຊີວິດຂອງ
ລາວ ແລະຜົນຂອງລາວຈະບໍ່ຖືກຕັດຈັກເທື່ອ (ຊານູເອນທີນຶ່ງ 1:11).

ຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຊີວິດ: ບົດຮຽນນີ້ຈະຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານເປັນຜູ້ທີ່ມີຄວາມອົດກັ້ນໄວ້ນານໃນທຳມະການກາງຄວາມລຳບາກ.

ຂ້າພະເຈົ້າຈະມີຄວາມອົດກັ້ນໄວ້ນານໃນທຳມະການກາງອຸປະສັກໄດ້ຢ່າງໃດ?

ທ່ານນາກ ມີຄວາມກົດດັນຫລາຍໃນຊີວິດຂອງລາວ. ແມ່ຂອງລາວປ່ວຍໂຊລົງ ແລະລາວຕ້ອງເບິ່ງແຍງແມ່ຂອງ
ລາວ. ລູກສາວຂອງລາວບໍ່ຟັງຄວາມ ແລະໄປຕິດຫມູ່ບໍ່ດີ. ຄວາມເຊື່ອທີ່ນາງເຄີຍຢຶດຖືມາແຕ່ນ້ອຍ ແຕ່ດຽວນີ້ກໍບໍ່ເຊື່ອ
ອີກຕໍ່ໄປ. ລາວເປັນຫ່ວງແມ່ແລະລູກສາວຂອງລາວຫລາຍ ແລະຄວາມເປັນຫ່ວງນີ້ກໍຕິດຢູ່ໃນຫົວລາວຕລອດມາ.
ໃນຖານະເປັນຄຣິສຕຽນ ລາວໄດ້ອະທິຖານໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊ່ວຍລາວ ໃຫ້ມີຄວາມສູ້ທຶນຕໍ່ໄປ. ແຕ່ເມື່ອລາວຄິດເຖິງ
ເລື່ອງນີ້ ລາວມີຄວາມທີ່ຖອຍ ແລະຫມົດກຳລັງໃຈກ່ຽວກັບບັນຫານີ້. ຜູ້ທີ່ມີຄວາມເຊື່ອ ຈະສາມາດມີຄວາມອົດກັ້ນໄວ້
ນານບໍ່ ໃນທຳມະການກາງຄວາມລຳບາກຕ່າງໆ?

ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາສຶກສາບົດຮຽນນີ້ຮ່ວມກັນ ພວກເຮົາຈະເຫັນວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສາມາດຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ທີ່ມີຄວາມ
ເຊື່ອ ໃຫ້ມີຄວາມສາມາດສູ້ທຶນກັບຄວາມລຳບາກຕ່າງໆ ໂດຍເພິ່ງໃນພະລັງອຳນາດຂອງພຣະອົງ.

ສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. **ຄວາມອຸກອັງໃນຈິດໃຈ** (ຊານູເອນທີນຶ່ງ 1:1-2, 4-7)

- 1 ມີຊາຍຄົນນຶ່ງຊື່ວ່າ ເອນການາ ເປັນຄົນຕະກູນເອຟຣາອິມ ລາວຢູ່ເມືອງຣາມາເທິງຜູ້ນ້ອຍເອຟຣາອິມ ລາວ
2 ເປັນລູກຊາຍຂອງເຢໂຣຣາມ ເຢໂຣຣາມເປັນລູກຂອງ ເອລິຮູ ຫລານຂອງໂຕອູແລະເຫລີ້ນຂອງຊູຍ ເອນກາ
ນາມີເມັງສອງຄົນຄື ນາງຮັນນາແລະນາງເປນິນນາ ເປນິນນາມີລູກ ແຕ່ຮັນນາບໍ່ມີລູກ.
- 4 ທຸກໆເທື່ອທີ່ເອນການາມາຖວາຍເຄື່ອງບູຊາ ລາວຈະຕ້ອງແບ່ງຂອງຖວາຍນີ້ໃຫ້ເປນິນນາ ແລະລູກຂອງລາວ
5 ແຕ່ລະຄົນ ສຳລັບຮັນນານັ້ນ ລາວໄດ້ແບ່ງສ່ວຍທີ່ດີກວ່າຫມູ່ໃຫ້ແກ່ນາງ ເຖິງແມ່ນວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ຊົງອະ
6 ນຸຍາດໃຫ້ນາງມີລູກກໍຕາມ ແຕ່ເອນການາກໍຮັກນາງຫລາຍທີ່ສຸດ ຍ້ອນວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ຊົງໃຫ້ນາງມີລູກ
ຄູ່ແຂງຂອງນາງຄື ເປນິນນາ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ນາງທຶນທຸກທໍລະມານ ອັບອາຍຂາຍຫນ້າແລະຂຸ້ນເຄື່ອງໃຈເລື້ອຍໆ

7 ເຫດການຢ່າງນີ້ເກີດຂຶ້ນທຸກໆປີ ຍາມເມື່ອພວກເຂົາພາກັນຂຶ້ນໄປພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເປັນນາກໍ
ເຮັດໃຫ້ຮັນນາເສົ້າໂສກເສັ້ງໃຈ ນາງຈຶ່ງຮ້ອງໄຫ້ແລະບໍ່ຍອມກິນຫຍິບໝົດ.

ພຣະທັມຊາມເອນທີນຶ່ງໄດ້ເປີດຫົວເຮື່ອງດ້ວຍຊາຍຄົນນຶ່ງຊື່ວ່າ ເອນການາ ເປັນຄົນຕະກູນເອຟຣາອິມ ແລະລາວມີ
ເມັງສອງຄົນ ຄື ນາງຮັນນາແລະນາງເປນິນນາ. ມີຜູ້ຊາຍຫລາຍຄົນໃນພຣະຄົມຟີເອົາເມັງຫລາຍຄົນ. ພຣະຄົມຟີໄດ້ບໍ່
ບອກໃຫ້ເຫັນ ບັນຫາເກີດຂຶ້ນໃນຄອບຄົວ ເມື່ອຜູ້ເປັນຜົວມີເມັງຫລາຍຄົນ ເຊັ່ນໃນຄອບຄົວຂອງເອນການາ **ນາງເປນິນ
ນາມີລູກ ແຕ່ນາງຮັນນາບໍ່ມີລູກ.** ໃນສັນຍາຂອງພຣະສັນຍາເດີມ ຜູ້ຍິງທີ່ບໍ່ມີລູກຖືວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ຊົງໃຫ້ລູກແກ່ຍິງ
ຄົນນັ້ນ. ໃນຄອບຄົວໃດກໍຕາມ ຖ້າແມ່ນໄດ້ລູກ ໂດຍສະເພາະແລ້ວ ໄດ້ລູກຊາຍ ແມ່ນໄດ້ຮັບພຣະພອນຫລາຍ ແລະສະ
ແດງໃຫ້ບ້ານເມືອງເຫັນວ່ານັ້ນຄື ຄວາມຮັກຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ (ເຜງສັຣເສີນ 127:3-5).

ເຖິງແມ່ນວ່າ ນາງຮັນນາໂສກເສົ້າເສັ້ງໃຈຍ້ອນວ່າລາວບໍ່ມີລູກແລ້ວ **ຄູ່ແຂ່ງຂອງນາງຄື ເປນິນນາໄດ້ເຮັດໃຫ້ນາງ
ທົນທຸກທໍຣະມານ ອັບອາຍຂາຍຫນ້າແລະຊຸ້ມເຄື່ອງໃຈຢູ່ເລື້ອຍໆ ເຫດການຢ່າງນີ້ເກີດຂຶ້ນທຸກໆປີ.** ນາງຮັນນາຖືກ
ເຍາະເຍີ້ຍ ແລະໄດ້ຮັບຄວາມເຈັບປວດຢ່າງນີ້ເປັນເວລາດົນນານ. ນາງເກີດຄວາມເສັ້ງໃຈຍ້ອນຄຳເຍາະເຍີ້ຍຂອງນາງ
ເປນິນນາ ແລະນາງຈຶ່ງຮ້ອງໄຫ້ຈົນບໍ່ຢາກກິນເຂົ້າກິນນ້ຳເປັນປະຈຳ.

ໃນທ່າມກາງຄວາມໂສກເສົ້າຢ່າງນີ້ ນາງຮັນນາໄວ້ວາງໃຈໃນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ສະເລ່ຍ. ນາງໄດ້ສູ້ທົນຕໍ່ຄວາມ
ລຳບາກຫລາຍ ແລະນາງໄດ້ອະທິຖານໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເປັນຜູ້ຊົດຊ່ວຍນາງໃນເຫດການອັນນີ້. ນາງໄປນະມັສ
ການອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ເມືອງຊີໂລ ກັບຄອບຄົວເປັນປະຈຳ.

ຄວາມອົດທົນ ຫລືຄວາມອົດກັ້ນໄວ້ນານໃນທ່າມກາງຄວາມລຳບາກຕ່າງໆເປັນຄຸນສົມບັດອັນນຶ່ງຂອງຄຣິສຕຽນ.
ມີຄຣິສຕຽນຫລາຍຄົນຂາດຄວາມອົດທົນໃນທ່າມກາງຄວາມລຳບາກ. ພວກເຮົາຢູ່ໃນສັງຄົມທີ່ມີອຸດົມຄະຕິຢາກໄດ້ທັນ
ໃຈ. ຫລາຍຄົນຈຶ່ງຂາດຄວາມອົດກັ້ນໄວ້ນານ. ນາງຮັນນາໄດ້ເປັນແບບຢ່າງໃຫ້ເຫັນວ່າ ນາງມີຄວາມອົດກັ້ນໄວ້ນານ.

ໃນບໍລິເວນໃດໃນຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າປະເຊີນກັບອຸປະສັກ? ຂ້າພະເຈົ້າຈະມີຄວາມອົດກັ້ນໄວ້ນານໄວ້
ວາງໃຈເຊື່ອໃນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຢ່າງໃດ?

2. ການອະທິຖານຫຼຸມຂໍ້ (ຊາມເອນທີນຶ່ງ 1:10-17)

10 ຮັນນາຮູ້ສຶກຂົ່ມຂືນໃນໃຈຫລາຍ ໃນຂະນະທີ່ນາງອ້ອນວອນຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ນາງໄດ້ຮ້ອງໄຫ້ດ້ວຍຄວາມ
11 ຫາກໃຈ ນາງໄດ້ສາບານຢ່າງຫນັກແຫນ້ນວ່າ " ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງຈັກກະວານ ຂໍຊົງຫລົງເບິ່ງຂ້ານ້ອຍຜູ້ຮັບ
ໃຊ້ຂອງພຣະອົງເຖິນ ຂໍຊົງຫລົງເບິ່ງຄວາມໂສກເສົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ ແລະຂໍຊົງຈົດຈຳຢ່າງຫລົງລືມຂ້ານ້ອຍ ຖ້າ
ວ່າພຣະອົງຊົງປະທານລູກຊາຍໃຫ້ຂ້ານ້ອຍ ຂ້ານ້ອຍຂໍສັນຍາວ່າ ຈະອຸທິດຖວາຍເດັກນັ້ນ ໃຫ້ແກ່ພຣະອົງຕະ
ຫລອດຊົ່ວຊີວິດຂອງລາວ ແລະຜົນຂອງລາວຈະບໍ່ຖືກຕັດຈັກເທື່ອ.

12-13 ນາງຮັນນາໄດ້ອ້ອນວອນຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນເວລາດົນນານ ນາງໄດ້ອ້ອນວອນບໍ່ອອກສຽງ ແຕ່ເຫັນສົບ
14 ຂອງນາງເຫນັງຕິງ ເມື່ອເອລິສັງເກດເຫັນຈຶ່ງຄິດວ່ານາງເມົາເຫລົ້າ ເພິ່ນເວົ້າຕໍ່ນາງວ່າ "ຈົ່ງຢຸດຕິການເມົາ
ເຫລົ້າແລະຢັບຢັ້ງສະຕິໄວ້ເຖິນ."

15 ນາງຕອບຂຶ້ນວ່າ " ບໍ່ແມ່ນດອກ ຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ເມົາເຫລົ້າແລະບໍ່ໄດ້ຕື່ມເຫລົ້າ ແຕ່ຂ້ານ້ອຍຫມົດຄວາມຫວັງ ຂ້າ
16 ນ້ອຍຈຶ່ງອ້ອນວອນລະບາຍຄວາມໂສກເສົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍອອກໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຟັງ ຂໍທ່ານຢ່າຄິດວ່າ ຂ້າ
ນ້ອຍເປັນຍິງທີ່ບໍ່ມີຄຸນຄ່າເລີຍ ຂ້ານ້ອຍອ້ອນວອນຢູ່ຢ່າງນີ້ກໍເພາະວ່າ ຂ້ານ້ອຍຕົກຢູ່ໃນຄວາມຍາກລຳບາກ
ແລະຄວາມຫາກໂສກຫມອງໃຈ."

17 ເອລິເວົ້າວ່າ "ຈົ່ງໄປເປັນສາກເຖິນ ຂໍພຣະເຈົ້າຂອງພວກອິສະຣາເອນປະທານພອນຕາມທີ່ເຈົ້າໄດ້ຮ້ອງຂໍຕໍ່ພຣະອົງ."

ເຖິງແມ່ນວ່າ ນາງຮັນນາມີຄວາມອົດກັ້ນໄວ້ນານໃນຂະນະທີ່ນາງບໍ່ສາມາດເກີດລູກ ແຕ່ນາງ**ຮູ້ສຶກຂົ່ມຂືນໃນໃຈ
ຫລາຍ.** ຄວາມຂົ່ມຂືນຂອງນາງຮັນນາ ບໍ່ຕ່າງຫຍັງເລີຍກັບຄວາມຂົ່ມຂືນທີ່ນາງຮູ້ໄດ້ບັນລະຍາຍອອກຊຶ່ງເປັນປະສົບ
ການກັບຜູ້ທີ່ລູກໄດ້ຕາຍຈາກລາວໄປ (ຮຸດ 1:13) ຫລື ປະສົບການຄວາມເຈັບປວດທໍຣະມານຝ່າຍຮ່າງກາຍຂອງທ່ານ

ໂປບ (ໂປບ 3:20). ຄວາມອຸກອ້ງທັງເທຢ້ອນນາງບໍ່ສາມາດເກີດລູກແລ້ວ ນາງຍັງໄດ້ຮັບຄວາມອຸກອ້ງຍ້ອນຄຳເຍາະ ເຍ້ຍຂອງນາງເປັນນາອີກ. ໃນຂະນະທີ່ນາງອ້ອນວອນຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ນາງໄດ້ຮ້ອງໂທດ້ວຍຄວາມທຸກໃຈ.

ນາງຮັ່ງມາທູນຂໍ **ລູກຊາຍ** ຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ນາງຮູ້ວ່າລູກຊາຍຈະນຳນາມສະກຸນຂອງຄອບຄົວຕໍ່ໄປ. ນາງໄດ້ ສັນຍາກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນຄຳອະທິຖານອ້ອນວອນຂອງນາງ. ນາງຈະອຸທິດຖວາຍລູກຊາຍນັ້ນ ຄືນໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າຕລອດຊົ່ວຊີວິດຂອງເດັກນັ້ນ.

ນາງໄດ້ເທິດທູນຖວາຍກຽດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍຄຳວ່າ **ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງຈັກກະວານ**. ພາສາອັງກິດໃຊ້ຄຳ ວ່າ **Lord Almighty** ໃນພຣະຄົມຟິລາວ ສະບັບພາສາຂອງຄົນທີ່ໄປໃຊ້ຄຳວ່າ **ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງຊົງຮິດອຳນາດຍິ່ງ ໃຫຍ່**. ນາງທູນຂໍຮິດອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງຊົງຊ່ວຍນາງໃນເຫດການອັນນີ້. ນາງທູນຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງ ຫລົງເບິ່ງນາງ ຫລື ວ່າຊົງໂຜດຈິດຈຳນາງດ້ວຍ. ພວກເຮົາຮູ້ແລ້ວວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຮູ້ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ. ພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າຊົງຫລົງເບິ່ງນາງຢູ່ຕລອດເວລາ ແລະພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຫລົງລືມນາງເລີຍ. ເມື່ອນາງທູນຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊົງຫລົງເບິ່ງນາງນັ້ນ ນາງທູນຂໍໃຫ້ພຣະອົງຊ່ວຍນາງໃນບັນຫາທີ່ນາງປະເຊີນຢູ່.

ນາງໄດ້ສັນຍາຕໍ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສອງປະການ ຄື ປະການທີໜຶ່ງ ນາງຈະຖວາຍອຸທິດລູກຊາຍນັ້ນຄືນໃຫ້ຮັບໃຊ້ ພຣະອົງຕລອດຊົ່ວຊີວິດຂອງລາວ. ຫລັງຈາກເດັກນັ້ນຢ່າມົນແລ້ວ ນາງໄດ້ນຳເດັກຊາຍນັ້ນໄປພຣະວິຫານ ໃຫ້ໄປ ຮັບໃຊ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານຳເອລີ ຜູ້ເປັນປະໂລຫິດ (ຊານູເອນທີໜຶ່ງ 1:24-28). ປະການທີສອງ ລູກຊາຍນາງນັ້ນຈະສາ ບານຕົວເປັນຄົນ ນາຊີລີ ຄືລາວຈະບໍ່ຕື່ມເຫລົ້າ ແລະຈະບໍ່ຕັດຜົນຂອງລາວຈັກເທື່ອ (ຈິດບັນຊີ 6:1-8).

ນາງ **ຫມົດຄວາມຫວັງ** ນາງ **ຈົ່ງອ້ອນວອນລະບາຍຄວາມໂສກເສົ້າ** ຂອງນາງອອກໄຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຝັງ ເພາະ ວ່າ ນາງບໍ່ສາມາດເກີດລູກ. ນາງ **ຕົກຢູ່ໃນຄວາມຍາກລຳບາກ ແລະຄວາມທຸກໂສກຫມອງໃຈ**. ປົກກະຕິແລ້ວພວກ ເຮົາມີຄວາມທຸກໂສກ ເພາະມີການສູນເສັ້ນຜູ້ທີ່ຮັກ ຫລືວ່າເກີດມີການຢ່າຮ້າງ. ນາງຮັ່ງມາມີຄວາມທຸກໂສກຫມອງໃຈ ເພາະວ່າ ນາງບໍ່ສາມາດເກີດລູກ.

ນາງໄດ້ນຳເຮື່ອງທີ່ນາງເປັນຫມັ້ນ ບໍ່ສາມາດເກີດລູກມາທູນຂໍຕໍ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສາມາດຊ່ວຍ ໃຫ້ໄຟຟົນຂອງພຣະອົງ ສາມາດສູ້ທຶນຕໍ່ຄວາມລຳບາກຕ່າງໆດ້ວຍຄວາມອົດທົນ. ນາງຮັ່ງມາມີຄວາມອົດທົນໄວ້ນານ ໃນຂະນະທີ່ນາງບໍ່ສາມາດເກີດລູກ ເພາະວ່ານາງໄດ້ເຝິງໃນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ຊ່ວຍເຫລືອນາງ.

ຄຣິສຕຽນສຳນຶກສເມື່ອ ພວກເຂົາຈະຕ້ອງເຝິງໃນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເມື່ອພວກເຂົາປະເຊີນກັບບັນຫາຊີວິດ. ສຳ ລັບຄົນບໍ່ເຊື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພວກເຂົາກໍປະເຊີນກັບບັນຫາຊີວິດເຫມືອນກັນ ແລະພວກເຂົາກໍຫາທາງອອກຂອງພວກ ເຂົາເອງ. ເມື່ອມີບັນຫາສຸກເສີນເກີດຂຶ້ນ ພວກເຂົາກໍເກີດຄວາມກະວົນກະວາຍ ຫລືຂາດຄວາມຫວັງ. ເຖິງແມ່ນວ່າ ພວກເຂົາອາດຈະພົບຄຳຕອບ ແຕ່ກໍແກ້ໄດ້ຊົ່ວຄົ້ງຊົ່ວຄາວໃນລະຍະສັ້ນໆ ຫລາຍຄັ້ງພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຊອກສແວງຫາພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າຊ່ວຍເຫລືອພວກເຂົາ.

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮ້ອງຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊ່ວຍເຫລືອຫຍັງແດ່ໃນມຸ່ງມານີ້? ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ທູນຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊ່ວຍຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ຮຽນຮູ້ເຝິງໃນພຣະອົງບໍ່?

3. ການຊົງປະທານຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ (ຊານູເອນທີໜຶ່ງ 1:19-20)

- 19 ເຊົ້ານີ້ໃຫມ່ມາ ເອນການາພ້ອມທັງຄອບຄົວກໍພາກັນໄປນະມັສການພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຕ່ເຊົ້າໆ ແລ້ວກໍພາກັນ ກັບຄືນມາຍັງເມືອງຮາມາ ເມື່ອເອນການາໄດ້ລິນສູ່ຢູ່ຮ່ວມກັບນາງຮັ່ງມາຜູ້ເປັນເມັງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຊົງ
- 20 ຕອບສນອງຄຳອ້ອນວອນຂອງນາງ ດັ່ງນັ້ນ ນາງຈຶ່ງຖືພາແລະເກີດລູກຊາຍຜູ້ໜຶ່ງ ນາງຕັ້ງຊື່ລູກຊາຍວ່າ ຊານູເອນ ເພາະວ່ານາງໄດ້ຂໍເດັກຄົນນີ້ມາຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ນີ້ໃຫມ່ມາ ນາງຮັ່ງມາພ້ອມດ້ວຍຄອບຄົວໄປ **ນະມັສການພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຕ່ເຊົ້າໆ**. ຫລັງຈາກນັ້ນພວກເຂົາກໍກັບ ເມືອເມືອງຮາມາ. ໃນທີ່ສຸດ ນາງຮັ່ງມາກໍຕັ້ງຄັນ **ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕອບສນອງຄຳອ້ອນວອນຂອງນາງ** (ຊານູເອນທີ ໜຶ່ງ 1:11). ເມື່ອລູກຊາຍເກີດມາ ນາງໄດ້ຕັ້ງຊື່ລູກຊາຍວ່າ **ຊານູເອນ** ເພາະວ່ານາງໄດ້ຂໍເດັກຄົນນີ້ມາຈາກພຣະຜູ້ເປັນ

ເຈົ້າ. ຄຳວ່າ ຊາມູເອນ ໝາຍຄວາມຫລາຍຢ່າງ: ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຮັບຟັງ, ພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຫລືວ່າ ການທູນຂໍ້ຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ລູກຊາຍນັ້ນເປັນຂອງພຣະອາຊີທານຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ທີ່ໄດ້ ຕອບສນອງການອອນວອນຂອງນາງຮັນນາ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງປະທານລູກຊາຍໃຫ້ນາງຮັນນາ ຕາມທີ່ນາງໄດ້ອ້ອນວອນ. ນາງຮັນນາໄດ້ປະຕິບັດຕາມ ນາງໄດ້ສັນຍາຕໍ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ຫລັງຈາກລູກຂອງນາງຍ່າມົມແລ້ວ ນາງໄດ້ນຳລູກຊາຍຂອງນາງໄປພຣະວິຫານ ທີ່ເມືອງ ຊິໂລ (ຂໍ້ 24). ຊາມູເອນໄດ້ເຕີບໃຫຍ່ຢູ່ເມືອງຊິໂລ ແລະຮັບໃຊ້ຊ່ວຍ ເອລີ ຜູ້ຊົງເປັນປະໂຫຍດໃຫຍ່.

ເຮື່ອງລາວຂອງນາງຮັນນາໄດ້ຈົບລົງດ້ວຍຄວາມປິດຍິນດີ. ນາງອ້ອນວອນອະທິຖານ ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງ ປະທານລູກຊາຍໃຫ້ນາງ. ມີບາງຄົນ ໃນຂະນະສຶກສາບົດຮຽນນີ້ ບໍ່ໄດ້ຮັບປະສົບການຄວາມຍິນດີເຫມືອນດັ່ງເຮື່ອງ ລາວຂອງນາງຮັນນາ. ພວກເຂົາໄດ້ອ້ອນວອນອະທິຖານຢາກໄດ້ລູກ ແລະເຮັດທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຕາມທີ່ພວກເຂົາຮູ້ວ່າ ນັ້ນຄືນ້ຳພຣະທັຍຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແຕ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ລູກເທື່ອ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຕອບສນອງຄຳອ້ອນວອນຂອງ ພວກເຂົາ ຕາມຄວາມຢາກໄດ້ຂອງພວກເຂົາ.

ຖ້າຫາກວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າປະເຊີນກັບບັນຫາຫນັກ ຂ້າພະເຈົ້າຫວັງວ່າບັນຫາຂອງຂ້າພະເຈົ້າຄົງຈະຫວັດໄປເຫມືອນ ດັ່ງບັນຫາຂອງຮັນນາ. ຂ້າພະເຈົ້າຈະເລືອກ ຖ້າເລືອກໄດ້ ໃຫ້ບັນຫາ ຫລື ຄວາມລຳບາກຫວັດໄປໄວເທົ່າທີ່ຈະໄວໄດ້. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອາດຈະອະນຸຍາດໃຫ້ເປັນດັ່ງນັ້ນກໍໄດ້ ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ຂ້າພະເຈົ້າຈະຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປະ ທານພະລັງອຳນາດຂອງພຣະອົງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເພື່ອຈະສູ້ທຶນກັບບັນຫານັ້ນຈົນເຖິງທີ່ສຸດ. ມີເຮື່ອງລາວຕົວຢ່າງໃນ ພຣະຄົມຟີ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງຊົດຊ່ວຍພວກເຂົາໃຫ້ສູ້ທຶນກັບອຸປະສັກ ໂດຍບໍ່ມີການອັດສະຈັນເກີດຂຶ້ນນັ້ນຄື ສ້ວນໝາມ ໃນເມື່ອກາຍຂອງໂປໂລ (2 ໂກຣິນໂທ 12:7-10). ໂປໂລໄດ້ອ້ອນວອນເຖິງສາມຄັ້ງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ປົດອອກໃຫ້ ລາວ ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວວ່າ ພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງມີພຽງພໍໄວ້ໃຫ້ລາວ ເພື່ອລາວສູ້ທຶນກັບຄວາມລຳບາກໄດ້.

ບົດຮຽນນີ້ໄດ້ຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຂົາລະນຶກເຖິງວ່າ ຄວາມອົດກັ້ນໄວ້ນານ ຫລື ຄວາມອົດທົນນັ້ນ ແມ່ນຄຸນສົບບັດຂອງ ຄຣິສຕຽນທີ່ພວກເຂົາຈະຕ້ອງໃຫ້ເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນ. ໃນຖານະເປັນຄຣິສຕຽນ ພວກເຂົາລະນຶກສເມີວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະ ຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຂົາມີຄວາມອົດກັ້ນໄວ້ນານ ໃນທຳມະກາງຄວາມລຳບາກຕ່າງໆ. ພວກເຂົາອາດຈະບໍ່ໄດ້ຮັບປະສົບການ ກັບເຫດການອັດສະຈັນ ເມື່ອພວກເຂົາຕ້ອງການ ແຕ່ວ່າພວກເຂົາເຊື່ອໝັ້ນວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງມີຄວາມຮັກຕໍ່ພວກເຂົາ ແລະພຣະອົງຊົງເປັນຫວ່າງພວກເຂົາຢູ່ສເມີ. ພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງມີພຽງພໍສຳລັບພວກເຂົາ ໃນທຳມະກາງຄວາມທຸກ ຍາກນາໆປະການ.

ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ຜູ້ໃດແດ່ທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມທຸກຍາກລຳບາກໃນຂະນະນີ້? ຂ້າພະເຈົ້າຈະຊ່ວຍໃຫ້ລາວຮູ້ວ່າພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າຊົງເປັນຫວ່າງລາວຢູ່ໄດ້ຢ່າງໃດ?

ນຳມາໃຊ້ໃນຊີວິດປະຈຳວັນ

ໃນສັງຄົມສມັຍນີ້ ຄົນທີ່ມີຄວາມສູ້ທຶນຫາໄດ້ຍາກ. ເມື່ອເກີດມີຄວາມຍາກຂຶ້ນມາ ວຽກງານຍັງບໍ່ທັນສຳເລັດເທື່ອ ຕ່າງຄົນກໍພາກັນເຊົາຫມິດ. ບໍ່ວ່າຈະມີເຮື່ອງອັນໃດກໍຕາມ ພວກເຂົາຢາກໃຫ້ໄດ້ຄຳຕອບດຽວນີ້. ເຮື່ອງລາວຂອງນາງ ຮັນນາບໍ່ມີລູກ ແລ້ວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປະທານລູກຊາຍໃຫ້ລາວ ໄດ້ສອນພວກເຂົາໃຫ້ມີຄວາມສູ້ທຶນກັບຄວາມລຳບາກ ທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນທຳມະກາງພວກເຂົາ. ຮັນນາອະທິຖານເປັນເວລາດົນນານກ່ຽວກັບບັນຫາຂອງລາວ. ລາວມີຄວາມທຸກໃຈ ຫລາຍຍ້ອນວ່າລາວເປັນໝັ້ນ ບໍ່ສາມາດມີລູກໃຫ້ສາມີລາວ ແຕ່ລາວເຊື່ອວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຄົງຈະຕອບຄຳອະທິຖານ ຂອງລາວ.

ຈາກອັນດັບ 1 (ໝາຍເຖິງຕຳສຸດ) ເຖິງ 10 (ໝາຍເຖິງສູງສຸດ) ທ່ານມີຄວາມອົດທົນຢູ່ໃນອັນດັບໃດ? ໃນບໍ່ ນານນານນີ້ ມີເຫດການໃດແດ່ໃນສອງເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນ ທ່ານໄດ້ສະແດງຄວາມອົດທົນອອກມາ?

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ
ວັນອາທິດ ທີ 30 ມິຖຸນາ 2002 (6-30-2002)

ພຣະເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມກະຣຸນາ

ຂໍ້ ພຣະຄຳພີໃນບົດຮຽນ: ປະຫວັດກະສັດທີສອງ 4:1-17

ພຣະຄຳພີແຫ່ງຄວາມຈິງ: ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກາງຕໍ່ໃຫ້ຄຣິສຕຽນມີຄວາມກະຣຸນາຕໍ່ຜູ້ອື່ນ.

ຂໍ້ ພຣະຄຳພີທີ່ສຳຄັນ: ເມື່ອມາແລ້ວ ເພິ່ນກໍກ່າວແກ່ເກຣາສີວ່າ "ນາງຢາກໃຫ້ຂ້ອຍເຮັດຫຍັງໃຫ້ແດ່ ເພື່ອຕອບແທນຄວາມລຳບາກທີ່ນາງໄດ້ເຮັດເພື່ອພວກເຮົາ (ປະຫວັດກະສັດທີສອງ 4:13)

ຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຊີວິດ: ບົດຮຽນນີ້ ຈະຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານເປັນຜູ້ມີຄວາມກະຣຸນາຕໍ່ຄົນອື່ນ.

ເປັນຫຍັງຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຕ້ອງມີຄວາມກະຣຸນາຕໍ່ຄົນອື່ນ?

ທ່ານເຈສັນ ພະຍາຍາມຈະສະແດງຄວາມກະຣຸນາ, ແຕ່ຍາກຫລາຍ ເມື່ອໃນທ້ອງຖານີນຫລວງມີແຕ່ຄົນຂັບຮີຖຸທີ່ຂາດມາຣະຍາດ. ນາງມາຊາ ພະຍາຍາມຈະສະແດງຄວາມກະຣຸນາ, ແຕ່ເມື່ອລູກນ້ອຍຂອງລາວສອງຄົນຮ້ອງໂຫ້ຢູ່ບໍ່ເຊົາ ຈົນເຮັດໃຫ້ອາລົມເສັຽ. ນາງເຮັດ ພະຍາຍາມຈະສະແດງຄວາມກະຣຸນາ, ແຕ່ວ່າຄົນທຳງານໃນຫ້ອງການດຽວກັນມັກຈະເວົ້າຂວັນຄົນອື່ນ. ທ່ານມາກິສ ພະຍາຍາມຈະສະແດງຄວາມກະຣຸນາຕໍ່ພໍ່ເຖົ້າແລະແມ່ເຖົ້າລາວ, ແຕ່ພວກເພິ່ນມັກກວນປະສາດລາວ ໃນຂະນະທີ່ພວກເພິ່ນມາຢາມຄອບຄົວລາວ.

ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາສຶກສາບົດຮຽນນີ້, ພວກເຮົາຈະໄດ້ວິເຄາະຄຳຖາມຂໍ້ນີ້, "ເປັນຫຍັງຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຕ້ອງມີຄວາມກະຣຸນາຕໍ່ຄົນອື່ນ?" ຫົວຂໍ້ຂອງບົດຮຽນນີ້ ຈະຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົາເຂົ້າໃຈວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກາງຕໍ່ໃຫ້ຜູ້ທີ່ມີຄວາມຊື່ມີຄວາມກະຣຸນາຕໍ່ຜູ້ອື່ນຢ່າງໃດ?

ສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. **ຈຶ່ງຕອບສນອງຄວາມຕ້ອງການຂອງຜູ້ອື່ນ** (ປະຫວັດກະສັດ ທີສອງ 4:1-7)

1 ມີແມ່ຫມ້າຍຜູ້ນຶ່ງທີ່ຜົວຂອງນາງຢູ່ໃນກຸ່ມຜູ້ປະກາດພຣະຄຳ ໄດ້ໄປຫາເອລີຊາແລະຮ້ອງຂໍວ່າ "ທ່ານເອີຍ! ຜົວຂອງຜູ້ຂ້າຕາຍໄປແລ້ວ! ທ່ານກໍຮູ້ວ່າລາວເປັນຄົນຍຳເກງພຣະເຈົ້າ ແຕ່ເຈົ້າໜີໄດ້ມາເອົາລູກຊາຍສອງຄົນຂອງຜູ້ຂ້າໄປເປັນທາດ ເພື່ອຈ່າຍຄ່າໜີທີ່ຜົວຂອງຜູ້ຂ້າຕິດນັ້ນ."

2 "ຈະໃຫ້ຂ້ອຍຊ່ອຍຫຍັງແດ່?" ເພິ່ນຖາມ. "ບອກມາດູວ່າເຈົ້າມີຫຍັງຢູ່ໃນເຮືອນ?"

"ບໍ່ມີຫຍັງເລີຍ ນອກຈາກນ້ຳມັນຫມາກກອກເທດກວດນ້ອຍໆທີ່ນັ້ນ" ນາງຕອບ.

3 "ໃຫ້ເຈົ້າໄປຍືມກວດເປົ້າຈາກເພື່ອນບ້ານໃກ້ຄຽງ ໃຫ້ຫລາຍເທົ່າທີ່ຈະຫລາຍໄດ້" ເອລີຊາບອກນາງ.

4 "ແລ້ວໃຫ້ເຈົ້າກັບລູກຊາຍເຂົ້າໄປໃນເຮືອນ, ອັດປະຕູໄວ້, ແລະໃຫ້ເລີ່ມຖອກນ້ຳມັນໃສ່ກວດເຫລົ່ານັ້ນ. ເມື່ອເຕັມແລ້ວ ໃຫ້ເອົາແຕ່ລະກວດໄປຕັ້ງໄວ້ຕ່າງຫາກ."

5 ດັ່ງນັ້ນຍິງຜູ້ນີ້ຈຶ່ງພາລູກຊາຍສອງຄົນເຂົ້າໄປໃນເຮືອນ, ອັດປະຕູໄວ້, ແລະຖອກນ້ຳມັນໃສ່ກວດທີ່ລູກຊາຍໄດ້

6 ເອົາມາໃຫ້ຕົນນັ້ນ. ເມື່ອທຸກກວດເຕັມໝົດແລ້ວ ນາງກໍຖາມຫາກວດເປົ້າອີກ. ລູກຊາຍຄົນນຶ່ງຂອງນາງຕອບ

7 ວ່າ "ນີ້ເປັນກວດສຸດທ້າຍແລ້ວ." ແລ້ວນ້ຳມັນຫມາກກອກເທດກໍຢຸດໄຫລ. ນາງໄດ້ກັບໄປຫາຜູ້ປະກາດພຣະ

ຄຳເອລີຊາ ແລະເພິ່ນບອກນາງວ່າ "ຈົ່ງຂາຍນ້ຳມັນໝາກກອກເທດທັງໝົດນີ້ແລະຈ່າຍຄ່າໜີ້ຂອງເຈົ້າສາ
ແລະຍັງຈະມີເງິນເຫລືອ ພໍລ້ຽງຊີບຂອງເຈົ້າແລະລູກຊາຍທັງສອງຂອງເຈົ້າຕໍ່ໄປ."

ເຮື່ອງລາວໃນບົດຮຽນຕອນນີ້ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ເອລີຊາຜູ້ປະກາດພຣະທັມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມີຄວາມກະຮຸ
ນາຕໍ່ຜູ້ອື່ນ. **ມີແມ່ໝ້າຍຜູ້ນຶ່ງທີ່ຜົວຂອງນາງຢູ່ໃນກຸ່ມຜູ້ປະກາດພຣະຄຳ** ໄດ້ມາຫາເອລີຊາ ເພື່ອຮ້ອງຂໍຄວາມຊ່ວຍ
ເຫລືອ ຫລັງຈາກຜົວຂອງລາວໄດ້ສິ້ນຊີວິດ. ໃນສະໄໝຂອງພຣະສັນຍາເດີມ ແມ່ໝ້າຍໄດ້ຮັບຄວາມລຳບາກຫລາຍ
ໂດຍສະເພາະແລ້ວ ແມ່ນຂາດເຂີນທາງດ້ານການເງິນ. ຜົວຂອງຍິງໝ້າຍນັ້ນ ມີໜີ້ສິນທີ່ບໍ່ທັນໄດ້ສະສາງ ເມື່ອລາວ
ສິ້ນຊີວິດແລ້ວ **ເຈົ້າໜີ້ໄດ້ມາເອົາລູກຊາຍສອງຄົນ** ຂອງລາວ ໄປເປັນທາດ ເພື່ອຈ່າຍຄ່າໜີ້ທີ່ຜົວຂອງລາວຕິດນັ້ນ.

ເອລີຊາຖາມຍິງໝ້າຍຜູ້ນັ້ນວ່າ **"ຈະໃຫ້ຂ້ອຍຊ່ວຍຫຍັງແດ່?"** ເປັນຄຳຖາມທີ່ສະແດງອອກໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມເມດ
ຕາກະຮຸນາຕໍ່ຍິງໝ້າຍຜູ້ນັ້ນ. ລາວໄດ້ຖາມຍິງໝ້າຍຜູ້ນັ້ນດ້ວຍຄວາມເປັນຫວ່າງ ແລະຈາກໃຈຈິງຂອງລາວ. ເມື່ອ
ລາວຖາມຍິງໝ້າຍຜູ້ນັ້ນວ່າ **"ບອກມາດູວ່າເຈົ້າມີຫຍັງຢູ່ໃນເຮືອນ?"** ຍິງໝ້າຍຜູ້ນັ້ນໄດ້ຕອບເອລີຊາວ່າ **"ບໍ່ມີຫຍັງ
ເລີຍ ນອກຈາກນ້ຳມັນໝາກກອກເທດກວດນ້ອຍໆເທົ່ານັ້ນ."**

ເອລີຊາບອກລາວໃຫ້ໄປຍືມ **ກວດເປົ່າ** ຈາກຄົນບ້ານໄກ່ເຮືອນຄຽງ ຫລາຍເທົ່າທີ່ຈະຫລາຍໄດ້. ຫລັງຈາກນັ້ນ ໃຫ້
ລາວກັບລູກຊາຍຂອງລາວເຂົ້າໄປໃນເຮືອນ ປິດປະຕູໄວ້ ແລ້ວຖອກນ້ຳມັນໝາກກອກເທດຈາກກວດນ້ອຍໆໃສ່ **ກວດ
ເຫຼົ່ານັ້ນ** ໝົດທຸກກວດຈົນເຕັມ. ເມື່ອກວດສຸດທ້າຍເຕັມແລ້ວ **ນ້ຳມັນໝາກກອກເທດກໍຢຸດໂຫລ**. ເອລີຊາບອກໃຫ້ລາວ
ເອົານ້ຳມັນນັ້ນໄປຂາຍໃຊ້ໜີ້ສິນທັງໝົດ ແລະຍັງຈະມີເງິນເຫລືອໄວ້ລ້ຽງຊີບລາວແລະລູກຕໍ່ໄປ. ຄວາມກະຮຸນາເອລີ
ຊາໄດ້ສະແດງອອກ ບໍ່ພຽງແຕ່ຊ່ວຍນາງໝ້າຍຜູ້ນັ້ນໃຫ້ໃຊ້ໜີ້ສິນຂອງລາວເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ເອລີຊາຍັງຊ່ວຍເຫລືອລາວ
ຕື່ມອີກໃຫ້ມີເງິນໄວ້ຊື້ກິນໃນມື້ຕໍ່ໄປ.

ມີຄວາມກະຮຸນານັ້ນ ຈະຕ້ອງຮັບຮູ້ເຖິງບັນຫາ ຫລື ຄວາມຕ້ອງການຂອງຜູ້ອື່ນ ແລະຫາທາງຊ່ວຍເຫລືອຕອບສະໜອງໃນ
ຄວາມຕ້ອງການຂອງພວກເຂົາ. ເມື່ອຍິງໝ້າຍຜູ້ນັ້ນ ນຳບັນຫາຂອງນາງມາເລົ່າສູ່ເອລີຊາຟັງ, ເອລີຊາຖາມລາວວ່າ
"ຈະໃຫ້ຂ້ອຍຊ່ວຍຫຍັງແດ່?" ມີຫລາຍຄົນໃນສະໄໝນີ້ຈະປະລາດໃຈ ເມື່ອເຫັນວ່າເອລີຢາມີໃຈຢາກຈະຊ່ວຍຍິງໝ້າຍ
ຜູ້ນັ້ນ. ບາງຄົນໃນສັງຄົມເຮົານີ້ ຢ້ານຫລາຍ ແລະບໍ່ຢາກໄປຫຍັງກ່ຽວພັນກັບບັນຫາຂອງຄົນອື່ນ. ເພາະວ່າພວກ
ເຂົາເຄີຍຊ່ວຍຄົນມາແລ້ວ ກັບທຳຄຸນໄດ້ຮັບໂທດ ພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ກ້າຈະຊ່ວຍເຫລືອຄົນອື່ນອີກຕໍ່ໄປ.

ບາງຄັ້ງ ມີຄົນຈຳນວນຫລາຍ ພວກເຂົາຕ້ອງການຄວາມຊ່ວຍເຫລືອ ແຕ່ວ່າພວກເຂົາບໍ່ກ້າໄປຮ້ອງຂໍຄວາມຊ່ວຍ
ເຫລືອເໝືອນດັ່ງຍິງໝ້າຍຄົນນີ້. ໃນສັງຄົມສະໄໝຂອງພວກເຮົານີ້ ມີຄວາມຄິດເຫັນວ່າ ການສະແດງອອກຮ້ອງຂໍ
ຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຈາກຄົນອື່ນເປັນການສະແດງອອກເຖິງຄວາມອ່ອນແອຂອງຕົນໃຫ້ຄົນອື່ນເຫັນ. ໃນຖານະເປັນຄຣິສ
ຕຽນພວກເຮົາຈະຕ້ອງຕັ້ງໃຈສັງເກດເບິ່ງຄົນອ້ອມຂ້າງອ້ອມແອວພວກເຮົາ. ສ້າງຄວາມສຳພັນອັນຍາວນານກັບພວກ
ເຂົາ ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ຢັ້ງຮູ້ເຖິງຄວາມຕ້ອງການຂອງພວກເຂົາ ແລະ ພວກເຮົາຈະໄດ້ຮຽນຮູ້ວ່າ ພວກເຮົາຈະຊົດ
ຊ່ວຍພວກເຂົາໄດ້ຢ່າງໃດ. ເຖິງແມ່ນວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອາດຈະບໍ່ໄດ້ສະແດງການອັດສະຈັນຜ່ານທາງພວກເຮົາ ເໝືອນ
ກັບຜູ້ທາງເອລີຊາກໍຕາມ ແຕ່ວ່າໃຫ້ພວກເຮົາຮຽນຮູ້ຈາກເອລີຊາວ່າພວກເຮົາຄວນຕອບສະໜອງຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງ
ການຂອງຄົນອື່ນດ້ວຍໃຈເມດຕາກະຮຸນາ.

ມີຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຫຍັງແດ່ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າສັງເກດເຫັນ ໃນອາທິດທີ່ຜ່ານມານີ້? ມີຜູ້ໃດມາຮ້ອງຂໍໃຫ້ຂ້າ
ພະເຈົ້າຊ່ວຍເຫລືອບໍ່ ຫລືວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າສັງເກດຮູ້ວ່າມີການຮ້ອງຂໍໃຫ້ຊ່ວຍ? ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫລືອພວກ
ເຂົາຢ່າງໃດ?

2. ໃຫ້ມີຈິດໃຈເອື້ອເຜີ້ອເຜີ້ອແຕ່ (ປະຫວັດກະສັດ ທີສອງ 4:8-10)

- 8 ນີ້ນຶ່ງເອລີຊາໄດ້ໄປຍັງເມືອງຊູເນມ ບ່ອນທີ່ຍິງຊາວຊູເນມຜູ້ຮັ່ງມີຄົນນຶ່ງອາໄສຢູ່. ນາງໄດ້ເຊີນເອລີຊາໄປກິນ
9 ເຂົ້ານຳ ແລະຕັ້ງແຕ່ນັ້ນມາ ເອລີຊາກໍກິນເຂົ້າທີ່ເຮືອນນາງທຸກເທື່ອທີ່ເພິ່ນໄປຍັງເມືອງຊູເນມ. ນາງໄດ້ເວົ້າກັບ
10 ຜົວຂອງຕົນວ່າ "ຂ້ອຍເຊື່ອວ່າຊາຍຜູ້ທີ່ມານີ້ເລື້ອຍເປັນຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ. ໃຫ້ໝູ່ເຮົາເຮັດຫ້ອງນ້ອຍໆເທິງ

ຫລັງຄາພຽງ ຫາເອົາຕຽງ, ໂຕະ, ຕັງ, ແລະຕະກຽງໄປໄວ້ທີ່ນັ້ນ ແລະເມື່ອໃດເພິ່ນມາຢ້ຽມຢາມພວກເຮົາກໍ
ໃຫ້ເພິ່ນພັກຢູ່ທີ່ນັ້ນ."

ມີອີກທາງນຶ່ງ ທີ່ສະແດງອອກເຖິງຄວາມກະຣຸນາ ຄືໃຫ້ມີຄວາມເອື້ອເຜື່ອເພື່ອແຜ່ແຂກຄົນທ່ອງທ່ຽວໄປມາ. ເອລີ
ຊາເດີນທາງໄປເມືອງຊູເນມບ່ອນທີ່ລາວໄດ້ພົບກັບ **ຍິງຊາວຊູເນມຜູ້ຮຸ້ງມີຄົນນຶ່ງ** ພ້ອມທັງຜົວຂອງນາງ. ຍິງຄົນນີ້ໄດ້
ເຊື່ອເຊີນໃຫ້ເອລີຊາມາກິນເຂົ້າຢູ່ໃນເຮືອນຂອງນາງ ຖ້າເອລີຊາຫາກຜ່ານມາທາງນັ້ນ. ຕໍ່ມານາງໄດ້ສະເໜີຜົວຂອງ
ນາງວ່າ ເມື່ອຄອບຄົວຂອງນາງມີຄວາມອດົມສົມບູນແລ້ວ ພວກເຂົາມີເງິນພຽງພໍທີ່ຈະເຮັດຫ້ອງນ້ອຍຢູ່ເທິງຫລັງຄາ
ພຽງໄວ້ຕ້ອນຕ້ອນຮັບ **ຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ** ຜູ້ນີ້ ເມື່ອລາວເດີນທາງມາ ລາວຈະໄດ້ມາພັກຜ່ອນທີ່ນັ້ນ.

ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າອ່ານເຮື່ອງລາວໃນພຣະຄົມພິຕອນນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຫວນຄິດເຖິງ ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໄປເທສະນາຕາມ
ຄຣິສຕະຈັກຕ່າງໆໃນຣັຖໂອກລາໂຮມາ ມີຫລາຍໆຄອບຄົວໄດ້ຕ້ອນຮັບຂ້າພະເຈົ້າເປັນຢ່າງດີ ໃຫ້ທີ່ພັກອາໄສແລະອາ
ຫານການກິນ.

ມີຄວາມເອື້ອເຜື່ອເພື່ອແຜ່ຕໍ່ແຂກຄົນໄປມາຫລາຍ ເປັນຫນ້າທີ່ອັນສຳຄັນ ໃນທຳມະກາງໄລຍະຍາວຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
ເຊັ່ນຕົວຢ່າງ ອັບຣາຮາມໄດ້ຕ້ອນຮັບແຂກແປກຫນ້າສາມຄົນທີ່ເດີນທາງຜ່ານໄປ ໃຫ້ຢຸດພັກແລະຮັບປະທານອາຫານ
ທີ່ລາວໄດ້ຈັກແຈ້ງໃຫ້.

ມີຄວາມເອື້ອເຜື່ອເພື່ອແຜ່ຕໍ່ຄົນອື່ນຍັງມີຫລາຍວິທີ. ເຊື່ອເຊີນໃຫ້ຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງ ມາຮັບປະທານອາຫານຮ່ວມພາກັນ
ພວກເຮົາ. ຈັດຕຽມເຮືອນຊານໄວ້ໃຫ້ແຂກຄົນມາພັກເຊົາ. ບາງຄັ້ງກໍມີນັກຮຽນມະຫາວິທະຍາລັຍມາພັກຢູ່ເຮືອນຂອງ
ພວກຂ້າພະເຈົ້າເປັນເວລາອັນສັ້ນ. ເພື່ອສ້າງຄວາມລື່ງເຄີຍກັບຄົນອື່ນທີ່ມາພັກພາອາໄສຢູ່ກັບເຮົານີ້ ເປັນປະສົບການ
ອັນທ້າທາຍທີ່ດີອີກແບບນຶ່ງ ແຕ່ວ່ານັກຮຽນພວກນີ້ໄດ້ເສີມສ້າງຊີວິດຄຣິສຕຽນຂອງພວກຂ້າພະເຈົ້າ.

ໃນອາທິດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຈະເຮັດອັນໃດແດ່ ໃຫ້ມີຄວາມເອື້ອເຜື່ອເພື່ອແຜ່ຕໍ່ຜູ້ອື່ນ?

3. **ຢ່າໄດ້ຮຽກຮ້ອງຄົນ** (ປະຫວັດກະສັດ ທີສອງ 4:11-17)

11 ນີ້ນຶ່ງເອລີຊາໄດ້ກັບຄືນມາຍັງເມືອງຊູເນມ ແລະຂຶ້ນໄປພັກຜ່ອນທີ່ຫ້ອງຂອງເພິ່ນ. ເພິ່ນບອກໃຫ້ເກຣາສີຄົນໃຊ້
12 ຂອງຕົນໄປເອີ້ນຍິງຄົນນັ້ນມາ. ເມື່ອມາແລ້ວ ເພິ່ນກໍກ່າວແກ່ເກຣາສີວ່າ "ນາງຢາກໃຫ້ຂ້ອຍເຮັດຫຍັງໃຫ້ແດ່
13 ເພື່ອຕອບແທນຄວາມລຳບາກທີ່ນາງໄດ້ເຮັດເພື່ອພວກເຮົາ ໂດຍຈັດຫາສິ່ງທີ່ຈຳເປັນໃຫ້ພວກເຮົາຢ່າງນີ້.
ບາງທີນາງອາດຢາກໃຫ້ຂ້ອຍໄປຫາກະສັດ ຫລືຜູ້ບັນຊາການກອງທັບ ເພື່ອລາຍງານເຖິງຄຸນຄວາມດີຂອງ
ນາງກໍໄດ້."

"ຜູ້ຂ້າມີທຸກສິ່ງທີ່ຕ້ອງການໃນທຳມະກາງຊົນຊາດຂອງຜູ້ຂ້າ" ນາງຕອບ.

14 "ເອລີຊາຈົ່ງຖາມເກຣາສີວ່າ "ຄັນຊັ້ນຈະໃຫ້ຂ້ອຍເຮັດຫຍັງແດ່ເພື່ອນາງ?"
ລາວຕອບວ່າ "ນາງບໍ່ມີລູກແລະຜົວຂອງນາງກໍເຖົ້າແກ່ແລ້ວ."

15 "ບອກນາງມາພໍ້ ເອລີຊາສັ່ງ. ນາງຈົ່ງເຂົ້າມາຢືນຢູ່ປາກປະຕູ ແລະເອລີຊາກໍບອກນາງວ່າ "ປີຫນ້າໃນເວ
ລາດຽວກັນນີ້ ເຈົ້າຈະໄດ້ອູ້ມລູກຊາຍ."

16 "ໂທ!" ນາງຮ້ອງອຸທານຂຶ້ນ. "ທ່ານເອີຍ ກະຣຸນາຢ່າຕົວະຜູ້ຂ້າເລີຍ. ທ່ານເປັນຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ!"

17 ແຕ່ກໍເປັນໄປຕາມທີ່ເອລີຊາໄດ້ກ່າວໄວ້ ປີຕໍ່ມາໃນເວລາດຽວກັນນັ້ນ ນາງກໍເກີດລູກຊາຍຜູ້ນຶ່ງ.

ມີຄັ້ງນຶ່ງ ເອລີຊາກັບມາຢ້ຽມຢາມແລະພັກເຊົາຢູ່ທີ່ເຮືອນຂອງຊາວຊູເນມອີກ. ເມື່ອລາວກັບໄປພັກຜ່ອນໃນຫ້ອງ
ທີ່ຈັດຕຽມໄວ້ໃຫ້ລາວແລ້ວ ລາວຈຶ່ງໃຊ້ຄົນໃຊ້ຂອງລາວໄປເອີ້ນຍິງຊາວຊູເນມນັ້ນມາ. ຍິງຄົນນີ້ມີຄວາມເອື້ອເຜື່ອເພື່ອ
ແຜ່ຕໍ່ລາວຫລາຍ ລາວຈຶ່ງຖາມຍິງຊາວຊູເນມນີ້ວ່າ "ນາງຢາກໃຫ້ຂ້ອຍເຮັດຫຍັງໃຫ້ແດ່ ເພື່ອຕອບແທນຄວາມລຳບາກ
ທີ່ນາງໄດ້ເຮັດເພື່ອພວກເຮົາ ໂດຍຈັດຫາສິ່ງທີ່ຈຳເປັນໃຫ້ພວກເຮົາຢ່າງນີ້?"

ຍິງຊາວຊູເນມໄດ້ຕອບເອລີຊາວ່າ ນາງບໍ່ຕ້ອງການຫຍັງຕອບແທນດອກ ເພາະວ່ານາງມີທຸກສິ່ງທີ່ຕ້ອງການ.
ເອລີຊາຈຶ່ງຖາມຄົນໃຊ້ລາວວ່າ "ຄັນຊັ້ນຈະໃຫ້ຂ້ອຍເຮັດຫຍັງແດ່ເພື່ອນາງ?" ຄົນໃຊ້ຂອງເອລີຊາຈຶ່ງສັງເກດວ່າຍິງຄົນ

ນັ້ນບໍ່ມີລູກ. ເມື່ອບໍ່ມີລູກຊາຍແລ້ວ ໃນຄອບຄົວນັ້ນກໍຈະບໍ່ມີໃຜສືບທອດນາມສະກຸນຂອງຄອບຄົວນັ້ນຕໍ່ໄປ. ເມື່ອບໍ່ມີລູກຊາຍ ຫລັງຈາກຜົວນາງສິ້ນຊີວິດກໍຈະບໍ່ມີໃຜເບິ່ງແຍງນາງຍາມເຖົ້າແກ່ກິໄດ້. ໃນສັນຍາຂອງພຣະສັນຍາເດີມ ຜູ້ຍິງທີ່ບໍ່ມີລູກຖືວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ຊົງໃຫ້ລູກແກ່ຍິງຄົນນັ້ນ. ໃນຄອບຄົວໃດກໍຕາມ ຖ້າແມ່ນໄດ້ລູກ ໂດຍສະເພາະແລ້ວໄດ້ລູກຊາຍ ແມ່ນໄດ້ຮັບພຣະພອນຫລາຍ ແລະສະແດງໃຫ້ບ້ານເມືອງເຫັນວ່ານັ້ນຄື ຄວາມຮັກຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ (ເລງສັຣເສີນ 127:3-5). ເກຣາສີ ຄົນໃຊ້ຂອງເອລີຊາຈຶ່ງເຊື່ອວ່າຍິງຊາວຊູເນມຕ້ອງການລູກຊາຍ.

ເອລີຊາໄດ້ໃຫ້ຄຳສັນຍາຕໍ່ຍິງຊາວຊູເນມນັ້ນວ່າ **“ປີຫນ້າໃນເວລາດຽວກັນນີ້ເຈົ້າຈະໄດ້ອູ້ມລູກຊາຍ.”** ແນ່ນອນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ຄວາມໝັ້ນໃຈແກ່ເອລີຊາວ່າ ຜົວເມັງຄູ່ນັ້ນຈະໄດ້ລູກຊາຍ. ຕາມທີ່ເອລີຊາໄດ້ທຳນາຍໄວ້ **ປີຕໍ່ມາໃນເວລາດຽວກັນນັ້ນ ນາງກໍເກີດລູກຊາຍຜູ້ນຶ່ງ.**

ເຖິງແມ່ນວ່າຍິງຊາວຊູເນມບໍ່ໄດ້ຮ້ອງຂໍສິ່ງຕອບແທນແຕ່ວ່າເອລີຊາມີຄວາມເມດຕາກະຣຸນາຕໍ່ນາງແລະຮູ້ວ່ານາງມີຄວາມຕ້ອງການ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ໃຫ້ພະລັງອຳນາດຂ້າພະເຈົ້າເຫມືອນດັ່ງໃນກໍລະນີເອລີຊາ. ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ຂ້າພະເຈົ້າຈະພະຍາຍາມຕອບແທນບຸນຄຸນ ຕໍ່ຜູ້ທີ່ມີຄວາມເອື້ອເຜື້ອເພື່ອແກ້ຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມກະຣຸນາເຫມືອນດັ່ງເອລີຊາ. ໃນກໍລະນີດຽວກັນ ເຫມືອນດັ່ງຍິງຊາວຊູເນມ ຂ້າພະເຈົ້າຈະສະແດງອອກເຖິງຄວາມເອື້ອເຜື້ອເພື່ອແກ້ຜູ້ອື່ນ ໂດຍບໍ່ກາງຕໍ່ການຕອບແທນຫຍັງຫມົດ.

ພວກເຮົາໄດ້ຮຽນຮູ້ຈາກເອລີຊາຊຶ່ງລາວມີຄວາມເມດຕາກະຣຸນາຕໍ່ຍິງຫມ້າຍ ແລະຍິງຊາວຊູເນມນີ້. ຂັ້ນຕອນທີນຶ່ງເອລີຊາມີຄວາມຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຕ້ອງການຂອງຄົນອື່ນ. ພວກເຮົາກໍສາມາດມີຄວາມຮູ້ສຶກຕໍ່ຄວາມຕ້ອງການຂອງຄົນທີ່ຢູ່ອ້ອມຂ້າງອ້ອມແອວພວກເຮົາ. ຂັ້ນຕອນທີສອງ ເອລີຊາຕອບສະໜອງເຖິງຄວາມຕ້ອງການຂອງຄົນອື່ນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ໄປເປັນຜູ້ບົງການພວກເຂົາ. ຂັ້ນຕອນສຸດທ້າຍ ເມື່ອເວລາພວກເຮົາໄດ້ຊ່ວຍເຫລືອຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງແລ້ວ ພວກເຮົາບໍ່ຄວນກາງຕໍ່ສິ່ງຕອບແທນ. ມີບາງຄົນສະແດງຄວາມກະຣຸນາຕໍ່ຜູ້ອື່ນໂດຍມີຈຸດປະສົງອັນໃດອັນນຶ່ງໃນໃຈ. ພວກເຂົາອາດຈະຊ່ວຍເຫລືອຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງ ເພື່ອໃຫ້ຄົນອື່ນສົນໃຈໃນຕົວເຂົາ. ມີບາງຄົນຊ່ວຍເຫລືອຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງ ກໍເພື່ອໃຫ້ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫລືອນັ້ນໄດ້ເພິ່ງພາອາສາສັຍລາວຢູ່ຕຸລອດເວລາ.

ຄວາມກະຣຸນາຂອງຄຣິສຕຽນນັ້ນຈະບໍ່ມີອັນໃດຊຸກເຊື່ອງໄວ້ ຫລື ມີຈຸດປະສົງອັນໃດອັນນຶ່ງໃນໃຈ. ສ້າງຄວາມດີໃຫ້ຜູ້ອື່ນໂດຍບໍ່ກາງຕໍ່ສິ່ງຕອບແທນ. ຄວາມກະຣຸນາຂອງຄຣິສຕຽນເກີດມາຈາກຄວາມຮັກ ເປັນຄວາມຮັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ. ເປັນຄວາມກະຣຸນາເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ອື່ນ ໂດຍປາສຈາກຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ.

ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າສະແດງຄວາມກະຣຸນາຕໍ່ຜູ້ອື່ນ ຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງການອັນໃດເປັນສິ່ງຕອບແທນບໍ່? ຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ຜູ້ອື່ນສັງເກດຮູ້ວ່າຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມກະຣຸນາບໍ່? ທີ່ຜ່ານມານີ້ ມີຕອນໃດແດ່ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າສະແດງຄວາມກະຣຸນາຕໍ່ຜູ້ອື່ນໂດຍບໍ່ຫວັງການຕອບແທນ?

ນຳມາໃຊ້ໃນຊີວິດປະຈຳວັນ

ການສະແດງຄວາມກະຣຸນາຕໍ່ຜູ້ອື່ນເປັນເຫມືອນກັບໃຫ້ອາກາດອັນສົດໃສ ແກ່ຜູ້ທີ່ຕ້ອງການໃນສັງຄົມທີ່ເຕັມໄປແຕ່ຄວາມຫຍາບຊ້າ. ເມື່ອພວກເຮົາຜູ້ເປັນຄຣິສຕຽນ ມີຄວາມກະຣຸນາຕໍ່ຄົນອື່ນຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາ ສົນໃຈແລະຢາກຈະເຂົ້າຫາພວກເຮົາ. ຜູ້ທີ່ມີຄວາມກະຣຸນາຕໍ່ຄົນອື່ນ ຈະປະຕິບັດຕໍ່ຄົນອື່ນໂດຍການຮັບຮູ້ຄຸນຄ່າຂອງພວກເຂົາແລະຈະບໍ່ຮຽກຮ້ອງອັນໃດໃນການຕອບແທນ.

ໃນບັນນາມານີ້ ທ່ານອາດຈະຈຳໄດ້ວ່າ ທ່ານໄດ້ສະແດງຄວາມກະຣຸນາຕໍ່ຜູ້ອື່ນ. ທ່ານຮູ້ໄດ້ຢ່າງໃດວ່າລາວມີຄວາມຕ້ອງການ? ໃຫ້ທ່ານຍັງເບິ່ງຄວາມຮູ້ສຶກຂອງທ່ານວ່າ ທ່ານມີຄວາມກະຣຸນາຕໍ່ຜູ້ອື່ນຫລາຍປານໃດ?

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ
ວັນອາທິດທີ 7 ກໍຣະກິດ 2002 (7-7-2002)

ພຣະເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຮັດໃນສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງເປັນທັມ

ພຣະຄໍາເບື້ອງຫລັງ : (2 ກະສັດ 22:1-23:30)

ຈຸດສຸມໃນຂໍ້ພຣະຄໍາພີ : (2 ກະສັດ 22:1-2,11-13,18-20; 23:21-25)

ຄວາມຈິງໃນພຣະຄໍາພີ : ການກະທຳທີ່ຖືກຕ້ອງແມ່ນຜົນມາຈາກຄວາມສຳພັນອັນຖືກຕ້ອງກັບພຣະເຈົ້າ.

ພຣະຄໍາພີຂໍສຳຄັນ : ບໍ່ເຄີຍມີກະສັດຄົນໃດທີ່ເພິ່ນປົກຄອງມາກ່ອນ ທີ່ໄດ້ຮັບໃຊ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍສຸດໃຈ, ດ້ວຍສຸດຈິດ, ແລະດ້ວຍສຸດກຳລັງ ໂດຍເຊື່ອຟັງບັນຍັດທັງໝົດຂອງໂມເຊ; ບໍ່ມີກະສັດຄົນໃດທີ່ເຮັດຄືເພິ່ນໃນເວລາຕໍ່ມາ. (2 ກະສັດ 23:25)

ຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຊີວິດ : ເພື່ອຊ່ອຍທ່ານໃຫ້ກະທຳໃນສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ.

ຂ້າພະເຈົ້າຈະສາມາດທຳໃນສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງຢ່າງໃດ?

ແຈຟ ເປັນຄຣິສຕຽນໃໝ່ແລະລາວຕ້ອງການຈຳເຮັດແຕ່ສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ. ແຕ່ວ່າ ໃນຣະຫວ່າງການເບິ່ງທີວີ, ການຟັງວິທະຍຸ, ແລະການໂອ້ລົມກັບເພື່ອນນັ້ນ, ລາວໄດ້ພົບກັບຄວາມສັບສົນເພາະບໍ່ຮູ້ວ່າອັນໃດກັນແທ້ເປັນສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ. ທຸກຢ່າງກໍເປັນເຫມືອນເຫັນພໍ້ວົງໄປທັງນັ້ນ; ແລະຄົນທັງຫລາຍເວົ້າກັນວ່າ ທ່ານຈະປະພຶດສິ່ງໃດກໍຕາມ ມັນກໍຄວນຂຶ້ນຢູ່ກັບສະຖານະການໃນເວລານັ້ນ.

ໂລກຂອງເຮົາໃນເວລານີ້ເຕັມໄປດ້ວຍເຣື່ອງຕ່າງໆຢ່າງຫລວງຫລາຍທີ່ຂັດກັນ. ການປະພຶດທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມສາຍພຣະເນດຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນສ່ວນນາກມັກຈະຂັດແຍ້ງກັບສິ່ງທີ່ສັງຄົມເຫັນວ່າດີ. ໃນຂະນະທີ່ທ່ານສຶກສາພຣະຄໍາພີຂອງວັນນີ້, ທ່ານຈະສັງເກດເບິ່ງຄຳຖາມທີ່ວ່າ, " ຂ້າພະເຈົ້າຈະປະພຶດສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງຢ່າງໃດ? " ການສຶກສານີ້ຈະຊ່ອຍທ່ານໃຫ້ເຂົ້າໃຈແຈ້ງກວ່າເກົ່າໃນເຣື່ອງທີ່ວ່າ ພວກເຮົາຈະເຮັດສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງຢ່າງໃດ?

ສຶກສາພຣະຄໍາພີ

1- ກະສັດທີ່ມີສິນທັມ : (2 ກະສັດ 22:1-2)

- 1 ເຈົ້າໂຢຊີຢາເປັນກະສັດປົກຄອງອານາຈັກຢູດາເມື່ອອາຍຸໄດ້ແປດປີ. ເພິ່ນໄດ້ປົກຄອງຢູ່ທີ່ກຸງເຢຣູຊາ
- 2 ເລີ່ມເປັນເວລາ 31 ປີ. ແມ່ຂອງເພິ່ນຊື່ວ່າເຢດິດາ ລູກສາວຂອງອາດາຢາຊາວໂບຊະກາດ. ກະສັດໂຢຊີຢາເຮັດໃນສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າພໍ້ໃຈ; ເພິ່ນເຮັດຕາມແບບຢ່າງຂອງກະສັດດາວິດບັນພະບຸຣຸດຂອງເພິ່ນ ໂດຍເຊື່ອຟັງຢ່າງເຄັ່ງຄັດບັນຍັດທັງໝົດຂອງພຣະເຈົ້າ.

ໂຢຊີຢາໄດ້ເປັນກະສັດອານາຈັກຢູດາເມື່ອອາຍຸໄດ້ແປດປີ. ໂຢຊີຢາເປັນລູກຊາຍຂອງອາໂມນ. ເຖິງແມ່ນວ່າບິດາຂອງພຣະອົງເປັນຄົນບໍ່ດີ ແຕ່ເຈົ້າໂຢຊີຢາກໍເປັນກະສັດທີ່ດີ. ເພິ່ນໄດ້ທຳແຕ່ສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມສາຍພຣະເນດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ບັນທຶກພຣະຄໍາຕາມການຊົງນຳຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ຄວາມເຫັນຕໍ່ກະສັດທັງຫລາຍຂອງອິສະຣາເອັນ ແລະຢູດາຕາມຄວາມສຳພັນຂອງເຈົ້າຊີວິດເຫລົ່ານີ້ຕໍ່ພຣະເຈົ້າ. ພຣະທັມບັນທຶກເຖິງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນດ້ານການ

ທະຫານ ແລະການໂຫວຟກທີ່ດີທາງດ້ານການເມືອງ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຂົາເຫລົ່ານັ້ນໃຈໃນຄວາມສາມາດຂອງຕົນ ເອງຈົນລະເລີຍຄວາມສຳພັນກັບພຣະເຈົ້າເລີຍ.

ເຖິງແມ່ນວ່າຄຳວ່າ "ດີ" ແລະ "ຄວາມດີ" ຈະບໍ່ໄດ້ປາກົດໃນໜັງສື 2 ກະສັດ 22: 1-23; 30 ເພື່ອບອກ ວ່າກະສັດໂຮຊິອາວ່າເປັນກະສັດທີ່ດີກໍຕາມ. ແຕ່ວ່າຄວາມດີກໍຍັງເປັນຫລັກຖານຢ່າງແນ່ນອນເຖິງລັກສະນະອັນດີຂອງ ພຣະອົງ. ການກະທຳທຸກສິ່ງຖືກຕ້ອງຕາມສາຍພຣະເນດຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນກໍເປັນຕົວຢ່າງອັນດີທີ່ສຸດຂອງກະສັດທີ່ດີ ແລ້ວ. ພຣະຄຳບອກວ່າຄວາມດີເປັນໝາກຜົນຂອງຝ່າຍວິນຍານ.

ສັງຄົມຂອງເຮົາມີຫລາຍຄວາມໝາຍສຳຫລັບຄຳວ່າ "ຄວາມດີ". ສຳລັບບາງຄົນນັ້ນ, ເປັນຄົນດີແປວ່າຖືກ ເວັ້ນຈາກຄົນຂາດສິນຫົມ ແລະບໍ່ເຮັດຄວາມຊົ່ວ. ພວກອື່ນເນັ້ນວ່າຄວາມດີນັ້ນຄືຊີວິດທີ່ປະຕິເສດຕົນເອງຢ່າງເຄັ່ງຄັດ. ບາງພວກຊື່ແຈງລັກສະນະຂອງຄວາມດີຄືການເຂົ້າໃຈຊີວິດຢ່າງມີແບບແຜນ. ພວກນຶ່ງກໍເຂົ້າໃຈວ່າຄົນດີແມ່ນພວກ ຄົນທີ່ມີໃຈເກື້ອກຸນຊຶ່ງເຮັດແຕ່ສິ່ງທີ່ດີແກ່ຄົນທັງຫລາຍ. ບົດຮຽນນີ້ຈະໄດ້ຊ່ວຍພວກເຮົາໃຫ້ສຸມໃຈໃສ່ຄວາມ ໝາຍຂອງພຣະຄົມພິເຖິງເຮືອງຂອງຄວາມດີ. ຄວາມດີແມ່ນໝາກຜົນຂອງຄວາມສຳພັນອັນຖືກຕ້ອງຂອງເຮົາກັບ ພຣະເຈົ້າ. ພວກເຮົາຈະສະແດງຄວາມດີອອກມາໄດ້ ກໍຕໍ່ເນື່ອງພວກເຮົາໄດ້ກະທຳແຕ່ໃນສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າເຫັນວ່າຖືກຕ້ອງ.

ເຮັດແນວໃດຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຈະຮູ້ຈັກວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດສິ່ງໃດສິ່ງນຶ່ງຖືກຕ້ອງ? ຂ້າພະເຈົ້າຈະຕ້ອງໄດ້ ຊອກຫາການແນະນຳໃນພຣະຄົມພິ ແລະອາສັຍໄພເຝິງພຣະເຈົ້າຫລາຍຊ່ຳໃດ ຈຶ່ງຈະຊ່ວຍຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ໄດ້ເຮັດໃນ ສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງເປັນໝົດໄດ້?

2- ກະສັດທີ່ໄດ້ຖືກໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃຫມ່ : (2 ກະສັດ 22:11-13,18-20)

11,12 ເມື່ອກະສັດໄດ້ຍິນເນື້ອຄວາມໃນປຶ້ມນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງຈົກເຄື່ອງນຸ່ງຂອງຕົນດ້ວຍຄວາມໂສກເສົ້າເສຍໃຈ. ແລ້ວ
ເພິ່ນໄດ້ອອກຄຳສັ່ງແກ່ປະໂຫຍດຮິນກີຢາ, ອາຣີກຳລູກຊາຍຂອງຊາຟານ, ອັກໂບລູກຊາຍຂອງມີກາອີຢາ,
13 ຊາຟານເລຂາທິການປະຈຳວັງ, ແລະອາຊາອີຢາຜູ້ລຳຮັບໃຊ້ຂອງກະສັດ. ຄຳສັ່ງນີ້ມີຂໍ້ຄວາມດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ :
" ຈຶ່ງໄປປຶກສາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແທນເຮົາແລະປະຊາຊົນຢູ່ດາທຸກຄົນ ກ່ຽວກັບຄຳສັ່ງສອນໃນປຶ້ມນີ້. ພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າໂກດຮ້າຍພວກເຮົາເພາະປຸ່ມຕາຍາຍຂອງພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດຕາມຖ້ອຍຄຳທີ່ມີຂຽນໄວ້ໃນປຶ້ມ
18 ນີ້.ສຳລັບກະສັດເອງນັ້ນ ນີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ເຮົາຄຶພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຊາດອິສຣາເອັນກ່າວ: ເຈົ້າໄດ້
19 ຍອມຟັງຖ້ອຍຄຳທີ່ມີຂຽນໄວ້ໃນປຶ້ມນີ້. ແລະເຈົ້າໄດ້ກັບໃຈໃຫມ່ແລະຖ່ອມຕົວຕໍ່ໜ້າເຮົາ ເຈົ້າຈົກເຄື່ອງນຸ່ງ
ຂອງເຈົ້າແລະຮ້ອງໃຫ້ເມື່ອເຈົ້າໄດ້ຍິນເຖິງການຂູ່ເຂັນ ທີ່ເຮົາຈະລົງໂທດກຸງເຢຣູຊາເລັມແລະປະຊາຊົນໃນ
ເມືອງ. ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ເມືອງນີ້ເປັນໜ້າຢ້ານກົວ ຄືເປັນບ່ອນທີ່ຄົນຈະໃຊ້ຊີວິດເມືອງນີ້ເປັນຄຳສາບແຊ່ງ. ແຕ່
20 ເຮົາໄດ້ຍິນຄຳອ້ອນວອນຂອງເຈົ້າ. ແລະການລົງໂທດທີ່ເຮົາພວມນຳມາສູ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມນີ້ ຈະບໍ່ມາເຖິງ
ຈົນກວ່າເຈົ້າຈະຕາຍໄປ. ເຮົາຈະໃຫ້ເຈົ້າຕາຍໄປຢ່າງສງົບສຸກ." ແລ້ວຊາຍເຫລົ່ານັ້ນກໍນຳເອົາຖ້ອຍຄຳນີ້
ໄປບອກກະສັດໂຢຊີຢາ.

ການພົບປຶ້ມພຣະບັນຍັດໃນພຣະວິຫານຮະຫວ່າງການຄອງຣາດຂອງກະສັດໂຢເຊອານັ້ນ ແມ່ນເປັນລະຍະ ທີ່ບາງຄົນເຫັນວ່າເປັນຍຸກສຳຄັນແຫ່ງການປະຕູບທາງສາສນາໃນພົງສາວະດານຂອງອານາຈັກຢູດາ. ທັງໃນກ່ອນ ເວລາທີ່ປຶ້ມພຣະບັນຍັດຈະໄດ້ຖືກຄົ້ນພົບນັ້ນ, ກະສັດໂຢເຊຢາໄດ້ກະທຳຕັ້ງແຕ່ສິ່ງທີ່ດີທັງໝົດມາແລ້ວ. ໃນຂະນະທີ່ມີ ການສ້ອມແປງພຣະວິຫານນັ້ນ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ພົບເຫັນປຶ້ມພຣະທັມພຣະບັນຍັດ. ກະສັດໂຢເຊອາໄດ້ຊົງໃຫ້ຣາຊເລຂາ ຂອງພຣະອົງທີ່ຊື່ວ່າ ຊາຟານ ໄປຍັງພຣະວິຫານເພື່ອພົບກັບປະໂຫຍດຮິນກີຢາ (2 ກະສັດ 22:3-4). ຮິນກີ ຢາໄດ້ລາຍງານໃຫ້ຊາຟານເຮືອງການຄົ້ນພົບປຶ້ມພຣະບັນຍັດໃນພຣະວິຫານຟັງ. ແລະຕໍ່ມາຊາຟານໄດ້ອ່ານປຶ້ມນັ້ນ ໃຫ້ກະສັດຟັງ (ຂໍ້ 10).

ເມື່ອກະສັດໂຢເຊອາໄດ້ຟັງຂໍ້ຄວາມໃນປຶ້ມນັ້ນແລ້ວ ພຣະອົງກໍຈົກເສື້ອຜ້າຂອງພຣະອົງ. ການຈົກເສື້ອຜ້າ ຂອງຕົນເອງໃນສະໄໝນັ້ນແມ່ນສະແດງເຖິງການເສຍອົກເສຍໃຈ ແລະການໄວ້ຫຸກ. ໂຢເຊອາໄດ້ຕອບສະໜອງຕໍ່ການ

ອ່ານພຣະທັມນັ້ນດ້ວຍອາການອັນເສົ້າຫມອງ ດ້ວຍວ່າປະຊາຊົນບໍ່ໄດ້ດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນຫລັກຄຳສອນຂອງພຣະເຈົ້າ.

ພຣະອົງໄດ້ສົ່ງໃຫ້ຜູ້ນຳຈຳນວນນຶ່ງໃຫ້ຮື່ນຕອງເຮືອງຂອງພຣະເຈົ້າຕາມປຶ້ມຫົວນີ້. ພວກຜູ້ນຳເຫລົ່ານີ້ໄດ້ພົບຄຳແນະນຳຂອງ ຮຸນດາ ຊຶ່ງເປັນຜູ້ທຳນາຍຜູ້ຍິງ. ຮຸນດາໄດ້ບອກວ່າພຣະເຈົ້າຈະສົ່ງການພິພາກສາລົງໂທດມາເຖິງພວກເຂົາເພາະພວກເຂົາບໍ່ສົນໃຈພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ ແລະລະເລີຍຕໍ່ພຣະອົງ (ຂໍ້ 16-17).

ຮຸນດາຍັງໄດ້ບອກເຮືອງນີ້ຕໍ່ກະສັດໂຢເຊອາເຫມືອນກັນ. ໃນເມື່ອພຣະທັຍຂອງພຣະອົງເປັນພຣະທັຍທີ່ຍອມຟັງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ຖ່ອມພຣະອົງລົງດ້ວຍຄວາມໂສກເສົ້າເສັ້ນໃຈແລະດ້ວຍການຍອມຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃຫມ່, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອາດຈະໃຫ້ເພີ່ນຕາຍກ່ອນທີ່ການຕັດສິນລົງໂທດຈະມາເຖິງອານາຈັກຢູດາກໍໄດ້. ດ້ວຍວ່າໂຢເຊອາໄດ້ຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃຫມ່ ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ເລື່ອນການພິພາກສາລົງໂທດຂອງພຣະອົງອອກໄປ.

ການຄົ້ນພົບປຶ້ມພຣະບັນຍັດນີ້ເປັນຢ່າງໃດ? ອາດຈະເປັນການພົບປຶ້ມຫມົດທັງເຫລັ້ມ ຫລືອາດຈະເປັນພຽງບາງສ່ວນຂອງປຶ້ມພຣະບັນຍັດກໍເປັນໄດ້. ບໍ່ມີການບອກເລົ່າວ່າລັກສະນະຂອງປຶ້ມນີ້ວ່າເປັນຢ່າງໃດ, ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ຈຸດສຳຄັນຂອງເຮືອງກໍຄືວ່າໂຢເຊອາໄດ້ຖືພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າເປັນເຮືອງສຳຄັນ ແລະໄດ້ປະຕິບັດຕາມຄຳສອນຂອງພຣະທັມນັ້ນ.

ໂຢເຊອາໄດ້ຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃຫມ່ຢ່າງຈິງໃຈ ແລະໄດ້ນຳພາປະຊາຊົນໄປສູ່ການຟື້ນຟູຝ່າຍຈິດວິນຍານຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງ. ການປ່ຽນແປງໃຫຍ່ນີ້ໄດ້ມີຂຶ້ນໃນສອງດ້ານດ້ວຍກັນ. ໃນດ້ານລົບ, ພຣະອົງໄດ້ຮັບຖອນທຸກສິ່ງທີ່ເປັນປາກົດການຂອງສາສນານອກຣິດ, ການນະມັສການທີ່ເປີດໃຫ້ມີການຫລິ້ນຊູ້ໃນອານາຈັກຢູດາ. ໃນດ້ານບວກນັ້ນ, ພຣະອົງໄດ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ປະຊາຊົນໄດ້ຮັບການຖວາຍຕົວຂອງພວກເຂົາຕໍ່ພຣະສັນຍາຂອງຄວາມສຳພັນກັບພຣະເຈົ້າຄືນໃຫມ່.

ເມື່ອທ່ານແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃຫມ່ນັ້ນ, ການຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃຫມ່ຂອງພວກເຮົາອາດຈະບໍ່ໄດ້ເປັນຢ່າງການຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາແບບໂຢເຊອາກໍໄດ້. ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ການຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃຫມ່ຂອງພວກເຮົາຄວນຈະສະແດງອອກໃຫ້ເຫັນໃນຄວາມສຳພັນທັງຫມົດຂອງພວກເຮົາໃນທຸກໆດ້ານ. ຖ້າວ່າຂ້າພະເຈົ້າຫາກໍໄດ້ຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃຫມ່ຈາກຄວາມບາບຢ່າງແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະຕ້ອງປະພຶດອອກມາຢ່າງແຕກຕ່າງໃນບ້ານ, ໃນທີ່ທຳງານ, ໃນຄຣິສຕະຈັກ, ແລະໃນສັງຄົມ. ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າຫາກໍມີຄວາມສຳພັນອັນຖືກຕ້ອງກັບພຣະເຈົ້າແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະຕ້ອງຢາກເຮັດແຕ່ໃນສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງເທົ່ານັ້ນ.

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃຫມ່ຄັ້ງສຸດທ້າຍເມື່ອໃດ? ການຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃຫມ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ມີອິດທິພົນຕໍ່ຄວາມສຳພັນກັບຄົນອື່ນຢ່າງໃດແດ່?

3. ກະສັດທີ່ຢ້ານຢາແລະຟັງຄວາມພຣະເຈົ້າ : (2 ກະສັດ 23:21-25)

- 21 ກະສັດໂຢຊີຢາໄດ້ສົ່ງປະຊາຊົນໃຫ້ສເລີມສລອງປັສຄາ ເພື່ອຍົກຍົກໃຫ້ກຽດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າ
22 ຂອງພວກເຂົາຕາມທີ່ໄດ້ຂຽນໄວ້ໃນປຶ້ມແຫ່ງຄຳຫມັ້ນສັນຍາ. ນັບຕັ້ງສມັຍພວກຜູ້ປົກຄອງມາ ຍັງບໍ່ມີກະສັດ
23 ແຫ່ງອິສຣາເອັນຫລືແຫ່ງຢູດາຄົນໃດທີ່ໄດ້ສເລີມສລອງປັສຄາແບບນີ້. ໃນທີ່ສຸດ, ໃນຣາຊການປີທີສິບແປດ
24 ຂອງກະສັດໂຢຊີຢາ ເພີ່ນໄດ້ຈັດໃຫ້ມີການສເລີມສລອງປັສຄາທີ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມ. ເພື່ອບັງຄັບປະຊາຊົນໃຫ້
ປະຕິບັດຕາມບັນຍັດທີ່ມີຂຽນໄວ້ໃນປຶ້ມ ເຊິ່ງປະໂຫຍດໃຫຍ່ອິນກີຢາໄດ້ກຳຈັດພຣະຕ່າງໆແລະສິ່ງທີ່ໃຊ້ຂາບ
ໄຫວ້ ໃຫ້ສິ້ນຈາກກຸງເຢຣູຊາເລັມແລະສ່ວນອື່ນໆຂອງຢູດາ ເຊັ່ນ: ຫມໍຜີ, ຫມໍມໍ, ພຣະປະຈຳເຮືອນ, ຮູບໂຄຣຣິບ,
25 ແລະທຸກສິ່ງທີ່ໃຊ້ໃນການຂາບໄຫວ້ພຣະຕ່າງໆ. ບໍ່ເຄີຍມີກະສັດຄົນໃດຄືເພີ່ນທີ່ປົກຄອງມາກ່ອນທີ່ໄດ້ຮັບ
ໃຊ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍສຸດໃຈ, ດ້ວຍສຸດຈິດ, ແລະດ້ວຍສຸດກຳລັງ ໂດຍເຊື່ອຟັງບັນຍັດທັງຫມົດຂອງໂມເຊ;
ບໍ່ມີກະສັດຄົນໃດທີ່ເຮັດຄືເພີ່ນໃນເວລາຕໍ່ມາ.

ກະສັດ ໂຢເຊອາ ໄດ້ສົ່ງຊາວອິສຣາເອັນໃຫ້ສລອງວັນປັສຄາຊຶ່ງໄດ້ເລົ່າມາໃນປຶ້ມແຫ່ງຄຳສັນຍານີ້. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສົ່ງໃຫ້ພວກອິສຣາເອັນຮັກສາການສລອງປັສຄານີ້ໃນທຸກໆປີ ເພື່ອເປັນການລະນຶກຫລືຈິດຈຳເຖິງການທີ່

ພວກເຂົາໄດ້ຖືກປົດປ່ອຍອອກມາຈາກປະເທດອີຢິບຢ່າງໃດ (ອຸເຟຍ 12:14 ; ພບຍ 16:1-8). ເປັນທີ່ເຫັນໄດ້ວ່າ ການສລອງນີ້ບໍ່ໄດ້ກະທຳກັນຢ່າງເປັນປະຈຳຂອງພວກອິສະຣາເອັນໃນສະໄໝນັ້ນ.

ໂຢເຊອາຍັງໄດ້ກຳຈັດລັດທິຖືຜີແລະພວກຖືສາສນານອກຮິດ. ດ້ວຍການປ່ຽນແປງຢ່າງໃຫຍ່ຂອງໂຢເຊອາ ໃນຊີວິດການນັບຖືພຣະເຈົ້າຂອງຊາວຢູດາ, ຜູ້ບັນທຶກພຣະຄົມພີທີ່ໄດ້ຮັບການຊົງນຳໄດ້ເຮັດໃຫ້ກະສັດເຫັນຄຳຢ່າງ ແຈ້ງຊັດ. ບໍ່ມີກະສັດອົງໃດທີ່ຢູ່ກ່ອນແລະມາຕາມຫລັງພຣະອົງໄດ້ເປັນຢ່າງພຣະອົງເລີຍ. ພຣະອົງຊົງຟັງຄວາມ ພຣະເຈົ້າ ແລະທຳຕາມພຣະທັມພຣະບັນຍັດທີ່ໄດ້ພິບໃຫມ່ນີ້. ພຣະອົງໄດ້ກັບຕ່າວຄືນມາຫາພຣະເຈົ້າ. ການພັດທະນາ ເຖິງເລື່ອງການຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃຫມ່ຢ່າງຟັງຄວາມນີ້ ໄດ້ເນັ້ນໃຫ້ເຫັນຫົວໃຈ, ຊີວິດ ແລະພລັງຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງ ພຣະທັມພຣະບັນຍັດບົດທີ 6:5 ໄດ້ດັງກ້ອງກ່ຽວກັບອອກມາ.

ໂຢເຊອາເປັນກະສັດດິເລດອົງນຶ່ງໃນອານາຈັກຢູດາ. ເຖິງແມ່ນວ່າພຣະອົງບໍ່ເປັນຜູ້ທີ່ສົມບູນທຸກສິ່ງ, ແຕ່ ພຣະອົງເປັນຕົວຢ່າງຄວາມດີຂອງພຣະເຈົ້າຊຶ່ງຕ້ອງການຈາກໄຟຟ້ນຂອງພຣະອົງທຸກຄົນ. ພຣະອົງໄດ້ຟັງຄວາມ ແລະເຮັດຕາມພຣະທັມທີ່ໄດ້ພິບໃຫມ່ນີ້ຢ່າງເອົາໃຈໃຈຈັງ ແລະໄດ້ຊົງນຳພາປະເທດຊາດໄປສູ່ການຟື້ນຟູທາງດ້ານ ສາສນາຄັ້ງໃຫຍ່.

ຄຣິສຕຽນທຸກວັນນີ້ຈະຮູ້ໄດ້ຢ່າງໃດວ່າຈະເຮັດຢ່າງໃດຈິ່ງຈະຖືວ່າຖືກຕ້ອງ? ດັ່ງທີ່ໂຢເຊອາໄດ້ກະທຳ, ພວກ ເຮົາຕ້ອງນັບຖືພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ໄດ້ຂຽນເອົາໄວ້ຢ່າງຈິງຈັງ ແລະດຳລົງຊີວິດຕາມມາຕະຖານຂອງພຣະອົງ.

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສອນຫ້ອງນຶ່ງໃນມະຫາວິທະຍາລັຍທີ່ກ່ຽວກັບເລື່ອງສິນທັມຕາມພຣະຄົມພີ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ ສອນນັກຮຽນຂອງຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ໃນພຣະຄົມພີນັ້ນພຣະເຈົ້າໄດ້ມີຄຳສອນທຸກຢ່າງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຊີວິດ. ບາງເທື່ອ ພຣະຄົມພີໄດ້ໃຫ້ຄຳສອນທີ່ແຈ່ມແຈ້ງກ່ຽວກັບບັນຫາດ້ານສິນທັມທີ່ພວກເຮົາກຳລັງປະເຊີນຢູ່. ບາງໂອກາດພວກເຮົາ ຍັງສາມາດຍົກເອົາຫລັກການທາງສິນທັມໃນພຣະຄົມພີທີ່ສາມາດໝູນໃຊ້ໃນສະພາບຊີວິດໂດຍສະເພາະໄດ້ດ້ວຍ. ບາງສ່ວນຂອງການຕີບໃຫຍ່ຂອງຄຣິສຕຽນໄດ້ຮຽນນຳເອົາຫລັກການໃນພຣະຄົມພີເພື່ອມາໃຊ້ໃນເລື່ອງສິນທັມ. ຄວາມດີຂອງພວກເຮົາທີ່ເປັນຄຣິສຕຽນແມ່ນເປັນຮາກເຫງົ້າທີ່ມາຈາກຄວາມສຳພັນໃນຄວາມເຊື່ອຕໍ່ພຣະເຈົ້າ. ຍິ່ງ ຄວາມສຳພັນຂອງພວກເຮົາກັບພຣະເຈົ້າໄດ້ຊຶດເທົ່າໃດ, ເບິ່ງເຫມືອນກັບວ່າພວກເຮົາຈະທຳຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະ ອົງໄດ້ຫລາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ.

ໂຢເຊອາໄດ້ເຮັດສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງໄດ້ນັ້ນ ກໍເພາະວ່າພຣະອົງຟັງພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ. ພວກເຮົາຈະກະທຳ ແຕ່ສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງເທົ່ານັ້ນໃນວັນນີ້ ເມື່ອພວກເຮົາໄດ້ມີຄວາມສຳພັນອັນຖືກຕ້ອງກັບພຣະເຈົ້າ ແລະຍອມຮັບນັບຖືອຳ ນາດຂອງພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າສຳລັບຊີວິດຂອງພວກເຮົາເອງ.

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍອມຮັບອຳນາດພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າໃນທຸກໆດ້ານຂອງຊີວິດຂອງພວກເຮົາແລ້ວຫລືບໍ່? ໃນທາງໃດແດ່ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເປັນຕົວຢ່າງທີ່ດີ ດັ່ງເຊັ່ນໄດ້ກະທຳໃນສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມມາຕະຖານຂອງພຣະເຈົ້າ?

ນຳມາໃຊ້ໃນຊີວິດ

ໃນສັງຄົມທີ່ເຫັນວ່າຄວາມດີແມ່ນການປະຕິເສດຄວາມສຸກໃນຊີວິດຂອງຕົນເອງ, ຫລືຫລົບຫລີກຈາກຄົນບາງ ປະເພດ ຫລືວ່າຫລົບຫລີກຈາກການກະທຳຕ່າງໆ, ແລະຍຶດຖືເອົາກົດລະບຽບບາງຢ່າງເຄັ່ງຄັດນັ້ນ, ຈຸດສຳຄັນ ທຳອິດທີ່ຄຣິສຕຽນເຮົາເລັ່ງໃສ່ນັ້ນຄວນຈະແມ່ນ ຕ້ອງກະທຳແຕ່ສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມມາຕະຖານຂອງພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ. ຄວາມດີຢ່າງນີ້ ຄືຜົນທີ່ມາຈາກຄວາມສຳພັນອັນຖືກຕ້ອງກັບພຣະເຈົ້າ.

ຈິ່ງຟິຈາຣະນາເບິ່ງຄວາມໝາຍຂອງຄຳວ່າ " ຄວາມດີ " ຕາມແບບຂອງພຣະຄົມພີນັ້ນ ຄືເຮັດຕາມທີ່ພຣະ ເຈົ້າຊົງບອກວ່າຖືກຕ້ອງເທົ່ານັ້ນ. ໃນດ້ານໃດແດ່ໃນຊີວິດຂອງທ່ານ ທີ່ທ່ານກຳລັງພະຍາຍາມສຸດຂີດທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຖືກ ຕ້ອງ? ການກະທຳອັນໃດແດ່ທີ່ທ່ານຕ້ອງການຈະເຮັດໃນອາທິດນີ້ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມມາຕະຖານຂອງພຣະເຈົ້າ?

(ອຸປຖິມໂດຍລາວບັບຕິສສັນຜົນ - www.lsb.org)

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ
ວັນອາທິດທີ 14 ກໍຣະກິດ 2002 (7-14-2002)

ພຣະເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເປັນຄົນເຊື່ອຟັງ

ພຣະຄໍາເບື້ອງຫລັງ : (ປຖກ 6:1-8:22; ເຮບເລີ 11:7)

ຈຸດສຸມໃນຂໍ້ພຣະຄໍາ : (ປຖກ 6:5-9,12-14,22;7:1-3,5;8:1; ເຮບເລີ 11:7)

ຄວາມຈິງໃນພຣະຄໍາ : ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຈະສະແດງຄວາມເຊື່ອຟັງຂອງຕົນຕໍ່ພຣະອົງດ້ວຍການຍອມເຊື່ອຟັງສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງຕັດເອົາໄວ.

ພຣະຄໍາພີຂໍ້ສໍາຄັນ : ຝ່າຍໂນອາກໄດ້ເຮັດຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໄວ້ທຸກປະການ. (ປຖກ 7:5)

ຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຊີວິດ : ເພື່ອຊ່ອຍທ່ານໃຫ້ເປັນຄົນເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າ.

ເປັນຫຍັງຂ້າພະເຈົ້າຈະຕ້ອງເຊື່ອຟັງ?

ເມື່ອນາງໂລຣາໄດ້ເຊື່ອຟັງການຮຽກເອີ້ນຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ຮັບໃຊ້ພຣະອົງນັ້ນ, ນາງບໍ່ໄດ້ຮັບໃຊ້ພຣະອົງທາງໂກຈາກບ້ານຂອງນາງເລີຍ. ນາງໄດ້ຮັບໃຊ້ໃນສະພາການຮັບໃຊ້ໃນອະເມຣິກາເຫນືອ ຊຶ່ງຢູ່ກັບເມືອງຂອງນາງເອງທີ່ຄລິເວແລນ, ຣັດໂອໂຮໂອ. ເກືອບໄດ້ຊາວປີແລ້ວທີ່ນາງໄດ້ທຳງານໃນໜ້າທີ່ການຮັບໃຊ້ໃນແຖບນັ້ນ. ແລະ ແລ້ວນາງຮູ້ສຶກວ່ານາງໄດ້ຖືກຮຽກເອີ້ນໃຫ້ທຳງານຮັບໃຊ້ເຕັມເວລາ ຊຶ່ງງານນີ້ນາງໄດ້ເຮັດມາແລ້ວເກືອບສິບຫ້າປີ. ດຽວນີ້ນາງໄດ້ຮັບໃຊ້ຢ່າງສັດຊື່, ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ພວກແມງດາ, ພວກແກ້ງ, ແລະ ພວກຕິດຢາເສບຕິດ. ນາງໄດ້ເວົ້າວ່າ " ພຣະເຈົ້າໄດ້ຮຽກເອີ້ນນາງໃຫ້ຮັບໃຊ້ໃນເມືອງຂອງນາງເອງ, " ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງເຖິງຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ຄວາມຫວັງຂອງພວກເຂົາ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ຮຽກເອີ້ນບາງຄົນໃຫ້ " ອອກໄປ ". ແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຮຽກເອີ້ນຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ຮັບໃຊ້ຢູ່ທີ່ນີ້.

ນາງ ໂລຣາ ສມິທ ໄດ້ເປັນຜູ້ເຊື່ອຟັງໃນການຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າທີ່ເມືອງຄລິເວແລນ. ທ່ານເດ ໄດ້ເປັນຜູ້ເຊື່ອຟັງຕໍ່ການຮຽກເອີ້ນຂອງພຣະເຈົ້າ ໃນວຽກງານທີ່ພຣະອົງໃຫ້ທ່ານເຮັດໃນດຽວນີ້ບໍ່?

ສຶກສາພຣະຄໍາພີ

1- ໄດ້ຖືກເລືອກ : (ປຖກ 6:5-9)

- 5 ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຫັນວ່າມະນຸດຊົ່ວຮ້າຍຫລາຍຂຶ້ນ ແລະ ຄວາມຄິດຊົ່ວກໍ່ບັງຄັບຈິດໃຈພວກເຂົາຢູ່ທຸກເວ
6 ລາ. ພຣະອົງຈຶ່ງເສັຽໃຈຫລາຍທີ່ໄດ້ສ້າງພວກເຂົາ ແລະ ໃຫ້ພວກເຂົາຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ. ພຣະອົງກິນ
7 ແຫນງໃຈຫລາຍ. ຈຶ່ງກ່າວວ່າ " ເຮົາຈະທຳລາຍມະນຸດເຫລົ່ານີ້ທີ່ເຮົາໄດ້ສ້າງມາ ພ້ອມກັບສັດທັງຫລາຍ
8,9 ແລະ ນົກຕ່າງໆ ເພາະເຮົາເສັຽໃຈທີ່ໄດ້ສ້າງພວກເຂົາ. " ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພໍໃຈນຳໂນອາ. ປະວັດຂອງໂນ
ອາເປັນມາດັ່ງນີ້... ໂນອາເປັນຄົນດີແລະ ແມ່ນເພິ່ນຜູ້ດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ພຣະເຈົ້າພໍໃຈນຳ ເພາະເພິ່ນໄດ້ດຳເນີນ
ຊີວິດໃນຄວາມສາມັກຄີກັບພຣະເຈົ້າ.

ໃນໂລກທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມບາບ ແລະການບໍ່ຟັງຄວາມຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງສ້າງນີ້, ມີຄົນດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ ຜິດແປກຈາກຄົນອື່ນຄືໂນອາເທົ່ານັ້ນທີ່ໄດ້ດຳເນີນຊີວິດກັບພຣະເຈົ້າ ແລະພຣະອົງກໍຊົງພໍພຣະທັຍນຳ. ພຣະທັມປະຖົມ ມະການ ບົດທີ 6:5 ໄດ້ເນັ້ນເຖິງຄວາມເສື່ອມໂຊມຂອງຍຸກສັນຍາກ່ອນນ້ຳຖ້ວມໂລກ. ເມື່ອພຣະເຈົ້າສຳຮວດເບິ່ງມະ ນຸດຊາດແລ້ວ, ພຣະອົງຊົງເຫັນຄວາມຊົ່ວທີ່ສຸດຂອງພວກເຂົາ.

ການສະແດງອອກຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ການລະບາດຂອງຄວາມບາບ ຄືພຣະອົງຊົງເສົ້າພຣະທັຍທີ່ສຸດ. ຄຳທີ່ ວ່າ ເສົ້າພຣະທັຍ ນັ້ນມີຄວາມໝາຍວ່າ " ອາດສາມາດຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃຫມ່ໄດ້." ພຣະເຈົ້າຊົງປ່ຽນອະຣິຍະບົດ ຂອງພຣະອົງດ້ວຍການເສົ້າພຣະທັຍຢ່າງເລິກເຊິ່ງເພາະຄວາມບາບຂອງມະນຸດ. ພຣະເຈົ້າເອງ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງກິນ ແຫນງຫລືເສັ້ງພຣະທັຍຍ້ອນວ່າໄດ້ທຳສິ່ງນຶ່ງສິ່ງໃດຜິດພາດໄປ. ພຣະອົງຊົງສົມບູນທຸກຢ່າງ; ພຣະອົງບໍ່ເຄີຍໄດ້ເຮັດ ບາບຈັກເທື່ອ, ດ້ວຍເຫດນີ້ ພຣະອົງບໍ່ຈຳເປັນຈະຕ້ອງຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃຫມ່ເຫມືອນກັບມະນຸດທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງຖິ້ມໃຈ ເກົ່າເອົາໃຈໃຫມ່ເພາະຄວາມຜິດບາບຂອງພວກເຂົາ. ຄວາມເສົ້າພຣະທັຍຂອງພຣະອົງ ບໍ່ໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າສາຍພຣະ ເນດຂອງພຣະອົງສັ້ນໃນເລື່ອງການຊົງສ້າງມະນຸດຂຶ້ນມາ. ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ສ້າງມະນຸດຜິດພາດໄປ; ແຕ່ວ່າຄວາມ ເສົ້າພຣະທັຍນັ້ນແມ່ນມາຈາກພວກມະນຸດທີ່ໄດ້ເລືອກໃນການກະທຳຜິດ.

ການຕອບສະໜອງຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ຄວາມບາບຂອງມະນຸດນັ້ນ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ພຣະອົງໃຊ້ວິທີໃຫມ່ ແລະໄດ້ຊົງໃຫ້ ໂລກມີໂອກາດເຮັດຕົ້ນໃຫມ່. ດ້ວຍເຫັນວ່າປະຊາກອນຂອງໂລກຍັງມີຄົນບາງຄົນມີຄວາມຕ້ອງການຢາກຟັງພຣະ ເຈົ້າຢູ່, ພຣະອົງໄດ້ຫລິ້ນເຫັນໂນອາວ່າເປັນຄົນທີ່ຖືກຕ້ອງ, ຊອບທັມ, ທີ່ຢູ່ຖ້າມາກາງມະນຸດທັງຫລາຍທີ່ຊົ່ວຊາມ. ພຣະ ອົງໄດ້ເລືອກເອົາໂນອາເປັນເຄື່ອງມືຂອງພຣະອົງເພື່ອຮັກສາຊີວິດຂອງມະນຸດຊາດ ແລະສັດທັງຫລາຍເອົາໄວ້ໃນຄາວ ນ້ຳຖ້ວມໂລກ.

ຜູ້ບັນທຶກພຣະຄົມພິດດ້ວຍການດົນໃຈ ໄດ້ເວົ້າເຖິງຄວາມຊື່ສັດຂອງໂນອາໃນສາມດ້ານ. ດ້ານທຳອິດ, ໂນອາ ເປັນຄົນຖືກຕ້ອງທ່ຽງທັມ. ໃນພຣະຄົມພິດ, ຄວາມຖືກຕ້ອງທ່ຽງທັມແມ່ນການກະທຳໃນສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງຕໍ່ເຫດຜົນທີ່ຖືກ ຕ້ອງ. ການກະທຳແລະການດົນໃຈທີ່ຖືກຕ້ອງ ສຳລັບການການກະທຳທີ່ອອກມາຈາກຄວາມສຳພັນທີ່ຖືກຕ້ອງກັບ ພຣະເຈົ້າ.

ດ້ານທີສອງ, ໂນອາເປັນຄົນທີ່ບໍ່ມີຂໍ້ຕຳໜິໃນຖ້ານກາງປວງຊົນໃນເວລານັ້ນ. ບໍ່ມີຜູ້ໃດທີ່ມີຮ່າງກາຍເປັນ ເນື້ອຫນຶ່ງ ເປັນຄົນທີ່ປາສຈາກຄວາມບາບ ນອກຈາກພຣະເຢຊູເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ວ່າໂນອານັ້ນເປັນຕົວຢ່າງອັນຄົບຖ້ວນທີ່ ສ່ອງແສງໃຫ້ເຫັນໃນໂລກທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມບາບ. ດ້ານທີສາມ, ໂນອາດຳເນີນຊີວິດໃນພຣະເຈົ້າຢ່າງໃກ້ຊິດ.

ລັກສະນະສາມຢ່າງນີ້ໄດ້ສະແດງໃຫ້ຄົນໄດ້ສັງເກດເຫັນໃນຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າບໍ່? ຄົນອື່ນໄດ້ເຫັນຂ້າພະ ເຈົ້າເປັນຄົນທີ່ເຮັດໃນສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງຕໍ່ເຫດຜົນທີ່ຖືກຕ້ອງ, ແລະເຫັນຂ້າພະເຈົ້າເປັນຄົນທີ່ສົມບູນດັ່ງຜູ້ທີ່ດຳເນີນຊີວິດ ທີ່ມີຄວາມສຳພັນຢ່າງໃກ້ຊິດແລະສະເໝີຕົ້ນສະເໝີປາຍກັບພຣະເຈົ້າບໍ່?

2-ໄດ້ຖືກທົດສອບ : (ປາກ 6:12-14,22)

- 12 ພຣະເຈົ້າເບິ່ງໂລກນີ້ແລະເຫັນວ່າມີແຕ່ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຍ້ອນມະນຸດທັງປວງເຮັດແຕ່ຄວາມຊົ່ວຊ້າທັງສິ້ນ.
13 ພຣະເຈົ້າໄດ້ບອກໂນອາວ່າ " ເຮົາໄດ້ຕັດສິນໃຈທີ່ຈະດັບສູນມະນຸດຊາດທັງໝົດແລ້ວ. ເຮົາຈະທຳລາຍພວກ ເຂົາຢ່າງໝົດສິ້ນເພາະໂລກນີ້ເຕັມໄປດ້ວຍການກະທຳອັນຊົ່ວຊ້າຂອງພວກເຂົາ. ຈົ່ງສ້າງເຮືອລຳນຶ່ງດ້ວຍ
14 ໄມ້ແກ່ນທີ່ໝາແຫນ້ນສຳລັບເຈົ້າເອງ. ຈົ່ງສ້າງໃຫ້ເປັນຫລາຍຫ້ອງ ແລະເອົາຂີ້ຊີຢາທາງໃນກັບທາງນອກ
22 ໃຫ້ດີ.... ໂນອາໄດ້ເຮັດຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໄວ້ທຸກປະການ.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ບອກໂນອາສ້າງເຮືອໃຫຍ່ລຳນຶ່ງດ້ວຍໄມ້ໄຊແປຣສຢ່າງດີ. ເຮືອລຳນັ້ນຈະຕ້ອງມີສາມຊັ້ນຊຶ່ງ ມີຫລາຍຫ້ອງສຳລັບບັນຈຸຄົນແລະສັດ. ຂີ້ຊີແມ່ນໃຊ້ສຳລັບຢາເຮືອເພື່ອບໍ່ໃຫ້ນ້ຳເຂົ້າໄດ້.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໂນອາດ້ວຍຄຳສັ່ງທີ່ສະເພາະເຈາະຈົງ ໃນເລື່ອງການອອກແບບແລະຂະໜາດຂອງເຮືອ (ປາກ 16:15-16). ພຣະເຈົ້າໄດ້ບອກໂນອາວ່າ ເຮົາຈະໃຫ້ນ້ຳຖ້ວມໂລກເພື່ອທຳລາຍທຸກສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ແຕ່ວ່າພຣະອົງໄດ້

ຕັ້ງຄຳໝັ້ນສັນຍາໄວ້ກັບໂນອາ.

ໂນອາຕ້ອງນຳເອົາຄອບຄົວຂອງລາວເຂົ້າໄປໃນເຮືອນນຳລາວ. ໂນອາຈະຕ້ອງນຳເອົາສັດແນວລະນຶ່ງຄູ່ສຳລັບສັດທຸກຢ່າງທີ່ເປັນມົນທົນ ແລະສັດທີ່ບໍ່ມີມົນທົນພ້ອມດ້ວຍນົກແນວລະເຈັດຄູ່ເຂົ້າໄປໃນເຮືອ (7:1-3). ດ້ວຍເຈຕະນາອັນນີ້ ພຣະເຈົ້າມີແຜນການທີ່ຈະໃຫ້ໂລກມີປະຊາກອນສືບຢູ່ຕໍ່ໄປພາຍຫຼັງຈາກນ້ຳຖ້ວມໂລກແລ້ວ.

ໂນອາໄດ້ເຮັດທຸກຢ່າງທີ່ພຣະເຈົ້າສັ່ງຕໍ່ລາວ. ນັກສຶກສາພຣະຄົມພິຫລາຍຄົນພະຍາຍາມວາດພາບເບິ່ງປວງຊົນທັງຫລາຍຈະເຫັນໂນອາຢ່າງໃດໃນເຣື່ອງການສ້າງເຮືອລຳນັ້ນ. ຂະນະນັ້ນບໍ່ມີປາກົດການຢ່າງໃດວ່ານ້ຳຈະຖ້ວມໂລກເລີຍ, ໂນອາອາດຈະພົບກັບຄວາມຢາກຮູ້ຢາກເຫັນຢ່າງຮ້ອນຮົນໃຈ ພ້ອມທັງການຫົວຂວັນເຍາະເຍີ້ງຢ່າງເຈັບແສບຈາກປວງຊົນທັງຫລາຍ. ຂ້າພະເຈົ້າຄິດວ່າລາວຄົງອົດກັ້ນຕໍ່ຄຳເວົ້າໃສ່ແລະຄຳຕູງກະທັນຫັນຢ່າງສຸດຂີດ.

ໃນຂະນະທີ່ລາວໄດ້ຟັງຄວາມພຣະເຈົ້າ ແລະເຮັດຕາມພຣະອົງໃຫ້ສ້າງເຮືອນັ້ນ, ຄວາມເຊື່ອຂອງລາວກໍໄດ້ຖືກທົດສອບຢ່າງໜັກ. ພຣະຄົມພິໄດ້ບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າໂນອາມີເຈດຕະນາຕ້ອງການກະທຳສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າບອກໃຫ້ລາວເຮັດ. ພວກເຮົາໄດ້ສັງເກດເຫັນວ່າໂນອາບໍ່ມີຄວາມລັງເລໃຈເລີຍໃນການກະທຳຕາມຄຳສັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າ.

ຂ້າພະເຈົ້າປະທັບໃຈຫລາຍໃນການເຊື່ອຟັງຂອງໂນອາ ເພາະວ່າລາວໄດ້ເຮັດທຸກສິ່ງຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງ. ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າຄຣິສຕຽນຫລາຍຄົນ ລວມທັງຂ້າພະເຈົ້າເອງນຳດ້ວຍ ບາງເທື່ອຍັງເລືອກຂໍ້ທີ່ຈະຟັງຄວາມ. ສ່ວນຫລາຍພວກເຮົາພົບວ່າມັນເປັນການງ່າຍທີ່ຈະຊິ້ສັດ ຫລືຈະຟັງຄວາມໃນບາງດ້ານໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາເທົ່ານັ້ນ. ພວກເຮົາສົມຄວນຕ້ອງຊິ້ສັດຕໍ່ທຸກສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າບອກໃຫ້ພວກເຮົາເຮັດ.

ໃນດ້ານໃດແດ່ໃນຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ພຣະເຈົ້າກຳລັງທົດສອບການຟັງຄວາມຂອງຂ້າພະເຈົ້າ: ດ້ານເງິນ? ດ້ານວິຊາທາງກິນ? ດ້ານຄອບຄົວ? ດ້ານຄວາມມ່ວນຊື່ນລື້ນເລິງ? ດ້ານອື່ນໆ? ຂ້າພະເຈົ້າຈະຕ້ອງສນອງຕໍ່ການທົດສອບຂອງຂ້າພະເຈົ້ານີ້ຢ່າງໃດ?

3. ໄດ້ຖືກຮັກສາໄວ້: (ປຖກ 7:1-3,5; 8:1)

- 1 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບອກໂນອາວ່າ " ຈົ່ງເຂົ້າໄປໃນເຮືອກັບຄອບຄົວທັງຫມົດຂອງເຈົ້າ; ເຮົາເຫັນແລ້ວວ່າ
- 2 ແມ່ນເຈົ້າຜູ້ດຽວເທົ່ານັ້ນໃນຫມົດທັງໂລກນີ້ທີ່ເຮັດສິ່ງຊອບທັມ. ຈົ່ງເອົາສັດທີ່ບໍ່ເປັນມົນທົນແນວລະເຈັດຄູ່
- 3 ແຕ່ສັດທີ່ເປັນມົນທົນນັ້ນໃຫ້ເອົາແນວລະຄູ່. ໃຫ້ເອົານົກຊະນິດລະເຈັດຄູ່ເຊັ່ນດຽວກັນ. ເຮົາຢາກໃຫ້ສັດ
- 5 ເຫລົ່ານີ້ມີຊີວິດຢູ່ແລະອອກແມ່ແຜ່ລູກຕໍ່ໄປເທິງແຜ່ນດິນໂລກ.
- 8:1 ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ລິມໂລໂນອາພ້ອມທັງສັດຊະນິດຕ່າງໆທີ່ຢູ່ໃນເຮືອ; ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ມີລົມພັດມາແລະນ້ຳກໍປົກລົງ.

ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບອກໃຫ້ໂນອານຳເອົາຄອບຄົວຂອງລາວເຂົ້າໄປໃນເຮືອເມື່ອສ້າງຮຽບຮ້ອຍແລ້ວ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ເລືອກທີ່ຈະໄວ້ຊີວິດຂອງໂນອາພ້ອມດ້ວຍຄອບຄົວ ເພາະພຣະອົງເຫັນວ່າໂນອາເປັນຄົນຊອບທັມໃນເຊັ່ນຂອງລາວ.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ບອກໂນອາເຣື່ອງປະເພດສັດທີ່ແຕກຕ່າງກັນທີ່ລາວຈະໄດ້ນຳເອົາເຂົ້າໄປໃນເຮືອນັ້ນ. ຊາວເຮັບເຮີ ຫລືອິສຣາເອັນໄດ້ແຍກປະເພດສັດຕ່າງໆເປັນປະເພດມີມົນທົນແລະບໍ່ມີມົນທົນ. ໃນບັນຍັດຂອງໂມເຊພຣະເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງຫມວດບັນຍັດສຳລັບຊາວອິສຣາເອັນສຳລັບສັດສອງປະເພດນີ້ (ເລວີ 11:1-47).

ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະກາດໃຫ້ໂນອາຮູ້ວ່າຝົນຈະຕົກລົງມາສີ່ສິບມື້ສິບຄົນຕິດຕໍ່ກັນແລະໃນທີ່ສຸດນ້ຳກໍຈະໄດ້ຖ້ວມໂລກ ແລະຈະເຮັດໃຫ້ທຸກສິ່ງທີ່ມີຊີວິດໃນໂລກນີ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນເຮືອຕາຍໄປຫມົດ (ປຖກ 7: 4). ຄຳວິຈານໃນ 7:5 ຈະໄດ້ຍັງຍືນອີກເທື່ອນຶ່ງໃນ 6:22 . ໂນອາສືບຕໍ່ທີ່ຈະຊິ້ສັດຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ແລະຟັງຄຳສັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າທຸກຢ່າງ. ຄວາມເຊື່ອຂອງໂນອາເຮັດໃຫ້ລາວໄດ້ຟັ້ນ ໃນຂະນະດຽວກັນພວກທີ່ບໍ່ເຊື່ອກໍໄດ້ຮັບການພິພາກສາລົງໂທດ.

ພຣະເຈົ້າຊົງຈົດຈຳໂນອາ ທັງຄົນແລະສັດທັງຫມົດທີ່ຢູ່ໃນເຮືອນຳລາວ. ເຖິງແມ່ນວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ພິພາກສາມະນຸດຊາດທີ່ແຕ້ມໄປດ້ວຍຄວາມບາບດ້ວຍນ້ຳທີ່ຖ້ວມນັ້ນ, ພຣະອົງໄດ້ຮັກສາໂນອາພ້ອມດ້ວຍຄອບຄົວຂອງລາວ.

ບາງເທື່ອພຣະເຈົ້າຍັງໄດ້ຮັກສາໄພພິນຂອງພຣະອົງຈາກຄວາມວຸ້ນວາຍທີ່ຕົກຖືກຄົນທັງຫລາຍໃນໂລກ. ເຖິງແມ່ນວ່າ, ຄຣິສຕຽນບໍ່ໄດ້ຖືກຍົກເວັ້ນຈາກບັນຫາການເງິນ, ຄອບຄົວພົບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ, ແລະຄວາມເຈັບປ່ວຍດ້ານຮ່າງກາຍ. ແຕ່ວ່າພຣະເຈົ້າກໍຊົງປະທານພະລັງອຳນາດແກ່ພວກເຮົາ ເພື່ອຕໍ່ສູ້ແກ້ໄຂຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາໄດ້.

ຂ້າພະເຈົ້າຈະຮູ້ໄດ້ຢ່າງໃດວ່າ " ພຣະເຈົ້າຍັງຈົດຈຳຂ້າພະເຈົ້າ " ຢູ່ຫລືບໍ່? ມີຫລັກຖານອັນໃດແດ່ໃນໜຶ່ງນີ້ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າພຣະເຈົ້າຍັງຊົງຮັກ ແລະຊົງເປັນຫ່ວງຂ້າພະເຈົ້າຢູ່?

4. ໄດ້ຮັບບຳເນັດ : (ເຮັບເລີ 11:7)

7 ແມ່ນຄວາມເຊື່ອທີ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ໂນອາໄດ້ຍືນຄຳຕັກເຕືອນຂອງພຣະເຈົ້າເຖິງເຫດການໃນອະນາຄົດຊຶ່ງເພິ່ນຍັງບໍ່ໄດ້ເຫັນ. ເພິ່ນເຊື່ອຝັງພຣະເຈົ້າແລະສ້າງເຮືອໃຫຍ່ ຊຶ່ງໃຫ້ເພິ່ນກັບຄອບຄົວໄດ້ຜັມ. ດ້ວຍເຫດນີ້ໂລກຈຶ່ງໄດ້ຖືກການຕັດສິນລົງໂທດ ແລະໂນອາໄດ້ຮັບຄວາມຊອບທັມຈາກພຣະເຈົ້າ ໂດຍທາງຄວາມເຊື່ອ.

ໜັງສືເຮບເຮີບິດ 11 ຫລາຍເທື່ອມັກເອີ້ນວ່າເປັນບົດຂອງຄວາມເຊື່ອອັນຍິ່ງໃຫຍ່. ຂໍ້ 7 ສລບໃຫ້ເຫັນເຖິງເຮືອງຄວາມເຊື່ອແລະຄວາມຊື່ສັດຂອງໂນອາ. ພຣະເຈົ້າຊົງເຕືອນໂນອາເຖິງເຮືອງທີ່ຍິ່ງບໍ່ທັນໄດ້ເຫັນກັບຕານັ້ນກໍຄືເຮືອງນ້ຳຈະຖ້ວມໂລກ. ແລະດ້ວຍຄວາມເຊື່ອໂນອາຈຶ່ງໄດ້ຕໍ່ນາວາຕາມຄຳສັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າ.

ທຸກວັນນີ້ບາງຄົນປາກົດວ່າຍາກຫລາຍທີ່ຈະເຊື່ອໃນສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງທີ່ຕົນບໍ່ໄດ້ສຳຜັດ, ບໍ່ໄດ້ເຫັນ, ບໍ່ໄດ້ຍືນ, ບໍ່ໄດ້ດຶມກິ່ນ, ຫລືວ່າບໍ່ໄດ້ຊົມຮິດ. ແຕ່ສຳລັບໂນອາບໍ່ເປັນດັ່ງນັ້ນ, ລາວໄດ້ຕອບສນອງຕໍ່ຄຳບອກສອນຂອງພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຢ້ານຢາອັນບໍ່ຮີສຸດ. ລາວໄດ້ກາຍເປັນຜູ້ຮັບມຸ່ງຮຸ້ນໃນດ້ານຄວາມສັດຊື່ຊຶ່ງໄດ້ຢັ້ງຮາກມາຈາກຄວາມເຊື່ອ. ໂນອາໄດ້ເປັນຄົນທີ່ສັດຊື່ແລະເຊື່ອຝັງທີ່ຈະເຮັດຕາມຄຳແນະນຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະພຣະເຈົ້າກໍມອບຮາງວັນໃຫ້ແກ່ລາວເພາະຄວາມຊື່ສັດຂອງລາວ. ໂນອາໄດ້ເປັນຜູ້ເຫັນຄວາມສຳເລັດຂອງຄຳໝັ້ນສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ.

ໃນສັງຄົມຂອງພວກເຮົານີ້, ຄວາມສັດຊື່ສ່ວນຫລາຍແລ້ວແມ່ນບໍ່ມີ ຫລືຖ້າວ່າມີກໍພຽງລະຍະສັ້ນໆ. ຄົນບາງຄົນສັດຊື່ຕໍ່ຄຳສັນຍາຂອງຕົນຍາວຈົນເທົ່າຕາບໃດທີ່ຕົນເຫັນວ່າມັນສະດວກຫລືວ່າເໝາະສົມກັບສິ່ງທີ່ຕົນຕ້ອງການ. ຄວາມສັດຊື່ໃນລະຍະຍາວນານຕໍ່ຄຳສັນຍາຂອງຕົນນັ້ນ ບໍ່ປາກົດວ່າເປັນໜ້າຈັບຈົດຈັບໃຈເທົ່າໃດໃນໂລກຂອງເຮົາໃນຍຸກປະຈຸບັນນີ້. ພວກເຮົາຈະເຫັນໄດ້ໃນຄວາມຈິງຮັກຜັກດີທີ່ມີນ້ອຍລົງໃນຊີວິດສົມຮິດ, ໃນຄູ່ສັນຍາ, ໃນອາຊີບ. ໃນຄຣິສຕະຈັກທ້ອງຖິ່ນ ຊຶ່ງມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນຫລາຍກັບໃນຍຸກສມັຍກ່ອນໆ.

ໃນຖານກາງສັງຄົມທີ່ບໍ່ສັດຊື່ຕໍ່ພຣະເຈົ້ານີ້, ໂນອາຍັງສືບຕໍ່ເປັນຄົນສັດຊື່ຕໍ່ໄປ. ລາວໄດ້ສ້າງເຮືອດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ, ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ຮາງວັນແກ່ລາວເພາະຄວາມສັດຊື່ນີ້.

ຂ້າພະເຈົ້າຈະສະແດງຄວາມສັດຊື່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນເຮືອງຄວາມສຳພັນກັບຄອບຄົວ, ກັບເພື່ອນຝູງ, ແລະກັບພຣະເຈົ້າໄດ້ຢ່າງໃດແດ່?

ນຳມາໃຊ້ໃນຊີວິດ

ໃນໂລກທີ່ຄວາມສັດຊື່ທີ່ຕ້ອງກ່ຽວຂ້ອງກັນນີ້, ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສັດຊື່ຕໍ່ຄຳໝັ້ນສັນຍາທຸກຢ່າງຂອງພຣະອົງສເມີ. ພຣະອົງຊົງຕ້ອງການຢາກໃຫ້ໄພພິນຂອງພຣະອົງໄດ້ສະແດງຄວາມສັດຊື່ຂອງເຂົາອອກມາໂດຍການຝັງຄວາມພຣະອົງ. ພຣະອົງໃຫ້ເຮົາມີພະລັງອຳນາດທີ່ຈະສັດຊື່ ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຮົາຈະປະສົບກັບການທົດລອງ, ບັນຫາຕ່າງໆນາໆ, ແລະການຕ້ານຍືນອື່ນໆກໍຕາມ.

ໃຫ້ເລົ່າຈັກສອງໂອກາດທີ່ທ່ານໄດ້ສູ້ຊົນເພື່ອຄວາມສັດຊື່ຂອງທ່ານຕໍ່ພຣະເຈົ້າເບິ່ງດູ. ທ່ານໄດ້ກະທຳຢ່າງໃດແດ່ໃນອາທິດນີ້ ເພື່ອສະແດງຄວາມສັດຊື່ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງທ່ານຕໍ່ພຣະເຈົ້າ?

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ
ວັນອາທິດທີ 21 ກໍຣະກິດ 2002 (7-21-2002)

ພຣະເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເປັນຄົນຖ່ອມຕົວ

ພຣະຄໍາເບື້ອງຫລັງ : (ອພຍ 18:1-27; ຈຊບ (ຈິດເຊັ່ນບັນຊີ) 1:12:3; ຮລ (ເຮບເລີ) 11:24-28)

ຈຸດສຸມໃນຂໍ້ພຣະຄໍາພີ : (ອພຍ 18:14-24; ຈຊບ 12:3; ຮລ 11:24-26)

ຄວາມຈິງໃນພຣະຄໍາພີ : ເຄື່ອງໝາຍຂອງຄວາມເຕີບໃຫຍ່ ແລະຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຝ່າຍວິນຍານ ແມ່ນການຖ່ອມຕົວ; ມັນເປັນການຍາກຊຶ່ງເຮົາບໍ່ຢາກຈະເຮັດ, ແຕ່ຫາກວ່າການຖ່ອມຕົວເປັນຄຸນນະພາບທີ່ສໍາຄັນຂອງລັກສະນະຢ່າງພຣະເຈົ້າ .

ພຣະຄໍາພີຂໍ້ສໍາຄັນ : ໂມເຊ ເປັນຄົນອ່ອນນ້ອມຖ່ອມຕົວທີ່ສຸດກວ່າທຸກໆ ຄົນໃນເທິງແຜ່ນດິນໂລກນີ້. (ຈຊບ 12:3)

ຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຊີວິດ : ເພື່ອຊ່ອຍທ່ານໃຫ້ເປັນຄົນຖ່ອມຕົວລົງ.

ເປັນຫຍັງການຖ່ອມຕົວຈຶ່ງເຮັດໄດ້ຍາກຫລາຍ?

ນາງແຈນແນຕເປັນສະມາຊິກຄົນນຶ່ງທີ່ສັດຊື່ຫລາຍໃນໂບດຂອງລາວ, ແຕ່ວ່າພວກທ່ານອາດຈະບໍ່ສູ້ໄດ້ເທັ້ນພໍທີ່ໃດ. ໃນຂະນະທີ່ນະມັສການໃນຫລາຍໂອກາດທີ່ສໍາຄັນ, ນາງໄດ້ເລືອກໄປເຝົ້າເດັກນ້ອຍແລະພວກເດັກທີ່ກໍາລັງຫັດຄານ. ງານຮັບໃຊ້ຂອງນາງກໍບໍ່ໄດ້ເປັນທີ່ໜ້າດຶງດູດໃຈ ຫລືວ່າສູງສົ່ງພໍທີ່ໃດ? ນາງບໍ່ໄດ້ຊອກຫາຄວາມດີເດັ່ນສໍາລັບຕົນເອງແຕ່ຢ່າງໃດ, ແຕ່ວ່ານາງຍັງເປັນຄົນສັດຊື່ແລະເປົກບານໃນໜ້າທີ່ການຮັບໃຊ້ຂອງນາງຢ່າງສະເໝີ.

ເຮື່ອງການເປັນຕົວຢ່າງຂອງການຖ່ອມຕົວຂອງນາງແຈນແນຕນີ້ເປັນຢ່າງໃດ? ທ່ານຄິດວ່ານາງເປັນຄົນໆນຶ່ງທີ່ຂາດຄວາມເຂັ້ມແຂງ ຫລືຂາດຄວາມຍືດຫນັ້ນໃນຫລັກການບໍ່? ບົດຮຽນວັນນີ້ຈະຊີ້ໃຫ້ທ່ານເຫັນວ່າການຖ່ອມຕົວແມ່ນສັນຍານບອກເຖິງຄວາມເຕີບໃຫຍ່ຂອງຝ່າຍວິນຍານ ແລະພຣະເຈົ້າຈະໃຫ້ພລັງທ່ານເພື່ອຈະໄດ້ເປັນຄົນຖ່ອມຕົວໄດ້ຢ່າງໃດ?

ສຶກສາພຣະຄໍາພີ

1- ງານທີ່ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ : (ອພຍ 18:14-18)

- 14 ເມື່ອເຢທະໂລໄດ້ເຫັນທຸກສິ່ງທີ່ໂມເຊເຮັດ ເພິ່ນຈຶ່ງຖາມວ່າ " ວຽກທັງໝົດທີ່ເຈົ້າກໍາລັງເຮັດຢູ່ນີ້ເພື່ອປະຊາຊົນແມ່ນບໍ່? ດ້ວຍເຫດໃດເຈົ້າຈຶ່ງເຮັດຜູ້ດຽວ ໂດຍປ່ອຍປະຊາຊົນໃຫ້ຢືນຢູ່ທີ່ນີ້ແຕ່ເຊົ້າຈົນຄໍ່າເພື່ອຂໍຄວາມ
- 15 ເຫັນຈາກເຈົ້າ? " ແລ້ວໂມເຊກໍຕອບວ່າ " ຂ້ອຍຈຳເປັນຕ້ອງເຮັດເຊັ່ນນີ້ຍ້ອນປະຊາຊົນມາຫາເພື່ອຮຽນຮູ້
- 16 ສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ພວກເຂົາເຮັດ. ເມື່ອມີສອງຄົນໂຕ້ຖຽງກັນພວກເຂົາກໍມາຫາຂ້ອຍ; ແລະຂ້ອຍຕ້ອງຕັດສິນໃຫ້ລະຫວ່າງເຂົາທັງສອງວ່າແມ່ນໃຜເປັນຜູ້ຖືກ ແລະພ້ອມດຽວກັນນັ້ນຂ້ອຍກໍຕ້ອງສົ່ງສອນ
- 17 ພວກເຂົາໃຫ້ຮູ້ເຖິງກົດເກນແລະຂໍ້ຄໍາສັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າ. ແລ້ວເຢທະໂລກໍບອກວ່າ " ເຈົ້າເຮັດຢ່າງນີ້ບໍ່ແມ່ນ
- 18 ວິທີດີ. ເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າເອງອ່ອນເພີ່ວເສຍກໍາລັງພ້ອມທັງປະຊາຊົນເຫລົ່ານີ້ດ້ວຍ. ວຽກການນີ້ຫນັກເຫລືອກໍາລັງທີ່ເຈົ້າຜູ້ດຽວຈະເຮັດໄດ້.

ໂມເຊເປັນຄົນຮີບຮຸ້ນທີ່ຖືກລ້ຽງດູໃຫ້ເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນໃນພຣະຮາຊວັງຂອງກະສັດຟາໂຣໃນປະເທດເອຢິບ. ຫລັງຈາກທີ່ທ່ານໄດ້ຂ້າຄົນເອຢິບຄົນນຶ່ງແລ້ວ, ກໍໄດ້ຫລົບໜີໄປຢູ່ດິນແດນເມດີອານ (ອພຍ 2:11-15). ໃນທີ່ເມດີອານນັ້ນ, ໂມເຊໄດ້ແຕ່ງງານກັບນາງຊິບໂປຣາ, ລູກສາວຂອງຮູເອັນ (16-21). ພໍເຖົ້າຂອງໂມເຊນັ້ນມີຊື່ວ່າ ເຢທະໂລ

(3:1).

ໂມເຊໄດ້ຮັບໃຊ້ເປັນຜູ້ນຳຂອງຊາວອິສະເອັນໃນຫລາຍຕຳແໜ່ງ. ຕຳແໜ່ງທຳອິດແມ່ນເຝິກໄດ້ເປັນຜູ້ຕັດສິນຄວາມ. ເມື່ອການວິວາດຜິດຖຽງທຳມາກາງປະຊາຊົນໄດ້ທະວີຂຶ້ນ, ພວກເຂົາໄດ້ຍົກເຮື່ອງເຫລົ່ານັ້ນມາຫາໂມເຊ, ແລະແລ້ວເຝິກຕັດສິນຄວາມໃຫ້ຕາມບັນຍັດ ແລະກົດລະບຽບຂອງພຣະເຈົ້າ.

ໂມເຊໄດ້ທຳໃຫ້ການຜິດຖຽງທັງຫລາຍຂອງປະຊາຊົນສົງຄົມຕັ້ງແຕ່ເຊົ້າຈົນເຖິງຄ່ຳ. ເຢທະໂລໄດ້ສັງເກດເຫັນວ່າໂມເຊໄດ້ທຳງານຫນັກເກີນໄປ. ເຢທະໂລຜູ້ເປັນພໍ່ເຖົ້າຮູ້ວ່າໃນບັນານໂມເຊຈະຕ້ອງຫມົດເຮື່ອຫມົດແຮງເປັນແນ່ແທ້ຖ້າຫາກວ່າໂມເຊຍັງຂຶ້ນແກ້ໂຂງງານທຸກຢ່າງດັ່ງນີ້ຄົນດຽວອີກຕໍ່ໄປ. ເຖິງແມ່ນວ່າໂມເຊຫາກມີເຈຕະນາດີກໍຕາມ, ເຢທະໂລໄດ້ພົບວ່າໂມເຊກຳລັງຫນີບຕົນເອງຈົນແປ. ເຝິກໄດ້ຊີ້ໃຫ້ໂມເຊໄດ້ເຫັນວ່າວິທີການຕັດສິນຂອງໂມເຊນັ້ນບໍ່ແມ່ນວິທີທີ່ດີ. ເຢທະໂລບໍ່ມີເຈຕະນາວ່າໂມເຊໄດ້ຕັດສິນຜິດໃນເຮື່ອງໃດເຮື່ອງໜຶ່ງແຕ່ຢ່າງໃດ, ແຕ່ວ່າໂມເຊນັ້ນພະຍາຍາມທີ່ຈະເຮັດງານຫລາຍເກີນໄປ.

ຄຣິສຕຽນຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນພວກຜູ້ນຳຂອງຄຣິສຕະຈັກ ອາດຈະພົບຕົນເອງວ່າໄດ້ຢູ່ໃນສະພາບແບບດຽວກັນກັບທີ່ໂມເຊກຳລັງເຮັດຢູ່ນີ້. ເຖິງແມ່ນວ່າບໍ່ໄດ້ນຳພາຊຸມຊົນທີ່ໃຫຍ່ຫລວງຢ່າງທີ່ໂມເຊໄດ້ເຮັດນີ້ກໍດີ, ພວກເຝິກກໍໄດ້ກຳລັງກວດຫລາຍຢ່າງໂພດ, ຫລືວ່າງານທີ່ໃຫຍ່ເກີນໄປຈົນຕົນເອງບໍ່ສາມາດຈະຮັບໄດ້ທັງຫມົດ. ພວກເຝິກອາດຈະທຳງານເຫລົ່ານັ້ນສຳເລັດກໍຈິງຢູ່, ແຕ່ວ່າພວກເຝິກກໍຈະປະສົບກັບຄວາມຫມົດແຮງເສັ້ນກ່ອນ.

ລາຍການທາງໂທລະພາບສັບພັນກ່ອນແລະຫນັງບາງເຮື່ອງກໍເຮັດໃຫ້ຄວາມຄິດຂອງຄຳວ່າ " ງານທີ່ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ " (Impossible Missions) ນີ້ມີຄວາມໂດ່ງດັງຫລາຍ. ເຢທະໂລໄດ້ເຫັນຢ່າງສລາດສລຽວວ່າໂມເຊໄດ້ທຳງານທີ່ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ນີ້. ໂມເຊອາດຈະເປັນຄົນຕັດສິນໃຫ້ກັບປະຊາຊົນທັງຫລາຍດ້ວຍຄົນດຽວໄດ້ໃນລະຍະສັ້ນເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ວ່າໃນທີ່ສຸດເຝິກກໍຈະຕ້ອງຫມົດເຮື່ອຫມົດແຮງໄປ.

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮູ້ສຶກວ່າກຳລັງຢູ່ໃນລະຫວ່າງທີ່ຈະຫມົດແຮງໃນການຮັບໃຊ້ວຽກງານໃນໂບດເມື່ອໃດ? ໃນຂະນະນີ້ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໃຊ້ງານຕົນເອງຫນັກເກີນໄປຢ່າງໃດ?

2- ການແນະນຳທີ່ສລາດ : (ອພຍ 18:19-24; ຈຸຊບ 12:3)

- 19 ບັດນີ້ຂ້ອຍຂໍໃຫ້ຄຳແນະນຳທີ່ດີແກ່ເຈົ້າ ແລະພຣະເຈົ້າຈະສະຖິດຢູ່ກັບເຈົ້າ. ເປັນການຖືກຕ້ອງທີ່ເຈົ້າເປັນຜູ້
20 ແທນຂອງປະຊາຊົນຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະນຳການໂຕ້ຖຽງສະເພາະຕໍ່ພຣະອົງ. ເຈົ້າຈົ່ງສັ່ງສອນເຂົາໃຫ້ຮູ້ຂໍຄຳສັ່ງ
21 ຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະອະທິບາຍສູ່ເຂົາຝັງວ່າຄວນດຳເນີນຊີວິດຢ່າງໃດແລະຄວນປະຕິບັດຫຍັງແດ່. ແຕ່ນອກ
ຈາກນີ້ ເຈົ້າຄວນເລືອກເຝິກເອົາຄົນທີ່ມີຄວາມສາມາດບາງຄົນໃນທຳມາກາງປະຊາຊົນທັງຫມົດ ແລະແຕ່ງ
ຕັ້ງພວກເຂົາໃຫ້ເປັນຜູ້ປຶກສາຄົນ, ຮ້ອຍຄົນ, ຫ້າສິບຄົນ, ແລະສິບຄົນ. ພວກຜູ້ປຶກສາຄົນນັ້ນຈະຕ້ອງ
22 ເປັນຄົນຢາເກງພຣະເຈົ້າທັງໄວ້ວາງໃຈໄດ້ແລະບໍ່ກິນສິນບືນ. ໃຫ້ພວກເຂົາຮັບຫນ້າທີ່ເປັນຜູ້ຕັດສິນປະຈຳ.
ສ່ວນກໍລະນີໃຫຍ່ໆໃຫ້ເຂົານຳມາແຈ້ງເຈົ້າ; ແຕ່ສ່ວນຄະດີເລັກນ້ອຍໃຫ້ພວກເຂົາຕັດສິນເອງ. ວິທີນີ້ຈະເຮັດ
23 ໃຫ້ການງານຂອງເຈົ້າເບົາບາງລົງໃນເມື່ອເຂົາຊ່ອຍຮັບແບກພາລະຮ່ວມກັບເຈົ້າ. ຖ້າເຮັດເຊັ່ນນີ້ແລະເມື່ອ
ພຣະເຈົ້າສັ່ງການແລ້ວ ເຈົ້າກໍຈະບໍ່ອ່ອນເພັດເສັ້ນກຳລັງເຈົ້າເອງ ແລະປະຊາຊົນພວກນີ້ທຸກຄົນຈະກັບບ້ານ
24 ໃຜເຮືອນລາວໂດຍທີ່ຄະດີຂອງແຕ່ລະຄົນໄດ້ຮັບການສະສາງໄປດ້ວຍດີ. ໂມເຊໄດ້ຮັບຄຳແນະນຳທຸກປະ
ຈຸບ 12:3 ການຂອງເຢທະໂລ....ໂມເຊເປັນຄົນອ່ອນນ້ອມຖອມຕົວທີ່ສຸດກວ່າທຸກຄົນໃນເທິງແຜ່ນດິນໂລກນີ້.

ເຢທະໂລໄດ້ໄຈ້ແຍກເບິ່ງບັນຫາຂອງໂມເຊດີແລ້ວ. ໃນເມື່ອຄົນບາງຄົນຫາກດີໃນບັນຫາບາງຢ່າງ ແຕ່ວ່າ
ໄດ້ແກ້ໄຂບາງບັນຫາເລັກນ້ອຍໆ, ແຕ່ເຢທະໂລໄດ້ມີຄວາມສລາດສລຽວໃນການໃຫ້ຄຳແນະນຳຕໍ່ໂມເຊ. ໂມເຊ
ຈະຕ້ອງແບ່ງຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນບາງຢ່າງໃຫ້ຄົນອື່ນ. ໂມເຊຕ້ອງເປັນຜູ້ຕາງໜ້າໃຫ້ກັບປະຊາຊົນທັງຫມົດ
ຕໍ່ພຣະເຈົ້າ. ເຝິກຕ້ອງໄດ້ດຳເນີນການນຳເອົາບັນຫາການຜິດຖຽງທັງຫລາຍຂອງພວກເຂົາໄປຫາພຣະເຈົ້າ. ໂມເຊ
ຈະຕ້ອງດຳເນີນການຮັບໃຊ້ດ້ວຍການສິດສອນເຊັ່ນກັນ. ດ້ວຍການສິດສອນປະຊາຊົນຂອງໂມເຊວ່າພຣະເຈົ້າຊົງ

ຕ້ອງການໃຫ້ພວກເຂົາເຮັດຢ່າງໃດນັ້ນ, ຈຶ່ງມີການຜິດຖຽງກັນລົດນ້ອຍຖອຍລົງມາເປັນຢ່າງດີ.

ເຢທະໂລຍັງໄດ້ແນະນຳໂມເຊຢ່າງສລາດສລຽວໃຫ້ເລືອກເອົາຜູ້ຊ່ອຍທີ່ມີຄວາມສາມາດໃຫ້ຈັດການກັບບັນຫາທັງຫລາຍທີ່ບໍ່ສຳຄັນ. ພວກບຸກຄົນເຫລົ່ານັ້ນກໍຈະໄດ້ເປັນຜູ້ຕັດສິນຄວາມຊ່ອຍ. ພວກເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ຊ່ອຍໃນກໍລະນີທີ່ເບົາ, ແລ້ວໂມເຊເອງກໍມີເວລາພໍເພື່ອແກ້ໄຂແຕ່ໃນກໍລະນີທີ່ຍາກເທົ່ານັ້ນ.

ຖ້າຫາກວ່າໂມເຊຫາກຮັບເອົາຄຳແນະນຳຂອງພໍ່ເຖົ້າຂອງເພິ່ນແລ້ວ, ງານອັນໜັກໜ່ວງຂອງເພິ່ນກໍຈະໄດ້ເບົາບາງລົງ, ພວກໄພພິນຂອງພຣະເຈົ້າກໍຈະໄດ້ກັບເມືອບ້ານໂວຂຶ້ນທັງພໍອີກພໍໃຈດ້ວຍ, ແລະຄົນອື່ນໆກໍຈະໄດ້ຮຳຮຽນເອົາຄວາມຊຳນິຊຳນານຂອງການເປັນຜູ້ນຳ. ໂມເຊເປັນຄົນສລາດພຽງພໍທີ່ຈະຮັບວ່າຄຳແນະນຳຂອງເຢທະໂລເປັນຄຳແນະນຳທີ່ດີ. ແລ້ວໂມເຊກໍໄດ້ກະທຳທຸກຢ່າງທີ່ເຢທະໂລໄດ້ແນະນຳມານັ້ນ.

ຈຶ່ງເບິ່ງໄປເຖິງຊີວິດບັນດາໂມເຊ, ຈຸຊຸບ 12:3 ທີ່ເນັ້ນເຖິງຄວາມຖ່ອມຕົວຂອງເພິ່ນ. ຖ້າຫາກວ່າໂມເຊເປັນຄົນທີ່ຍິ່ງໃນຕົນເອງ, ເພິ່ນອາດຈະໄດ້ປະຕິເສດຕໍ່ຄຳແນະນຳຂອງເຢທະໂລໄປແລ້ວ. ຄົນຍິ່ງຍະໂສເປັນຄົນຍາກຫລາຍທີ່ຈະຮັບເອົາຄຳແນະນຳຈາກຄົນອື່ນ. ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ຄົນຖ່ອມຕົວນັ້ນມີພລັງເອກະລັກສະເພາະຕົວທີ່ຈະຮັບຟັງຄຳແນະນຳທີ່ມີເຫດມີຜົນ. ການຟັງຄຳແນະນຳທີ່ດີບໍ່ແມ່ນສິ່ງຊັບອກເຖິງຄວາມອ່ອນແອເລີຍແຕ່ຫາກວ່າມັນແມ່ນຫລັກຖານຂອງຄວາມຖ່ອມຕົວຕ່າງຫາກ. ພາສາຮິບຣູທີ່ແປອອກໃນພຣະທັມ ຈຸຊຸບ 12:3 ນັ້ນ ມີຄວາມໝາຍທີ່ເປັນພື້ນຖານແບບດຽວກັນກັບຄຳໃນພາສາກຣີກທີ່ວ່າ "ຄວາມສຸພາບອ່ອນໂຍນ" ໃນພຣະທັມ ຄລຕ 5:23 ເຊິ່ງເປັນໝາກຜົນຂອງຝ່າຍວິນຍານ.

ການຖ່ອມຕົວ ແລະພລັງ, ທັງສອງຢ່າງນີ້ເຂົ້າກັນໄດ້. ການສຳຮວດຢ່າງລະອຽດຕໍ່ຊີວິດຂອງໂມເຊຈະໄດ້ເປີດອອກໃຫ້ເຫັນວ່າ ເພິ່ນເປັນຜູ້ນຳທີ່ເຂັ້ມແຂງ, ແຕ່ໃນຂະນະດຽວກັນເພິ່ນກໍເປັນຜູ້ນຳທີ່ຖ່ອມຕົວເຊັ່ນກັນ. ຜູ້ນຳຄຣິສຕຽນທີ່ສຳເຣັດຜົນບາງຄົນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ຈັກນັ້ນ ມັກມີພລັງທີ່ງຽບງ່າທີ່ເຊື່ອໄວ້ກັບຄວາມຖ່ອມຕົວ.

ເປັນຫຍັງຈຶ່ງເປັນທີ່ຍາກຫລາຍແທ້ທີ່ຈະເຫັນຄົນຖ່ອມຕົວ? ຄຣິສຕຽນຫລາຍຄົນໄດ້ຍອມຮັບວ່າ ຄຳເຫັນຂອງຄົນທົ່ວໄປໃນວັດທະນະທັມສູງຈະເຫັນວ່າ ຄວາມຖ່ອມຕົວນັ້ນມີຄ່າເທົ່າກັນກັບຄວາມອ່ອນແອນັ້ນເອງ. ບາງພວກຍັງໄດ້ເຂົ້າໃຈຜິດໄປວ່າຄວາມຖ່ອມຕົວຄືຄວາມມີສັກສີຕ່ຳໄປ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ຄວາມຖ່ອມຕົວທີ່ແທ້ຈິງນັ້ນ ແມ່ນຫລັກຖານຂອງການມີສຳພັນອັນຖືກຕ້ອງກັບພຣະເຈົ້າ ແລະເປັນພລັງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງນິສັຍ. ມັນກ່ຽວຂ້ອງກັນກັບການປະເມີນຄຸນຄ່າຂອງພລັງ, ຂອງຄວາມຊຳນິຊຳນານ, ແລະຂອບເຂດຂອງຄົນໆໃດຄົນນຶ່ງ.

ໃຜແດ່ທີ່ເປັນຄົນທີ່ຖ່ອມຕົວທີ່ສຸດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເຄີຍໄດ້ຮູ້ຈັກມາ? ແມ່ນຄົນໆນີ້ບໍ່ທີ່ເຄີຍພະຍາຍາມບອກຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ລາວເປັນຄົນຖ່ອມຕົວບໍ່?

3. ການເລືອກທີ່ກ້າຫານ : (ຮລ 11:24-26)

24 ແມ່ນຄວາມເຊື່ອທີ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ໂມເຊເມື່ອເພິ່ນໃຫຍ່ແລ້ວສະລະສິດທີ່ຈະຮັບຊື່ວ່າເປັນລູກຊາຍຂອງລູກສາວກະ
25 ສັດ. ເພິ່ນເລືອກເອົາຄວາມທົນທຸກຮ່ວມກັບປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ ແທນທີ່ເພິ່ນຈະສຸກສນຸກສນຸນຢູ່ໃນການ
26 ບາບເວລາຊົ່ວຄາວ. ເພິ່ນຖືໜັກວ່າ ຄວາມທົນທຸກແລະທົນຄວາມອັບອາຍຢ່າງພຣະເລສີອານີ້ນ ກໍມີຄ່າກວ່າຊັບສິນບັດທັງໝົດຂອງປະເທດເອຢິບ; ດ້ວຍວ່າເພິ່ນປັກຕາໃສ່ບຳເນັດທີ່ເພິ່ນຈະໄດ້ຮັບ.

ພຣະທັມ ເຮັບເຣີ ບົດທີ 11 ໄດ້ມີເຣື່ອງຫລັກກ່ຽວກັບຜູ້ນຳທີ່ດີເລີດທັງຊາຍແລະຍິງທີ່ໄດ້ເຊື່ອພຣະເຈົ້າໃນພິງສາວະດານຂອງຊາວຮິບຣູ. ໃນບາງຂໍ້ຜູ້ຂຽນພຣະທັມເຮັບເຣີທີ່ໄດ້ຮັບການຊົງນຳໄດ້ສລຸບຄວາມເຖິງກຸນແຈແຫ່ງການຕັດສິນໃຈຂອງໂມເຊທີ່ເຮັດໄປດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ. ເຖິງແມ່ນວ່າໂມເຊໄດ້ຖືກລ້ຽງຈາກຣາຊທິດາຂອງກະສັດຟາໂຣກໍດີ, ເພິ່ນໄດ້ຕັດສິນໃຈຢ່າງມີສະຕິທີ່ຈະມີເອກະລັກອັນດຽວກັນກັບຊາວຮິບຣູ ແທນທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຕົນເອງເຫມືອນວ່າລູກຊາຍຣາຊທິດາຂອງກະສັດຟາໂຣ. ການຕັດສິນໃຈເຊັ່ນນັ້ນເປັນການສູນເສັຽອຳນາດແລະສິດທິທີ່ໄດ້ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄອບຄົວກະສັດແຫ່ງເອຢິບ.

ການຕັດສິນໃຈຂອງໂມເຊກ່ຽວຂ້ອງກັບການເລືອກເອົາຣະຫວ່າງການປະສົບກັບການກະທຳທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ

ແລະຄວາມສຸກສຸກສານຢູ່ໃຕ້ຄວາມບາບ. ແທນທີ່ຈະເລືອກເອົາຄຸນຄ່າຂອງຄວາມໂອ້ໂຖງຊົ່ວຄາວໃນອຳນາດປົກຄອງໃນເອີບ, ແຕ່ໂມເຊໄດ້ເບິ່ງໄປທີ່ບຳເນັດຂອງເພິ່ນທີ່ຈະໄດ້ຮັບໃນພາຍພາກຫນ້າ.

ໂມເຊໄດ້ຕັດສິນໃຈໂດຍອີງໃສ່ຜືນຖານຂອງຄວາມຈິງທີ່ຍິ່ງບໍ່ທັນໄດ້ເຫັນກັບຕາແລະອະນາຄົດ. ຄົນທັງຫລາຍໃນທຸກວັນນີ້ໄດ້ຕັດສິນໃຈໂດຍອີງໃສ່ສິ່ງທີ່ມະນຸດທັງຫລາຍຖືກັນວ່າຖືກຕ້ອງ. ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ພິຈາລະນາເຖິງພຣະເຈົ້າແລະຄວາມນິຣັນໃນການຕັດສິນໃຈແຕ່ຢ່າງໃດເລີຍ.

ຄຣິສຕຽນບາງຄົນໃນທຸກວັນນີ້ໄດ້ຕັດສິນໃຈຕາມຜືນຖານຂອງຄວາມເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າເຊັ່ນດຽວກັນກັບໂມເຊ. ຖ້າຫາກຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຈິດຊື່ຄຣິສຕຽນທີ່ກ້າຫານທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮູ້, ຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ບວກເອົາຊື່ຄົນທັງຫລາຍທີ່ຍອມສູນເສັຽຄວາມເຜີດເຜີນບາງຢ່າງເພາະເຂົາຕິດຕາມພຣະເຢຊູ ເຂົາໃນບັນຊີລາຍຊື່ນັ້ນດ້ວຍ. ຕົວຢ່າງ, ນັກຮຽນທີ່ຮຽນເພື່ອການຮັບໃຊ້ໃນມະຫາວິທະຍາລັຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າອາດຈະຕັດສິນໃຈແລ້ວວ່າຈະເປັນສິດຍາຟິບານໃນຄຣິສຕະຈັກນ້ອຍໆແຫ່ງນຶ່ງທີ່ຫ່າງໄກຈາກຂອບເຂດຂອງພຣະຄົມພິແດ່. ຖ້າຫາກວ່າລາວຢາກຈະເປັນສິດຍາຟິບານທີ່ຢູ່ສະບາຍຕາມໃຈມັກຂອງຕົນເຊັ່ນນັ້ນແລ້ວ ລາວກໍອາດຈະເປັນສິດຍາຟິບານໃນຄຣິສຕະຈັກໃຫຍ່ໆໃນຊານເນືອງກໍໄດ້.

ໂມເຊໄດ້ຮັບເອົາຄວາມສ່ຽງອັນໃຫຍ່ໃນການກັບຄືນໄປຍັງເອີບ ເພື່ອນຳພາຊາວຮິບຣູອອກຈາກການເປັນຂ້າທາດ. ເພິ່ນຮູ້ວ່າເພິ່ນຈະກັບໄປຍັງເອີບເພື່ອເວົ້າພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ບໍ່ເປັນສິ່ງທີ່ຕະກູນຟາໂຣຢາກຈະຟັງ.

ຖ້າຫາກພວກເຮົາໄດ້ເບິ່ງຊີວິດຂອງໂມເຊຄືນຫລັງໄປແລ້ວ, ພວກເຮົາຈະເຫັນວ່າເພິ່ນເສັຽໃຈ, ຜິດຫວັງແລະຫມົດກຳລັງໃຈຫລາຍຄັ້ງ, ຜູ້ນຳທຸກໆຄົນກໍໄດ້ປະສົບການແບບດຽວກັນນີ້ແຫລະ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ໃນທີ່ສຸດຊີວິດຂອງເພິ່ນກໍມີຄວາມຫມາຍຫລາຍ ເພາະວ່າເພິ່ນໄດ້ມີຄວາມເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າ. ເພິ່ນເປັນຄົນທີ່ເບິ່ງໄປເບື້ອງຫນ້າຫາບຳເນັດທີ່ຈະມາໃນພາຍຫນ້າ.

ໂມເຊໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນນິສັຍທີ່ມີພລັງອັນແຂງແກ່ງ ດັ່ງທີ່ເພິ່ນໄດ້ຕັດສິນໃຈຢ່າງກ້າຫານເລືອກເອົາການປະຖິ້ມສົມບັດຂອງເອີບໄວ້ເບື້ອງຫລັງ ແລະຍອມເປັນອັນດຽວກັບໄພພິນຂອງພຣະເຈົ້າ. ເຖິງແມ່ນເພິ່ນຈະເປັນຄົນທີ່ຖ່ອມຕົວກໍດີ, ແຕ່ວ່າເພິ່ນບໍ່ມີລັກສະນະຂອງການຕັດສິນໃຈທີ່ອ່ອນແອ ຫລືບໍ່ມີແມ້ກະທັ້ງຄວາມຄວາມຍ້ານທີ່ຈະສະແດງອອກດ້ວຍການກະທຳເລີຍ. ດັ່ງທີ່ພວກເຮົາເປັນຄຣິສຕຽນ, ພວກເຮົາສົມຄວນຈະກ້າຫານໃນຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຮົາ, ເພາະວ່ານອກຈາກຈະໄດ້ມີຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີກັບຊີວິດອັນຄົບຖ້ວນແລ້ວໃນວັນນີ້, ພວກເຮົາຍັງສາມາດເບິ່ງໄປຂ້າງຫນ້າເພື່ອເບິ່ງບຳເນັດຂອງພວກເຮົາທີ່ຈະໄດ້ຮັບນັ້ນອີກດ້ວຍ.

ມີສິ່ງໃດແດ່ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍອມຖິ້ມແລ້ວໃນການເປັນຄຣິສຕຽນ? ມີສິ່ງໃດແດ່ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບເນື້ອເປັນຄຣິສຕຽນ? ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ປະເຊີນກັບການເລືອກຣະຫວ່າງຄວາມສະດວກສະບາຍ ແລະການກະທຳອັນກ້າຫານບໍ່? ຜ່ານມານັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເລືອກເອົາອັນໃດ?

ນຳມາໃຊ້ໃນຊີວິດ

ຄວາມຖ່ອມຕົວນັ້ນບໍ່ໄດ້ເຫັນວ່າເປັນຫນ້າສະອອນເລີຍໃນໂລກນີ້ ສູ່ຄວາມມີສັກສີຫລືຄວາມທະນຶງຕົວບໍ່ໄດ້ເພາະສິ່ງຫລັງນີ້ເບິ່ງເຫມືອນວ່າຈະພາເຮົາໄປສູ່ຄວາມມີຊັຍຊະນະໄດ້. ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ໂມເຊກໍໄດ້ເປັນແມ່ແບບໂຄງຮ່າງຂອງຄວາມຖ່ອມຕົວໃນພຣະຄົມພິ. ໃນການເປັນຜູ້ນຳນັ້ນ, ເພິ່ນໄດ້ຮູ້ວ່າຕົນໄດ້ປະເຊີນກັບການຮັບໃຊ້ທີ່ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ ໃນການພະຍາຍາມຕັດສິນຄວາມໃຫ້ກັບຫມົດທຸກໆຄົນໂດຍຕົວເພິ່ນເອງຄົນດຽວ. ເພິ່ນໄດ້ສະແດງອອກມາຊຶ່ງຄວາມຖ່ອມຕົວດ້ວຍການຍອມຮັບເອົາການແນະນຳອັນສລາດຂອງພໍ່ເຖົ້າຂອງເພິ່ນ ເພື່ອໃຫ້ເພິ່ນແບ່ງຄວາມຮັບຜິດຊອບອອກໄປ. ລັກສະນະທີ່ເຂັ້ມແຂງຂອງໂມເຊໄດ້ເຜີຍອອກມາໃຫ້ເຫັນວ່າຄວາມຖ່ອມຕົວບໍ່ແມ່ນຄວາມອ່ອນແອເລີຍ. ຄົນໆນີ້ທີ່ມີຄວາມຄວາມກ້າຫານແລະຖ່ອມຕົວຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ເລືອກເອົາທາງທີ່ຈະຕິດຕາມການນຳພາຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະໄດ້ເປັນເອກະລັກຂອງໄພພິນຂອງພຣະອົງ ແທນທີ່ຈະດຳເນີນຊີວິດເສວິຍຄວາມສຸກສະບາຍໃນຊັບສົມບັດໃນພຣະຣາຊວັງຂອງກະສັດຟາໂຣ.

ຈົ່ງພິຈາລະນາເບິ່ງການສະແດງອອກຂອງໂມເຊໃນເລື່ອງຄວາມຖ່ອມຕົວໃນຂໍ້ພຣະຄໍານີ້ ແລະຈົ່ງສັງເກດເບິ່ງຄໍາທີ່ກ່ຽວກັບ " ຄວາມສພາບອ່ອນໂຍນ ". ຄວາມໝາຍຂອງທ່ານຂອງຄໍາວ່າ " ຖ່ອມຕົວ " ໄດ້ກົງກັບສິ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເຂົ້າໃຈຕາມທີ່ໄດ້ສຶກສາພຣະຄໍາຜ່ານມານີ້ຫລືບໍ່? ທ່ານໄດ້ສະແດງເຖິງຄຸນສົມບັດຝ່າຍວິນຍານໃນຄວາມມີສໍາພັນຂອງທ່ານກັບພຣະເຈົ້າແລະຄົນອື່ນຢ່າງໃດ?

(ອຸປຖັມໂດຍລາວບັບຕິສັມພັນ - www.lsb.org)

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ
ວັນອາທິດທີ 28 ກໍລະກົດ 2002 (7-28-2002)

ພຣະເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເປັນຄົນບັງຄັບຕົນເອງ

ພຣະຄໍາເປື້ອງຫລັງ : (ດນອ 1:1-21)

ຈຸດສຸມໃນຂໍ້ພຣະຄໍາພີ : (ດນອ 1:1-15)

ຄວາມຈິງໃນພຣະຄໍາພີ : ພຣະເຈົ້າໃຫ້ອຳນາດແກ່ຄົນທີ່ເຊື່ອທັງຫລາຍໃຫ້ເພື່ອຈະສາມາດບັງຄັບຕົນເອງ.

ພຣະຄໍາພີຂໍສຳຄັນ : ດານີເອນໄດ້ຕັດສິນໃຈວ່າຈະບໍ່ໃຫ້ຕົນເອງເປັນມົນທົນ ຍ້ອນກິນອາຫານແລະເຫລົ້າອະວຸນຈາກຣາຊສຳນັກ; ດັ່ງນັ້ນລາວຈຶ່ງຮ້ອງຂໍໃຫ້ອັດຊະເປນັດຊ່ອຍເຫລືອຕົນ. (ດນອ 1:8)

ຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຊີວິດ : ເພື່ອຊ່ອຍທ່ານໃຫ້ເປັນຄົນທີ່ບັງຄັບຕົນເອງ.

ຂ້າພະເຈົ້າຈະຫັດເປັນຄົນບັງຄັບຕົນເອງໄດ້ຢ່າງໃດ?

ງານຂອງທ່ານບຽວຕ້ອງການລາວໃຫ້ເດີນທາງຫລາຍ. ຈຳນວນຂອງການເດີນທາງເຫລົ່ານັ້ນມີຄວາມໝາຍວ່າລາວຈະຕ້ອງໃຊ້ເວລາຢູ່ໂດດດ່ຽວໃນໂຮງແຮມທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກຈາກບ້ານເຮືອນຂອງຕົນ. ການເດີນທາງໃນແຕ່ລະຄັ້ງນັ້ນການທົດລອງໃນຄວາມບາບກໍ່ໃຫຍ່ຂຶ້ນ. ລາວສາມາດຈະເບິ່ງທີ່ວິເຄີຍລາມິກອານາຈານ ແລະບັນດາລູກທັງຫລາຍຂອງລາວກໍ່ບໍ່ມີທາງຈະຮູ້ໄດ້. ຫ້ອງນັ່ງຫລິ້ນໃນໂຮງແຮມນັ້ນກໍ່ເຕັມແຕ່ຜູ້ຍິງຊຶ່ງບາງຄົນກໍ່ເຕັມໃຈທີ່ຈະເຂົ້າຮ່ວມຫ້ອງນອນກັບລາວຊຶ່ງຄາວ. ເມື່ອຂອງລາວກໍ່ບໍ່ມີທາງທີ່ຈະຮູ້ໄດ້. ລາວຈະເຂົ້າອິນເຕີແນດເບິ່ງຮູບໂປ້ກໄດ້. ບໍ່ຮູ້ສຶກຂອງລາວກໍ່ບໍ່ໄດ້ສິນໃຈວ່າລາວຈະໃຊ້ຄອມພິວເຕີ ຫລືໃຊ້ໂທຣະສັບໄປທາງໃດ ຂໍທະແນມວ່າໃຫ້ວຽກງານຂອງລາວນັ້ນສຳເລັດຜົນກໍ່ເປັນອັນພຽງພໍ.

ພຣະເຈົ້າຊົງຕ້ອງການໃຫ້ພວກເຮົາບັງຄັບຕົນເອງຢູ່ພາຍໃຕ້ພຣະອົງ. ບົດຮຽນໃນວັນນີ້ຈະໄດ້ເລັ່ງເຖິງດານີເອນ ແລະຄວາມສາມາດທີ່ພຣະເຈົ້າໃຫ້ກັບລາວເພື່ອບັງຄັບຕົນເອງໃນເວລາທີ່ຖືກອ້ອມຮອບໄປດ້ວຍຄວາມສຳຮານຂອງໂລກນີ້.

ສຶກສາພຣະຄໍາພີ

1- ການຍຶດຄອງແລະການປຣາຊັຍ : (ດນອ 1:1-2)

- 1 ໃນປີສາມ ທີ່ເຈົ້າເຢຣ໌ຢາກິນໄດ້ເປັນກະສັດແຫ່ງຢູດາ ກະສັດເນບູກາດເນັດສາແຫ່ງບາບີໂລເນຍໄດ້ໂຈມຕີ
- 2 ກຸງເຢຣູຊາເລັມແລະອ້ອມເມືອງໄວ້. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ກະສັດເນບູກາດເນັດສາຈັບກະສັດເຢຣ໌ຢາກິນໄດ້ ແລະຍຶດເອົາສິ່ງຂອງບາງຢ່າງໄປຈາກຄັງຂອງພຣະວິຫານ. ເພິ່ນໄດ້ຈັບເອົາຊະເລີຍບາງຄົນກັບຄືນໄປນຳຕົນ ຍັງວິຫານພຣະຂອງເພິ່ນໃນບາບີໂລນ ແລະເອົາຊັບສົມບັດທີ່ຍຶດໄດ້ນັ້ນໄປເກັບໄວ້ໃນຄັງພຣະຂອງຕົນທີ່ວິຫານ.

ພຣະທັມດານີເອນໄດ້ເອີ້ນຕົ້ນດ້ວຍເຄື່ອງໝາຍຂອງເຮືອງລາວຂອງດານີເອນຢ່າງຮອບຄອບ. ໃນປີທີສາມຂອງການປົກຄອງຂອງເຢຣ໌ຢາກິນກະສັດຂອງຢູດາຊຶ່ງຢູ່ໃນຣະຫວ່າງປີ 605 ກ່ອນ ຄ.ສ. ໃນປີນັ້ນເຈົ້າຊີວິດເນບູ

ກັດເນັດຊາແຫ່ງບາບີໂລນໄດ້ມີຊັບຕໍ່ພວກເອຍິບ ແລະບາບີໂລນ ແລະໄດ້ມີອຳນາດທາງດ້ານການທະຫານແລະການເມືອງຢ່າງຫລວງຫລາຍ. ເນບູກັດເນັດຊາໄດ້ດຳເນີນສົງຄາມຕໍ່ໄປເພື່ອຈະຟື້ນຟູເອົາຢູດາ, ແລະດານີເອນເອງກໍໄດ້ຖືກເປັນຄົນອີພະຍົບໃນຣະຫວ່າງການຍຶດຄອງນັ້ນ. ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຮົາສ່ວນຫລາຍບໍ່ໄດ້ປະສົບກັບການປ່ຽນແປງຂະໜານໃຫຍ່ໃນດ້ານການທະຫານແລະການເມືອງຢ່າງທີ່ດານີເອນໄດ້ປະສົບມານັ້ນກໍດີ, ພວກເຮົາອາດຈະລອງວາດພາບເບິ່ງໄດ້ເຖິງການທີ່ໄດ້ຖືກນຳໄປເປັນອີພະຍົບໃນຕ່າງແດນນັ້ນວ່າເປັນຢ່າງໃດ?

ຖ້າຫາກວ່າຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກນຳໄປເປັນອີພະຍົບຢູ່ຫ່າງໄກຈາກບ້ານເກີດເມືອງນອນແລ້ວ ຂ້າພະເຈົ້າຈະຄິດຕອບສນອງເຫດການທຳນອງນີ້ໄດ້ຢ່າງໃດ? ຂ້າພະເຈົ້າຍັງຈະມອບຄວາມເຊື່ອຫມັ້ນຕໍ່ສາສນາແລະດ້ານສິນທັມຂອງຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ຄືເກົ່າບໍ່?

2- ຄວາມຢູ່ເໝືອ ແລະການເລືອກເຟັ້ນ : (ດນອ 1:3-7)

3 ກະສັດໄດ້ສັ່ງອັດຊະເປນັດ ຜູ້ເປັນຫົວໜ້າບັນດາຂ້າຣາຊການຂອງຕີນ ໃຫ້ເລືອກເຟັ້ນເອົາຈາກຊາຍໜຸ່ມອິສ
4 ຣາເອັນພາກຖິ່ນບາງຄົນທີ່ເປັນເຊື້ອສາຍໃນຄອບຄົວຂອງເຈົ້າມູນຂຸນນາງ. ຄົນເຫລົ່ານີ້ຈະຕ້ອງເປັນຄົນ
ສ່ວງາງາມ, ມີຄວາມສລຽວສລາດ, ໄດ້ຮັບການຝຶກຫັດເປັນຢ່າງດີ, ມີປັນຍາສ້ຽມແຫລມ, ແລະມີສຸຂະພາບ
ສົມບູນດີ, ເພື່ອວ່າເຂົາຈະມີຄຸນສົມບັດເຂົ້າຮັບໃຊ້ໃນຣາຊສຳນັກ. ອັດຊະເປນັດຈະເປັນຜູ້ທີ່ສອນເຂົາໃຫ້ອ່ານ
5 ແລະຂຽນພາສາບາບີໂລນ. ກະສັດຍັງໄດ້ອອກຄຳສັ່ງໃຫ້ນຳເອົາອາຫານແລະເຫລົ້າອະງຸ່ນຢ່າງດຽວໃນວັງ
ນາໃຫ້ເຂົາກິນແລະດື່ມຫກມີ້. ຫລັງຈາກການຝຶກແອບເປັນເວລາສາມປີແລ້ວ ເຂົາຈະຕ້ອງໄປປາກົດຕົວຕໍ່
6 ໜ້າກະສັດ. ໃນບັນດາຜູ້ທີ່ຖືກຄັດເລືອກເອົາເຫລົ່ານີ້ ມີຊາວຢູດາຮ່ວມຢູ່ດ້ວຍດັ່ງນີ້: ດານີເອນ, ຣານາບີ
7 ຢາ, ມີຊາເອັນ, ແລະອາຊາຣິຢາ. ຫົວໜ້າຂ້າຣາຊການໄດ້ໃສ່ຊື່ໃຫມ່ໃຫ້ເຂົາດັ່ງນີ້: ເປັນເຕຊັດຊາເຣ, ຊັດ
ລາກ, ເມຊາກ, ແລະອາເບັດເນໂກ.

ເນບູກັດເນັດຊາໄດ້ສັ່ງໃຫ້ອັດຊະເປນັດຊຶ່ງເປັນຫົວໜ້າຂ້າຣາຊການຂອງພຣະອົງ ໃຫ້ຄັດເລືອກເອົາພວກອິສຣາເອັນບາງຄົນເພື່ອເອົາໄວ້ຮັບໃຊ້ໃນຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະອົງ. ການກະທຳຂອງພວກບາບີໂລນແມ່ນສຳລັບຄັດເອົາຄົນທີ່ດີທີ່ສຸດແລະສລາດທີ່ສຸດອອກຈາກຊົນຊາດທັງຫລາຍທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຍຶດຄອງ. ຄົນອິສຣາເອັນສິ້ຄົນທີ່ວ່າໃນຂໍ້ທີ 6 ນີ້ເປັນພວກຕົວແທນຊັ້ນຫົວກະທຳຂອງສັງຄົມຊາວອິສຣາເອັນ.

ນອກຈາກການມີເຊື້ອສາຍຈາກເຈົ້າຊີວິດແລະເປັນເຈົ້າຂຸນມຸນນາຍແລ້ວ, ຄົນທີ່ອັດຊະເປນັດໄດ້ຄັດເລືອກມານີ້ ຍັງມີລັກສະນະດ້ານອື່ນໆທີ່ສຳຄັນນຳອີກ. ພວກເຂົາເຈົ້າເປັນຄົນໜຸ່ມນ້ອຍ, ບາງເທື່ອອາດຈະຢູ່ໃນຣະຫວ່າງ 13 ເຖິງ 19 ປີກໍອາດຈະເປັນໄດ້. ຄົນໜຸ່ມພວກນີ້ຍັງເປັນຄົນທີ່ມີສະພາບດີ ແລະບໍ່ມີຂໍ້ຕຳນິໂດງໃນຮ່າງກາຍ. ການເປັນຄົນງາມຍັງເປັນຄຸນນະພາບອີກດ້ານນຶ່ງທີ່ໄດ້ຖືເປັນເງື່ອນໄຂໃນການຄັດເລືອກເພື່ອງານຮັບໃຊ້ຕໍ່ເຈົ້າຊີວິດ. ພວກເຂົາເຈົ້າຍັງເປັນຄົນສລາດຫລັກແຫລມ ແລະໄດ້ຜ່ານການຝຶກສອນມາແລ້ວດ້ວຍ. ແນ່ນອນທີ່ສຸດພວກຄົນໜຸ່ມເຫລົ່ານີ້ຄົງໄດ້ຮັບການສຶກສາທີ່ດີທີ່ສຸດທີ່ໄດ້ມີໃນສັງຄົມຊາວອິສຣາເອັນ. ການສຶກສານັ້ນອາດຈະລວມໄປເຖິງເຄື່ອງຈະຣິຍະທັມ ແລະສິນທັມທາງດ້ານສາສນານຳ.

ອັດຊະເປນັດໄດ້ຖືກມອບໝາຍໃຫ້ສິດສອນພາສາ ແລະວັນນະຄະດີຂອງບາບີໂລນໃຫ້ແກ່ຄົນເຫລົ່ານີ້. ຄົນໜຸ່ມເຫລົ່ານີ້ບໍ່ຂັດຂືນທີ່ຈະຮຳຮຽນພາສາແລະວັນນະຄະດີນັ້ນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ເປັນການແຈ້ງຂາວທີ່ສຸດທີ່ພວກເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຍອມຮັບເອົາການສິດສອນສາສນາທີ່ຜິດ ທີ່ເປັນພາກສ່ວນນຶ່ງໃນການສຶກສາຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ.

ຄົນທັງສິ່ງທີ່ໄດ້ຄັດເລືອກອອກມາເພື່ອຈະຮັບໃຊ້ເຈົ້າຊີວິດນັ້ນມີ ດານີເອນ, ຣານາເບັຽ, ມີຊາເອັນ, ແລະອາຊາຣິອາ. ຂັ້ນຕໍ່ໄປຂອງການຝຶກສອນກໍແມ່ນຕ້ອງໄດ້ປ່ຽນຊື່ໃຫມ່. ຊື່ໃຫມ່ຂອງດານີເອນແມ່ນເປັນເຕຊັດຊາເຣ, ຣານາເບັຽ ນຳໃສ່ຊື່ວ່າ ຊັດລາກ, ມີຊາເອັນໃສ່ຊື່ວ່າ ເມຊາກ, ແລະ ອາຊາຣິອາ ເປັນ ອາເບັດເນໂກ.

ນັກປາດທາງພຣະຄົມຟີໄດ້ເຫັນກັນຫລາຍໆດ້ານໃນເຄື່ອງການໃຫ້ຊື່ໃຫມ່ຂອງພວກຊາວໜຸ່ມເຫລົ່ານີ້. ທຳອິດ, ຊື່ໃຫມ່ຂອງພວກເຂົາເຈົ້າທີ່ໃຫ້ໃຫມ່ນີ້ມີສ່ວນທີ່ອ້າງເຖິງຊື່ທັງຫລາຍຂອງພຣະເຈົ້າຂອງພວກບາບີໂລນ ແຕ່ວ່າ

ຊື່ເກົ່າຕາມພາສາຮີບຣູນັ້ນມີຄວາມອ້າງອີງເຖິງພຣະເຈົ້າອົງທ່ຽງແທ້ອົງດຽວ. ດ້ວຍການໃຫ້ຊື່ໃໝ່ນີ້, ພວກບາບີໂລນອາດຕ້ອງການໃຫ້ຄົນໝູ່ເຫລົ່ານີ້ໄດ້ເຊື່ອມເຂົ້າກັນກັບວັທະນະທັມຂອງຊາວບາບີໂລນໄດ້ໂກງວ່າເກົ່າ.

ຊາວໝູ່ເຫລົ່ານີ້ຈະທຳຕາມພວກບາບີໂລນໄດ້ຢ່າງໃດຖ້າຫາກວ່າບໍ່ໄດ້ປະນີປະນອມເຂົ້າກັນກັບວັທະນະທັມຂອງພວກບາບີໂລນນັ້ນ? ຕາມທີ່ພວກເຮົາເປັນຄຣິສຕຽນນັ້ນ, ພວກເຮົາໄດ້ຕໍ່ສູ້ທີ່ຈະຢູ່ໃນໂລກນີ້ ບໍ່ແມ່ນວ່າຈະທຳຕາມໂລກນີ້. ການເລືອກຂອງພວກເຮົາໃນເຄື່ອງນຸ່ງຮົ່ມ, ໃນການມ່ວນຊື່ນລື່ນເລີງ, ແລະແບບແຜນດຳເນີນຊີວິດກໍສົມຄວນຄຳນຶງເຖິງຄຸນຄ່າຂອງຄຣິສຕຽນ, ແຕ່ວ່າພວກເຮົາກໍສົມຄວນຈະໄດ້ຮະມັດຮະວັງໃນເຣື່ອງວັທະນະທັມໃນປະຈຸບັນນີ້ ເພື່ອວ່າຈະໄດ້ຮັບໄຊຢ່າງມີປະສິດທິພາບຕໍ່ໄປ.

ໃນໂອກາດນຶ່ງນາມີມີອັນໃດແດ່ ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມຮູ້ສຶກໜັກໃຈໃນຣະຫວ່າງຄຸນຄ່າການເປັນຄຣິສຕຽນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະຄຸນຄ່າດ້ານວັທະນະທັມຂອງຂ້າພະເຈົ້າ? ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເລືອກເອົາອັນໃດ?

3. ການຕັດສິນໃຈແລະການຮອງຂໍ : (ດນອ 1:8-10)

8 ດານີເອນໄດ້ຕັດສິນໃຈວ່າຈະບໍ່ໃຫ້ຕົນເອງເປັນມົນທົນ ຍ້ອນການກິນອາຫານແລະເຫລົ້າອະງຸ່ນຈາກຣາຊສຳ
9 ນັກ; ດັ່ງນັ້ນລາວຈຶ່ງຂໍຮ້ອງໃຫ້ອັດຊະເປນັດຊ່ອຍເຫລືອຕົນ. ແລະພຣະເຈົ້າກໍເຮັດໃຫ້ອັດຊະເປນັດມີໃຈເລດ
10 ຕາຕໍ່ດານີເອນ. ແຕ່ອັດຊະເປນັດຍ້ານກົວກະສັດ; ດັ່ງນັ້ນລາວຈຶ່ງບອກດານີເອນວ່າ " ກະສັດເປັນຜູ້ສັ່ງໃນເຣື່ອງອາຫານແລະເຄື່ອງດື່ມຂອງໝູ່ເຈົ້າ ຖ້າໝູ່ເຈົ້າບໍ່ຈົບງາມດັ່ງຊາຍອື່ນແລ້ວເພິ່ນຈະຂ້າຂ້ອຍກໍໄດ້."

ດານີເອນໄດ້ຕັດສິນໃຈທີ່ຈະບໍ່ໃຫ້ຕົນເອງມີມົນທົນໄປດ້ວຍອາຫານຂອງພວກບາບີໂລນ. ດານີເອນຮູ້ວ່າສ່ວນທຳອິດຂອງອາຫານທີ່ມາຈາກພຣະຣາຊວັງນັ້ນຕ້ອງເປັນອາຫານທີ່ໄດ້ຖືກຖວາຍແກ່ພຣະເຈົ້າຂອງພວກຕ່າງຊາດແລ້ວແນ່ນອນ. ສ່ວນນຶ່ງຂອງເຫລົ້າແວງຈະຕ້ອງໄດ້ຖືກຖອກລົງທີ່ແທ່ນບູຊາຂອງພຣະເຈົ້າຕ່າງຊາດແລ້ວ. ການກິນອາຫານ ແລະການດື່ມເຫລົ້າອະງຸ່ນຈະເຮັດໃຫ້ເຂົາເຂົ້າສ່ວນນຳການນະມັສການພຣະເຈົ້າຕ່າງຊາດດ້ວຍ. ແລະອີກເຫດຜົນນຶ່ງທີ່ດານີເອນໄດ້ປະຕິເສດທີ່ຈະກິນອາຫານທີ່ຖືກຖວາຍພຣະທຽມມາແລ້ວນັ້ນ ແມ່ນອາຫານທັງຫລາຍເຫລົ່ານັ້ນເປັນມົນທົນຕາມລາຍການອາຫານຂອງຄົນຢິວ.

ເຖິງແມ່ນວ່າດານີເອນຈະປະນີປະນອມຄວາມເຊື່ອຂອງຕົນ ແລະໄດ້ຮັບເອົາອາຫານ ແລະເຫລົ້າອາງຸ່ນທີ່ເຂົາໄດ້ນຳມາໃຫ້ລາວນັ້ນກໍດີ ລາວກໍຍັງໄດ້ຝຶກຝົນການບັງຄັບຕົນເອງ ແລະໄດ້ຮ້ອງຂໍເອົາອາຫານຢ່າງອື່ນແທນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ຄຳວ່າ " ການບັງຄັບຕົນເອງ " ກໍບໍ່ໄດ້ປາກົດໃນເຣື່ອງນີ້ເລີຍ, ດານີເອນໄດ້ຝຶກຝົນການບັງຄັບຕົນເອງຢ່າງແຂງແຮງໃນການປະຕິເສດຕໍ່ອາຫານແລະເຫລົ້າແວງຂອງເຈົ້າຊີວິດນັ້ນ.

ວັທະນະທັມຂອງພວກເຮົາສ່ວນມາກມັກຈະສົ່ງເສີມການລ່ວງເກີນສິ່ງທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ໄວ້, ແທນທີ່ຈະສົ່ງເສີມການຮູ້ຈັກບັງຄັບຕົນເອງ. ຕົວຢ່າງ, ບາງຄົນກໍບໍ່ຍອມຮຽນຮູ້ສິລະປະທີ່ຈະຕໍ່ຕ້ານກັບການຂາຍ. ພວກເຂົາເຈົ້າມີສ່ວນອຽງຢ່າງງ່າຍດາຍຕໍ່ການຊື້ເຄື່ອງຂອງຕາມລຳພັງໃຈໃນທັນໃດທີ່ເຫັນເຄື່ອງນັ້ນ ແທນທີ່ຈະຊື້ຢ່າງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ. ບາງຄົນກໍບໍ່ຍອມຮຽນບັງຄັບຕົນເອງໃນເຣື່ອງອາຫານການກິນ ແລະເຣື່ອງການອອກກຳລັງກາຍ. ພຣະເຈົ້າຕ້ອງການຢາກໃຫ້ພວກເຮົາທີ່ເປັນໄມ້ພົນຂອງພຣະອົງມີວິນັຍຕໍ່ສິ່ງຕ່າງໆໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາ.

ອັກຄະສາວົກໂປໂລໄດ້ລວມເອົາການບັງຄັບຕົນເອງໃສ່ໄວ້ໃນບັນຊີຂອງໝາກຜົນຝ່າຍຈິດວິນຍານນຳ. ພຣະວິນຍານບໍ່ຮິສດຈະເຮັດໃຫ້ເຮົາສາມາດເປັນຄົນທີ່ມີວິນັຍຕໍ່ສິ່ງກວ່າທີ່ເຮົາສາມາດຈະມີໂດຍຕົນເອງ. ພຣະເຈົ້າຊົງໃຫ້ອຳນາດແກ່ຜູ້ທີ່ເຊື່ອທັງຫລາຍເພື່ອໃຫ້ເຂົາເປັນຄົນບັງຄັບຕົນເອງໄດ້. (ຈົ່ງອ່ານການບັງຄັບຕົນເອງວ່າເປັນໝາກຜົນຂອງຝ່າຍວິນຍານຢ່າງໃດໃນພຣະທັມ ຄລຕ 5:23).

ການຕັດສິນໃຈຂອງດານີເອນທີ່ຈະຝຶກຫັດການບັງຄັບຕົນເອງນັ້ນ ອາດຈະໄດ້ຮັບຜົນສະທ້ອນທີ່ເປັນອັນຕະລາຍກໍເປັນໄດ້. ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ລາວໄດ້ມີຄວາມກ້າຫານທີ່ຈະຢືນຍັດຢູ່ໃນຄວາມເຊື່ອຂອງລາວ. ການຝຶກຫັດການບັງຄັບຕົນເອງອາດຈະທຳໄດ້ຍາກຫລາຍໃນສັງຄົມຂອງທຸກວັນນີ້.

ໃນມຸ່ງນາມີຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ປະຕິບັດການຝຶກຫັດການບັງຄັບຕົນເອງເມື່ອໃດ? ດ້ານໃດແດ່ໃນຊີວິດຂອງຂ້າພະ

ເຈົ້າທີ່ໄດ້ດື່ມຢາງໜັກໃນເລື່ອງການບັງຄັບຕົນເອງ ແລະການທົດລອງທີ່ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງໄດ້ປະນີປະນອມດ້ານສິນທັມຂອງຂ້າພະເຈົ້າ?

4. ຄວາມໝັ້ນຄົງແລະຂໍ້ແກ້ຕົວ : (ດນອ 1:11-15)

11 ດັ່ງນັ້ນດານີເອນຈຶ່ງໄປຫາຄົນຍາມທີ່ອັດຊະເປນໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນຜູ້ຄວບຄຸມຕົນກັບໝູ່ທັງສາມຄົນນັ້ນ.
12,13 ດານີເອນໄດ້ກ່າວວ່າ " ໃຫ້ເອົາແຕ່ຜັກກັບນ້ຳລ້າງມາໃຫ້ໝູ່ຂ້ອຍກິນລອງເບິ່ງຈັກສິບມື້. ແລ້ວໃຫ້ເຈົ້າທຽບສີໜ້າຂອງໝູ່ຂ້ອຍໃສ່ກັບຊາຍໝູ່ອື່ນໆທີ່ກິນອາຫານຂອງກະສັດ ແລະຕັດສິນໃຈເອົາຕາມທີ່ເຈົ້າ
14,15 ໄດ້ເຫັນນັ້ນ." ຄົນຍາມໄດ້ຕົກລົງໃຫ້ເຂົາລອງກິນເບິ່ງສິບມື້. ເມື່ອຫມົດກຳນົດແລ້ວກໍເຫັນວ່າເຂົາມີສຸຂະພາບດີ ແລະແຂງແຮງກວ່າພວກທີ່ກິນອາຫານຂອງກະສັດ.

ຫລັງຈາກທາງການໄດ້ຮັບວ່າຈະທຳຕາມການຕັດສິນໃຈຂອງດານີເອນວ່າຈະບໍ່ກິນອາຫານ ແລະບໍ່ດື່ມເຫລົ້າແວງ, ດານີເອນໄດ້ໄປຫາຄົນຍາມທີ່ຫົວໜ້າໄດ້ແຕ່ງມາສຳຫລັບດູແລພວກຊາຍໝູ່ອື່ນສາເອັນ. ດານີເອັນໄດ້ສເນີໃຫ້ຜູ້ດູແລທົດລອງເບິ່ງຈັກສິບວັນກ່ອນ. ໃນລະຍະສິບວັນນີ້ພວກເຂົາເຈົ້າຈະກິນຕັ້ງແຕ່ຜັກ ແລະດື່ມຕັ້ງແຕ່ນ້ຳລ້າງເທົ່ານັ້ນ. ດານີເອນບໍ່ໄດ້ບອກວ່າການກິນຊີ້ນນັ້ນຜິດແຕ່ຢ່າງໃດ. ແຕ່ວ່າ ດານີເອນຢາກຈະຫລີກເວັ້ນເຄື່ອງກິນທີ່ມາຈາກເຈົ້າຊີວິດ ເນື່ອງດ້ວຍເຫດຜົນທີ່ໄດ້ກ່າວມາແລ້ວນັ້ນ. ດານີເອນໄດ້ທຳທາຍຄົນດູແລໃຫ້ສົມທຽບກັນເບິ່ງຣະຫວ່າງຄົນສອງກຸ່ມເມື່ອສິບວັນຜ່ານພົ້ນໄປນັ້ນວ່າຈະມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນຢ່າງໃດ. ຜູ້ດູແລໄດ້ຕົກລົງຕາມການສເນີນີ້ ແລະຈະໄດ້ພິສູດເບິ່ງຜົນອອກມາວ່າຈະເປັນຢ່າງໃດພາຍໃນສິບວັນ.

ການທົດສອບເບິ່ງເຫັນວ່າໄດ້ຜົນດີສຳລັບດານີເອນແລະເພື່ອນຂອງລາວ. ພວກເຂົາເຈົ້າເບິ່ງເຫມືອນວ່າຄົນເຮືອແຮງດີເຫມືອນກັບໄດ້ຮັບອາຫານຢ່າງດີກວ່າຄົນອື່ນທີ່ໄດ້ກິນອາຫານມາຈາກເຈົ້າຊີວິດຊ້າ; ດັ່ງນັ້ນ, ພວກຊາວໝູ່ມຸ່ມດັ່ງກ່າວນີ້ຈຶ່ງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ກິນອາຫານທີ່ເຂົາຊອບນີ້ອີກຕໍ່ໄປ. ການອົດທົນຂອງພວກເຂົາເຈົ້າກໍໄດ້ຜ່ານພົ້ນໄປດ້ວຍດີ. ພວກເຂົາໄດ້ພິສູດໃຫ້ເຫັນວ່າສິ່ງທີ່ເຂົາຂໍຮ້ອງໃຫ້ເຮັດນັ້ນຖືກຕ້ອງ. ໃນທີ່ສຸດເມື່ອຫລັກສູດຂອງການຝຶກຫັດຈົບລົງ, ເຈົ້າຊີວິດກໍເພິ່ງພໍ້ພຣະທັຍຫລາຍໃນຄວາມຮອບຮູ້ ແລະຄວາມຊຳນິຊຳນານຂອງພວກເຂົາ, ແລະແລ້ວພວກເຂົາທັງສີ່ຄົນກໍໄດ້ຖືກເຂົ້າໄປຮັບໃຊ້ເຈົ້າຊີວິດ.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ອວຍພຣະພອນຄວາມໝັ້ນຄົງໃນການຢືນຢັດຕໍ່ຄວາມໝັ້ນໃຈໃນຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຂົາ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກຂ້າຮາຊາການມີໃຈເນດຕາຕໍ່ພວກເຂົາ (ຂໍ້ 9). ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ໃນພຣະຄຳຕອນຕໍ່ໄປ ດານີເອນແລະເພື່ອນຂອງລາວໄດ້ປະສົບກັບການເປັນປົກເປັນປົກເພາະຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຂົາ. ເຖິງປານນັ້ນກໍດີ, ພວກເຂົາຍັງໄດ້ສືບຕໍ່ສັດຊື່ຕໍ່ພຣະເຈົ້າຕໍ່ໄປ.

ໃນດ້ານໃດແດ່ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຄວາມຖີ່ຄຽດຫລາຍທີ່ສຸດຣະຫວ່າງຄຸນຄ່າຂອງຄຣິສຕຽນ ແລະຄຸນຄ່າຂອງວັດທະນະທັມໃນປະຈຸບັນນີ້? ຂ້າພະເຈົ້າຈະທຳຢ່າງໃດເພື່ອຈະຢືນຢັດຢູ່ໃນຄຸນຄ່າຂອງຄຣິສຕຽນຢູ່ໃນສັງຄົມຂອງຂ້າພະເຈົ້າ?

ນຳມາໃຊ້ໃນຊີວິດ

ການບັງຄັບຕົນເອງແມ່ນດ້ານໜຶ່ງທີ່ຄຸນຄ່າຂອງພຣະຄຳພີ ແລະຄຸນຄ່າຂອງວັດທະນະທັມມັກຈະຂັດກັນ. ຄຣິສຕຽນຄວນຕ້ອງຝຶກຝົນວິນັຍໃນທຸກດ້ານຂອງຊີວິດ. ດານີເອນແລະເພື່ອນຂອງລາວໄດ້ຢືນຢັດຢ່າງໝັ້ນຄົງຕໍ່ຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຂົາໃນເລື່ອງອາຫານແລະເຄື່ອງດື່ມ. ສຳລັບຄຣິສຕຽນໃນທຸກວັນນີ້ແລ້ວ ສາມາດຮັບອາດາະຮວມໄປເຖິງເລື່ອງເພດ, ເລື່ອງຢາກໄດ້ເຄື່ອງຂອງ, ຫລືວ່າຄວາມໂລບມາກ.

ທ່ານຈະໃຫ້ຄະແນນທ່ານເອງໃນເລື່ອງການບັງຄັບຕົນເອງຢ່າງໃດ? ໃນຂັ້ນ 1 ເຖິງຂັ້ນ 5, ຈົ່ງໃຫ້ຄະແນນຕົນເອງໃນດ້ານຕ່າງໆຕໍ່ໄປນີ້: ອາຫານ..... ດ້ານເພດ.....ການຈັດການກັບເວລາ.....ການຊື້ເຄື່ອງ.....

(ອຸປຸຸກໂດຍລາວບັບຕິສສັນພັນ - www.lsb.org)

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດ ວັນທີ 4, ເດືອນ ສິງຫາ, 2002 (08 - 4 - 2002)

ການຊົງສ້າງ: ມັນເກີດຂຶ້ນໄດ້ຢ່າງໃດ?

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: (ປະຖົມມະການ. 1:1-2, 3)

ພຣະຄຳພີແຫ່ງຄວາມຈິງ: ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສ້າງໂລກຈາກຄວາມຫວັງເປົ່າ. ໄດ້ໃຫ້ທຸກພາກສ່ວນມີຄວາມແຕກຕ່າງລັກສະນະແລະຈຸດປະສົງ, ແລະຊົງເຫັນວ່າທຸກສິ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງສ້າງນັ້ນດີແລ້ວ.

ຂໍ້ພຣະຄຳພີທີ່ສຳຄັນ: ເມື່ອພຣະເຈົ້າຊົງເລີ່ມຕົ້ນມີຣະມິດສ້າງແຜ່ນດິນ ແລະສັບທຸກສິ່ງໃນທ້ອງຟ້ານັ້ນ (ປະຖົມມະການ. 1:1)

ຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຊີວິດ: ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານໄດ້ມີການຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງສ້າງ.

ໂລກນີ້ເກີດຂຶ້ນມາໄດ້ຢ່າງໃດ?

ແອງໂຈລາ ມີຄວາມກັງວົນແລະຢ້ານເລັກນ້ອຍທຸກໆຄັ້ງທີ່ນາງໄດ້ອ່ານຫນັງສືພິມເບິ່ງຂ່າວຄາວການຄົ້ນຄວ້າທີ່ນັກວິທະຍາສາດໄດ້ຄົ້ນພົບແລະໄດ້ມີການປະກາດໃຫ້ຮູ້ໃນສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນ. ແລະທຸກຄັ້ງກໍເປັນສິ່ງທີ່ນາງບໍ່ຕ້ອງການແລະເຮັດໃຫ້ຄວາມເຊື່ອຂອງນາງໃຫ້ເກີດມີຄວາມສົງໄສ. ຫລາຍໆຄັ້ງນາງໄດ້ຖາມພຣະເຈົ້າວ່າເປັນຫຍັງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ໃຫ້ລາຍລະອຽດໃນພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ, ແລະນາງຍັງຄິດວ່າ " ຂ້ານ້ອຍຢາກຈະຮູ້ວ່າຈະຕອບຄຳຖາມໃນສິ່ງທີ່ໄດ້ອຸບັດຂຶ້ນນີ້ໄດ້ຢ່າງໃດ. " ທ່ານເດມີຄວາມຮູ້ສຶກຢ່າງແອງໂຈລາບໍ່? ໃນຂະນະທີ່ພຣະເຢຊູເວົ້າກັບໂທມາ, ພຣະອົງໄດ້ເວົ້າວ່າ " ເພາະໄດ້ເຫັນເຮົາທ່ານຈຶ່ງເຊື່ອຫລື ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຫັນເຮົາແຕ່ໄດ້ເຊື່ອກໍເປັນສຸກ " (ໂຢຮັນ. 20:29). ໃນບົດຮຽນນີ້ຈະສຸມຈຸດສູນກາງໃສ່ໃນພຣະຄຳພີໃນເື່ອງຂອງການຊົງມີຣະມິດສ້າງ, ພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ຊົງສ້າງ, ແລະຈະເປັນສິ່ງທີ່ຈະຕອບສນອງຜື້ນຖານຂອງຄວາມເຊື່ອຂອງຄຣິສະຕຽນ.

ບັນທຶກໄວ້ໃນພຣະຄຳພີ: ໃນບົດທີ 11 ໃນປະຖົມມະການໄດ້ສຸມຈຸດສູນກາງໃສ່ສິ່ງທີ່ແທ້ຈິງ, ແລະຈະໄດ້ຮູ້ເຖິງຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະເຈົ້າ, ສະແດງເຖິງໃນເວລາທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງຕຽມການມີຣະມິດສ້າງສັບທຸກສິ່ງແລະມວນມະນຸດ. ພຣະຜູ້ຊົງມີຣະມິດສ້າງຢູ່ໃນປະຖົມມະການ 1:1-2:3 ເປັນສິ່ງດຶງດູດແລະສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງການວາງແຜນທີ່ຈະມີຣະມິດສ້າງຂອງພຣະເຈົ້າ.

ສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ເລີ່ມຈາກຄວາມຫວັງເປົ່າ: (ປະຖົມມະການ. 1:1-2)

1-2 ເມື່ອພຣະເຈົ້າຊົງເລີ່ມຕົ້ນມີຣະມິດສ້າງແຜ່ນດິນ ແລະສັບທຸກສິ່ງໃນທ້ອງຟ້ານັ້ນ. ໂລກບໍ່ທັນມີ

ຮູບຮ່າງເທື່ອ ຄວາມມີດຸໜິດທຸກໆສິ່ງທີ່ມີຊີວິດໃນໂລກ ແລະພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ ຊົງເວົ້າ ນວຽນຢູ່ເທິງໜ້ານ້ຳ.

ຄົນທີ່ມີຄວາມສິວິໄລໃນສັນຍາບູຮານນັ້ນ ຊອກຫາເຫດຜົນທີ່ຈະອະທິບາຍເຖິງຜູ້ສ້າງແລະເຫດຜົນທີ່ຕິດຕາມຜົນຂອງການຕໍ່ສູ້ລະຫວ່າງພຣະເຈົ້າປອມທັງຫລາຍ. ໃນສັນຍາໃຫມ່ນີ້ພວກທີ່ມີຄວາມສິວິໄລດັ່ງພວກທີ່ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າສລຸບຜົນວ່າໂລກແລະຈັກກະວານນີ້ໄດ້ມີການວິວັດທະນາການຫລັງຈາກທີ່ໄດ້ຮະເບີດອອກມາຈາກດວງດາວອື່ນ ທັງນັກຄົ້ນຄວ້າຄວາມເລິກລັບທາງວິທະຍາສາດ, ວິທະຍາການ ໄດ້ໃຫ້ຄຳຕອບທີ່ຜິດໃນເຣື່ອງການຊົງນິຣະມິດສ້າງໂລກແລະຈັກກະວານວ່າມີຄວາມເປັນມາຢ່າງແທ້ຈິງຢ່າງໃດ. ຈາກການຊົງບັນດານໃຫ້ມີການບັນທຶກໄວ້ໃນພຣະຄົມພີນີ້ໄດ້ບອກໄວ້ວ່າ ບໍ່ແມ່ນການບັງເອີນແລະການວິວັດທະນາການຈາກສິ່ງອື່ນໃດ ແຕ່ໂລກຈັກກະວານນີ້ມາຈາກພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງການທຳງານຢູ່ຕລອດ. **ພຣະເຈົ້າເລີ້ມຕົ້ນເນຣະມິດສ້າງແຜ່ນດິນໂລກກັບທຸກສິ່ງໃນທ້ອງຟ້ານັ້ນ.** ໃນປະຖົມມະການ 1: 1 ໄດ້ຢັ້ງຢືນເຖິງການຊົງນິຣະມິດສ້າງໂລກຈັກກະວານແລະມີພຣະເຈົ້າຊົງດຽວນີ້ເທົ່ານັ້ນ ທີ່ເປັນຜູ້ມີຄວາມສາມາດນິຣະມິດສ້າງໄດ້. ແລະມີພຽງອົງດຽວທີ່ສາມາດນຳສິ່ງທີ່ຕ່າງ ໆມາຈາກ **ຄວາມຫວ່າງເປົ່າ.** (ຈົ່ງອ່ານໃນ ພຣະຄົມພີສຳລັບຮຽນໃນ "ຜູ້ຊົງເນຣະມິດສ້າງ " ໃນປະຖົມມະການທີ່ວ່າແຜ່ນດິນໂລກແລະທຸກສິ່ງໃນທ້ອງຟ້າ ນັ້ນກໍມີຄຳແປຢູ່ໃນໂຕຢູ່ແລ້ວວ່າລວມຫມົດທຸກໆ ສິ່ງ ເພາະວ່າພຣະອົງເປັນຜູ້ຊົງສ້າງ, ສັບທຸກສິ່ງນີ້ກໍເປັນຂອງພຣະອົງແຕ່ຜູ້ດຽວແລະກໍມີຄຳຕອບຢູ່ໃນນັ້ນແລ້ວ. ຢູ່ໃນປະຖົມມະການເລີ້ມຕົ້ນຂອງປະຖົມມະການໄດ້ອະທິບາຍເຖິງຄວາມລະອຽດແບບແຜນໃນການທີ່ຈະຊົງສ້າງ, ຫລັງຈາກທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງນິຣະມິດສ້າງແລ້ວ ກໍໄດ້ມີການອະທິບາຍເຖິງວ່າມາຈາກຄວາມຫວ່າງເປົ່າແລະໄດ້ກາຍມາເປັນສິ່ງເນຣະມິດສ້າງໃຫມ່ທັງໂລກແລະຈັກກະວານທັງຫມົດ. ມີການບັນທຶກໄວ້ໃນມ້ວນພຣະຄຳບາງອັນ ໄດ້ບອກເຖິງລາຍລະອຽດຂອງແຜນການ ແລະບອກເຖິງວ່າໂລກນີ້ຍັງບໍ່ທັນມີຮູບຮ່າງເທື່ອແລະຢູ່ໃນວັນຖ້ວນສາມຂອງການນິຣະມິດສ້າງ. ພຣະເຈົ້າໃຫ້ທ້ອງຟ້າສວັນແລະແຜ່ນດິນໂລກເປັນເວລາສາມວັນຈົ່ງສຳເຣັດຄົບຖ້ວນແລະພຣະອົງກໍໄດ້ຊົງຫອດພຣະເນດແລະເຫັນວ່າດີແລ້ວ.

ທ່ານເດີມີຄວາມເຊື່ອເຖິງຄວາມແທ້ຈິງໃນການເກີດມາຂອງໂລກຈັກກະວານນີ້ຢ່າງໃດ?

2. ຊົງກ່າວດ້ວຍຣິດອຳນາດ: (ປະຖົມມະການ. 1: 3,6,9,11)
- 3 **ພຣະເຈົ້າຊົງສັ່ງວ່າ " ໃຫ້ແສງສະຫວ່າງເກີດມີຂຶ້ນ " ແສງສະຫວ່າງກໍມີຂຶ້ນມາ.**
- 6 **ຕໍ່ມາພຣະເຈົ້າຊົງສັ່ງວ່າ " ໃຫ້ມີວົງໂຄ້ງແຍກນ້ຳອອກຈາກກັນເປັນສອງສ່ວນຄື: ນ້ຳຢູ່ເທິງວົງໂຄ້ງ ແລະນ້ຳຢູ່ລຸ່ມວົງໂຄ້ງ "**
- 9 **ຕໍ່ມາອີກພຣະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງວ່າ " ໃຫ້ນ້ຳທີ່ຢູ່ລຸ່ມທ້ອງຟ້າໂຮມເຂົ້າກັນຢູ່ບ່ອນດຽວເພື່ອໃຫ້ມີວັດຖຸແຫ້ງ**
- 11 **ປາກົດຂຶ້ນ. " ໃຫ້ແຜ່ນດິນເກີດຜິດທຸກຊະນິດ ທັງແນວເປັນເມັດແລະແນວເປັນໝາກ " ແລ້ວສິ່ງນັ້ນກໍເກີດມີມາ.**

ໃນຂໍ້ທີ 3, 6, 9, ແລະ 11 ໄດ້ບອກເຖິງການສແດງຣິດອຳນາດໃນການເນຣະມິດສ້າງໃນສາມວັນທີ່ແລກແຕ່ໃນຂໍ້ນີ້ບໍ່ໄດ້ຫມາຍຄວາມວ່າມີການອະທິບາຍຢ່າງວ່າຍາງ ໃນການທີ່ຈະມີສິ່ງເກີດຂຶ້ນແຕ່ເລີ້ມຕົ້ນຈົນເຖິງວັນຖ້ວນສາມ. ແຕ່ມີຄວາມຫມາຍສຳຄັນທີ່ມີຈຸດສູນກາງຢູ່ທີ່ວິທີການທີ່ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງສ້າງ. ພຣະເຈົ້າຊົງສັ່ງແລະທຸກສິ່ງກໍເກີດມີຂຶ້ນໂດຍຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ. ໃນພາສາຮິບຣູທີ່ມີບັນທຶກໄວ້ໃນພຣະຄົມພີເດີມ, ໃນສອງຄຳແລກຂອງຂໍ້ທີ 3, 6, 9, ແລະຂໍ້ທີ 11 ນັ້ນກໍເປັນການຢືນຢັນຢູ່ໃນໂຕຢູ່ແລ້ວ. ແລະໃນສອງຄຳນີ້

ໄດ້ຖືກແປເປັນສາມຄຳໃນພາສາອັງກິດຄື: **ພຣະເຈົ້າຊົງສັ່ງວ່າ**, ໃນຂໍ້ທີ່ 11 ຊຶ່ງໄດ້ແປອອກມາຈາກພຣະຄົມພິ
 ໂຫມ່ແລະຕາມເຫດຜົນນັ້ນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຄວາມໝາຍກໍຍັງຄົງຄືເກົ່າ. ຊຶ່ງຕາມດຳລັດສັ່ງຂອງພຣະ
 ເຈົ້າທຸກສິ່ງກໍເກີດມີມາ. ຈາກຄວາມຫວັງເປົ້າມາເປັນທຸກສິ່ງຕາມທີ່ພຣະອົງຊົງສັ່ງດັ່ງນີ້ **"ຈົ່ງມີແສງສວ່າງ"**
 ພຣະເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນແສງສວ່າງໃຫ້ອອກຈາກຄວາມມືດແລະຈາກຄວາມລ້ຳເລິກ. ພຣະຄົມພິໄດ້ບັນທຶກໄວ້ວ່າ
 ທຸກສິ່ງກໍເກີດມີຂຶ້ນຕາມທີ່ພຣະອົງຊົງສັ່ງ (ໃຫ້ເບິ່ງຢູ່ໃນ 7: 11,15,24,30). ໃນວັນຖ້ວນສອງ, ພຣະເຈົ້າ
 ໄດ້ຈັດຕຽມແຍກ **ນ້ຳຈາກຫນ້ານ້ຳແລະຈາກສູ່ນ້ຳທ້ອງຟ້າ**, ໃນວັນຖ້ວນສາມ, ພຣະເຈົ້າຍັງຄົງຕຳເນີນພຣະ
 ຣາຊກິດໂດຍໃຫ້ນ້ຳໃນທ້ອງຟ້າແລ້ວສົ່ງນ້ຳກໍເກີດມີມາຕາມພຣະດຳລັດທຸກປະການ. ໃນວັນຖ້ວນສາມ
 ພຣະອົງໄດ້ຊົງເຜີຍພຣະມິດສ້າງຕົ້ນໄມ້ທີ່ມີຊີວິດ ສິ່ງນັ້ນກໍເກີດມີມາຕາມຄຳສັ່ງຂອງພຣະອົງ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ຕັດ
 ສັ່ງຂ້າພະເຈົ້າຢ່າງໃດ? ແລະຂ້າພະເຈົ້າເອງໄດ້ຮັບຟັງແລະເຮັດຕາມເຖິງຂະໜາດໃດ?

3. ຊົງວາງເປົ້າໝາຍໄວ້: (1 ປະຖົມມະການ. 14-18,26)
- 14 ຕໍ່ມາພຣະເຈົ້າຊົງສັ່ງວ່າ " ໃຫ້ມີດວງແຈ້ງໃນທ້ອງຟ້າ ແຍກກາງເວັນແລະກາງຄືນແລະກຳນົດເວລາ
- 15 ຂອງມື້ ຂອງປີແລະຂອງຣະດູການ. ພ້ອມທັງສົ່ງແສງລົງມາເທິງແຜ່ນດິນໂລກແລ້ວສົ່ງນ້ຳກໍເກີດ
- 16 ມີມາ. ດັ່ງນັ້ນ ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງຊົງສ້າງດວງແຈ້ງສອງດວງ ຄືດວງຕາເວັນສຳລັບຄອບຄອງກາງເວັນ
- ແລະດວງຈັນສຳລັບຄອບຄອງກາງຄືນ ພຣະອົງຍັງໄດ້ຊົງສ້າງໝູ່ດວງດາວຕ່າງໆອີກ ພຣະອົງໄດ້
- 17 ຕັ້ງດວງຕາວັນ ດວງຈັນ ແລະດວງດາວຕ່າງໆ ທີ່ຢູ່ເທິງຟ້າ ໃຫ້ສົ່ງແສງສວ່າງລົງມາສູ່ແຜ່ນດິນ
- 18 ໂລກ. ເພື່ອກຳນົດກາງເວັນກາງຄືນ ແລະແຍກແສງສວ່າງອອກຈາກມືດ ພຣະອົງຊົງຫອດພຣະ
- ເນດສິ່ງທີ່ມີຣະມິດກໍຊົງພໍ ພຣະທັຍ.
- 26 ຄັນແລ້ວ ພຣະເຈົ້າຊົງກ່າວວ່າ " ບັດນີ້ເຮົາຈະສ້າງມະນຸດໃຫ້ມີຮູບຮ່າງຄ້າຍຄືເຮົາເອງ ເຂົາຈະມີ
- ອຳນາດເໝືອນກວ່າປາ ນົກ ສັດປ່າ ແລະສັດເລືອຄານຕ່າງໆ.

ການເກີດມີຕາມລຳດັບຄືນີ້ທີ່ 4 ແລະນີ້ທີ່ 5 ນັ້ນບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າອັນໃດສຳຄັນກວ່າກັນ, ແຕ່ພຣະເຈົ້າ
 ຊົງມີພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງເອງວ່າພຣະອົງຈະຊົງສ້າງສິ່ງໃດກ່ອນສິ່ງໃດຫລັງ. ສິ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງສ້າງແຕ່
 ລະວັນນັ້ນກໍຊົງມີພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງເອງເໝືອນກັນ. ແລະນີ້ຄືຄຳອະທິບາຍທີ່ມີໄວ້ຄືໃນວັນຖ້ວນ 4
 ພຣະເຈົ້າໄດ້ຕື່ມໃຫ້ວັນກ່ອນນັ້ນຄືພຣະອົງໄດ້ຊົງເຜີຍພຣະມິດສ້າງຕົ້ນຄື: ດວງຕາເວັນ, ດວງຈັນ, ແລະດວງດາວ
 ຕ່າງໆໃນທ້ອງຟ້າແລະທັງສາມສິ່ງນີ້ພຣະອົງກໍຊົງມີພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງເອງຄື 1. ແຍກກາງເວັນແລະ
 ກາງຄືນ; 2. ເປັນການເລີ່ມຕົ້ນແລະການຫມົດຣະດູການ; ແລະທີ່ 3. ໄດ້ໃຫ້ແສງສວ່າງເກີດມີຂຶ້ນແກ່ໂລກ.
ພຣະອົງໄດ້ຊົງປະທານແສງສວ່າງທີ່ໃຫຍ່ຫລວງຢູ່ 2 ຢ່າງຄືໃຫ້ມີແສງສວ່າງກ້າສຳລັບຄອບຄອງກາງເວັນ,
ທັງມີແສງວ່າງສຳລັບກາງຄືນ. ແມ່ນພຣະເຈົ້າໃຫ້ສິ່ງທຸກສິ່ງເກີດມີຂຶ້ນເພື່ອໃຫ້ມວນມະນຸດແລະໂລກໝູ່ໃຊ້
 ແຕ່ບໍ່ແມ່ນໃຫ້ຄອບຄຸມມະນຸດເໝືອນດັ່ງທີ່ພວກປຣັຊຍາເຂົ້າໃຈ. ແມ່ນພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ຊົງຢູ່ເໝືອນສັດທາສິ່ງ.
 ຫລັງຈາກທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງມີຣະມິດສ້າງປາແລະສັດໃນທະເລແລ້ວກໍເປັນວັນທີ່ 5 ແລະສິ່ງສຸດທ້າຍພຣະອົງ
 ກໍໄດ້ຊົງສ້າງສັດບົກແລະມະນຸດ, ແລະສ້າງມະນຸດໃນວັນຖ້ວນ 6 ແລະຈາກສາຍາຂອງພຣະອົງ ຫລືມາຈາກ
 ພຣະເຈົ້າທີ່ແທ້ຈິງເປັນຜູ້ເຜີຍພຣະມິດສ້າງແຕ່ພຣະອົງດຽວ. ຄຸນລັກສະນະສະເພາະຕົວຂອງມະນຸດແຕ່ລະຄົນ
 ແມ່ນເຮົາຈະໄດ້ຮຽນໃນບົດຕໍ່ໄປ. ຊຶ່ງຢູ່ໃນ ວັນທີ 11 ເດືອນ ໂອກັສ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງມອບອຳນາດໃຫ້**ມະ**
ນຸດເປັນຜູ້ບົກຄອງຢູ່ໃນໂລກນີ້ ເພາະມະນຸດແມ່ນສ້າງຈາກສາຍາຂອງພຣະອົງ, ຊຶ່ງໃນພາສາອິບຣູໄດ້ແປວ່າ

" ເປັນຜູ້ແທນ " ຫລື " ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ " ຊຶ່ງທຸກສິ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງສ້າງນັ້ນກໍມີຈຸດນັ່ງໆໝາຍໃນຕົວເອງ. ໂດຍລວມທັງມະນຸດດ້ວຍແລະຫນ້າທີ່ອີກຢ່າງນຶ່ງຂອງມະນຸດກໍຄືມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງນິຣະມິດສ້າງສັບທຸກສິ່ງ.

ພຣະເຈົ້າມີພຣະປະສົງແນວໃດຈຶ່ງນິຣະມິດສ້າງຕາເວັນ, ເດືອນແລະດາວໃນທ້ອງຟ້າ? ຂ້າພະເຈົ້າສົນຄວນທີ່ຈະໃຊ້ຮ່າງກາຍສວັນທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງສ້າງນີ້ໝູນໃຊ້ທຸກສິ່ງໃນໂລກທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້ສົມກັບທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ມອບໝາຍໃຫ້ເປັນຜູ້ດູແລແລະຮັບຜິດຊອບໃນທຸກຢ່າງທີ່ພຣະອົງຊົງສ້າງ?

4. ຄຸນນະພາບດີ: (ປະຖົມມະກາມ 1: 31- 2: 1)

31 ພຣະເຈົ້າຊົງທອດພຣະເນດສັບພະສິ່ງທີ່ຊົງນິຣະມິດສ້າງ ກໍຊົງພໍພຣະຫຍັດລາຍນີ້ຄົນຜ່ານໄປ ນີ້ຊ້ຳຕ່າງມາ ແມ່ນນີ້ທີຫົກ.

2:1 ດັ່ງນັ້ນແຜ່ນດິນໂລກທ້ອງຟ້າ ສັບພະທຸກສິ່ງໃນໂລກ ແລະໃນທ້ອງຟ້າກໍສຳເຣັດເສັດສົ້ນໃນນີ້ທີເຈັດ.

ເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງການຄ້າປະກັນຄຸນນະພາບຂອງສັບທຸກສິ່ງຈະເຫັນໄດ້ວ່າຫລັງຈາກທີ່ພຣະອົງໄດ້ສຳເຣັດການນິຣະມິດສ້າງແຕ່ລະວັນພຣະອົງຈະຊົງທອດພຣະເນດແລະກວດກາແລະເຫັນວ່າ **ດີແລ້ວ** ທຸກໆ ວັນ. ມະນຸດແມ່ນສິ່ງທີ່ເດັ່ນທີ່ສຸດຂອງການຊົງນິຣະມິດສ້າງ. ເພື່ອທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງແລະສົມບູນມີທາງດຽວເທົ່ານັ້ນຄືຕ້ອງຮຽນຮູ້ແລະເຂົ້າໃຈເຖິງນ້ຳພຣະຫຍັດຂອງພຣະຜູ້ຊົງນິຣະມິດສ້າງ. ມີພຣະອົງພຽງຜູ້ດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ທຸກສິ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງສ້າງຢູ່ໃນ**ປະຖົມມະກາມ 2:1** ໄດ້ເຕືອນໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ແລະມີການອະທິບາຍໃນ**ຂໍ້ 1:1** " ເພື່ອພຣະອົງຊົງເລີ່ມຕົ້ນສ້າງແຜ່ນດິນແລະສັບທຸກສິ່ງໃນທ້ອງຟ້ານັ້ນ " ແລະພຣະອົງກໍໄດ້ທອດພຣະເນດແລະເຫັນວ່າດີແລ້ວ ໆ. ພວກເຮົາຄວນໃຊ້ເວລາໃຫ້ມີຄຸນຄ່າໂດຍມີການສຳຮວດເຖິງການຮັບປະກັນວ່າດີແລ້ວຈາກພຣະເຈົ້າແລະທຸກສິ່ງນັ້ນດີແລ້ວເພາະພຣະເຈົ້າຊົງເຫັນວ່າດີແລ້ວ.

ຂ້າພະເຈົ້າເດີຄາຄາໃນສັບທຸກສິ່ງທີ່ມີຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງສ້າງວ່າເປັນແນວໃດ? ແລະຂ້າພະເຈົ້າຈະສະແດງຄວາມກະຕັນຍູຮູ້ພຣະຄຸນດ້ວຍວິທີໃດ ຕໍ່ພຣະເຈົ້າພຣະຜູ້ຊົງນິຣະມິດສ້າງ?

ນຳມາໃຊ້ໃນຊີວິດປະຈຳວັນ

ການສະແດງການວາງແຜນໃນການນິຣະມິດສ້າງທາງດ້ານທັມມະຊາດແລະມະນຸດກໍຄື ແມ່ນດ້ວຍພຣະບັນຍາທີ່ລ້ຳເລີດຂອງພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ. ພຣະຄັນຟິໄດ້ບັນທຶກໄວ້ວ່າພຣະເຈົ້າຊົງເປັນພຣະຜູ້ສ້າງແລະຈາກຄວາມຫວັງເປົ້າດ້ວຍພຣະດຳຮັດແລ້ວທຸກສິ່ງກໍເກີດມີມາຕາມນັ້ນແລະດີຫມົດແລ້ວ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງນິຣະປະສົງໃນການນິຣະມິດສ້າງສຳລັບທຸກສິ່ງສະເພາະຕົວເອງແລະໄດ້ຊົງທອດພຣະເນດແລະເຫັນວ່າທຸກສິ່ງນັ້ນດີຫລາຍແລ້ວ. ຈຶ່ງຂຽນລາຍລະອຽດຕົວຢ່າງມາຫລາຍ ໆ ຢ່າງວ່າເປັນຫຍັງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຕິລາຄາທຸກສິ່ງທີ່ພຣະອົງເນຣະມິດສ້າງນັ້ນວ່າດີແລະງາມແລ້ວ? ຈຶ່ງເບິ່ງໃນສິ່ງທີ່ຢູ່ຮອບ ໆຕົວຂອງທ່ານ, ແລະໃຫ້ບອກເຖິງຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງສ້າງແລະຈຶ່ງສະແດງຄວາມຂອບພຣະຄຸນອອກມາວ່າທ່ານຄວນເຮັດແນວໃດ ?

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດ ວັນທີ 11 ເດືອນ ສິງຫາ, 2002 (08 - 11 - 2002)

ຄວາມເປັນມະນຸດ: ເປັນຕົວຕົນຂຶ້ນມາໄດ້ຢ່າງໃດ

ຂໍ້ພຣະຄຳສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ປະຖົມມະການ 2: 4-25

ພຣະຄຳພີແຫ່ງຄວາມຈິງ: ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງມີຣະມິດສ້າງມະນຸດຜູ້ຊາຍແລະຜູ້ຍິງຄົນແລກແລະໄດ້ຊົງປະທານໃຫ້ທັງສອງມີຄວາມສຳພັນທີ່ເປັນອັນນຶ່ງອັນດຽວ ແລະມີຄວາມໝາຍຕໍ່ກັນແລະກັນຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ.

ຂໍ້ພຣະຄຳພີທີ່ສຳຄັນ: ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງສ້າງມະນຸດຈາກດິນແລະໄດ້ເປົ່າລົມຫາຍໃຈໃສ່ໃນຮູດັງ, ໃຫ້ມີຊີວິດ, ຈິດໃຈ, ແລະເປັນມະນຸດທີ່ມີຕົວຕົນແລະມີຄວາມເປັນຢູ່ (ປະຖົມມະການ. 2: 7)

ຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຊີວິດ: ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານໄດ້ເຮັດໃຫ້ແຜນການທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຕຽມໄວ້ແລ້ວນັ້ນຄົບບໍ່ຮົບູນແລະເປັນພາກສ່ວນນຶ່ງໃນຄອບຄົວຂອງພຣະເຈົ້າ.

ສຶກສາພຣະຄຳພີ:

ແມ່ນຫຍັງທີ່ເຮັດໃຫ້ມະນຸດນັ້ນພິເສດກວ່າຫມູ່?

" ຈະເລືອກລະຫວ່າງຂ້ອຍຫລືລູກໃນທ້ອງ " ຄວາມໂຫດຮ້າຍເຫລົ່າຍັງຄົງດັງກ້ອງຢູ່ໃນຈິດສຳນຶກຂອງເຈນນີ ຢູ່ຕລອດເວລາ, ແລະຄຳ ໆນີ້ແມ່ນພໍ່ແລະແມ່ຂອງນາງໄດ້ເວົ້າຕົກລົງກັນກ່ອນທີ່ນາງຈະເກີດມາປະມານ 2-3 ເດືອນ. ແມ່ໄດ້ເລືອກທາງທີ່ບໍ່ທຳແຫ້ງ, ແລະແນ່ນອນພໍ່ກໍຈາກແມ່ໄປ ແລະນາງກໍບໍ່ເຄີຍໄດ້ພົບກັບພໍ່ອີກເລີຍ. ແຕ່ນາງກໍຮູ້ດີໃນຄຳເຫລົ່ານີ້ເພາະນາງເອງກໍເລີ້ມເຂົ້າສູ່ວັຍສາວແລະມີຄວາມສົງສັຍໃນຄຸນຄ່າຂອງຕົວເອງ, ຖ້າຜູ້ເປັນພໍ່ບໍ່ຢາກໃຫ້ນາງເກີດແລະຈຳເປັນຫລືທີ່ນາງຈະຕ້ອງເກີດມາ? ຄຳຖາມຂອງ ເຈນນີນັ້ນມີຄຸນຄ່າໃນສັງຄົມປັດຈຸບັນນີ້ເພາະຄົນທັງຫລາຍບໍ່ເຫັນມີຄວາມສຳຄັນໃນແຕ່ລະຊີວິດທີ່ເກີດມາຮ່ວມໂລກກັບຕົນ. ໃນບົດຮຽນນີ້ຈະສອນພວກເຮົາໄດ້ເຫັນເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງມະນຸດຊາດວ່າ ແຕ່ລະຄົນນັ້ນມີບຸກຄະລິກ, ລັກສະນະສ່ວນຕົວ, ແລະມີຄວາມສ້າງສັນ, ຄວາມຮັກ, ຄວາມຫວັງໃຍທີ່ມາຈາກພຣະເຈົ້າແນວໃດ? ບັນທຶກໄວ້ໃນພຣະຄຳພີ: ໃນຂໍ້ທີ 11 ຕັ້ງແຕ່ເລີ້ມຕົ້ນໃນປະຖົມມະການໄດ້ສຸມຈຸດສູນກາງໃສ່ວ່າມະນຸດນັ້ນເກີດມາຈາກພຣະເຈົ້າຢ່າງແທ້ຈິງແລະຈະໄດ້ຮູ້ເຖິງຮິດທານຸພາບຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະເຈົ້າ, ການວາງແຜນທີ່ຈະມີຣະມິດ, ພັນທະສັນຍາກັບມະນຸດ. ໃນປະຖົມມະການ 2: 4-25 ໄດ້ອະທິບາຍແຈ້ງເຖິງການສ້າງມະນຸດຜູ້ຊາຍແລະມະນຸດຜູ້ຍິງຄູ່ທີ່ແລກຂອງພຣະເຈົ້າ.

1. ລັກສະນະ ແລະ ຊີວິດ: (ປະຖົມມະການ 2:7)

7 ເມື່ອນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອົາດິນມາປັ້ນເປັນຮູບຄົນແລ້ວ ເປົ່າລົມຫາຍໃຈໃສ່ຮູດັງໃຫ້ມີຊີວິດ ຮູບປັ້ນນັ້ນກໍກັບກາຍເປັນຄົນທີ່ມີຊີວິດຈິດໃຈ.

ເຮົາໄດ້ຮຽນຮູ້ໃນບົດຮຽນຂອງອາທິດແລ້ວນີ້ຄື ວັນທີ 4 ເດືອນ 8, ຊຶ່ງໃນພາສາຮິບຣູໄດ້ແປຄຳວ່າ "ຍິ່ງໃຫຍ່" ຄືໃນພຣະທັມປະຖົມມະການບົດທີໜຶ່ງໄດ້ບອກແຈ້ງແລ້ວວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງໃຫ້ທຸກສິ່ງໃຫ້ເກີດມີມາຕາມຄຳສັ່ງທຸກຢ່າງ, ໂດຍບໍ່ໄດ້ໃຊ້ວັດຖຸຊະນິດໃດໆມາກໍ່ສ້າງຂຶ້ນ. ແລະອີກຄຳໜຶ່ງຄື "ເກີດມີມາ" ໃນບົດທີ 2:7 ແລະເຮັດໃຫ້ເກີດມີຊີວິດຫລືເຮັດໃຫ້ເກີດເປັນຮູບຮ່າງແລະທັງໄດ້ບອກອີກວ່າພຣະອົງໄດ້ເອົາດິນມາປັ້ນ ແລະທັງຫມົດນີ້ມາຈາກພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງມີຣິດທານຸພາບສູງສຸດແລະເປັນນາຍຊ່າງທີ່ຫາຜູ້ໃດຈະທຽບໄດ້. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສ້າງມະນຸດຂຶ້ນມາຈາກຝຸ່ນດິນ, ຊຶ່ງໃນພາສາຮິບຣູທີ່ແປມາເປັນພາສາອັງກິດຄຳວ່າ "ອາດາມ" ນັ້ນເປັນທາດຊະນິດດຽວກັນຢ່າງໜຶ່ງທີ່ປະສົມຢູ່ໃນທາດດິນ. ທັງສັດທຸກຊະນິດກໍເກີດມາຈາກດິນເຊັ່ນດຽວກັນແຕ່ຖືກຢ່າງໃດກໍຕາມພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສ້າງມະນຸດໃຫ້ມີຄວາມພິເສດຢູ່ໃນຕົວ ຕ່າງກັບສິ່ງອື່ນ ໆ (2:19) ເພາະພຣະເຈົ້າໄດ້ເປົ່າລົມຫາຍໃຈໃສ່ມະນຸດຊຶ່ງຄຳວ່າລົມຫາຍໃຈເຂົ້າທາງຮູດັງຂອງມະນຸດແລ້ວກໍມີຊີວິດ. ໃນພາສາຮິບຣູຕາມຄຳແປໃນພຣະທັມປະຖົມມະການໃນ 2:7 ກໍແປແບບດຽວກັນຄື "ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ" ໃນບົດທີ 1: 20, 24, ແລະ "ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ" ໃນ 2: 19. ຄວາມພິເສດທີ່ມະນຸດມີກໍຄືພຣະເຈົ້າຊົງສ້າງມະນຸດຕາມພຣະສາຍາຂອງພຣະອົງເອງ ແລະທຸກສິ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງມີຣະມິດສ້າງມີພຽງແຕ່ອາດາມເທົ່ານັ້ນທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງເປົ່າລົມຫາຍໃຈໃສ່.

ເພາະວ່າມະນຸດນັ້ນຖືກມີຣະມິດສ້າງມາຈາກພຣະເຈົ້າ, ເປັນຫຍັງຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຄວນມີຊີວິດທີ່ມີຣາຄາ? ແລະຂ້າພະເຈົ້າຈະຕິຣາຄາຂອງຊີວິດຄົນອື່ນຢ່າງໃດ?

2. ເຄື່ອງບໍຣິໄຟກ ແລະ ຫນ້າທີ່ການງານ: (ປະຖົມມະການ 2:8-9, 15)

8 ຕໍ່ມາ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສ້າງສວນແຫ່ງໜຶ່ງຂຶ້ນ ໃນເອເດນທາງທິດຕາເວັນອອກ ເມື່ອສ້າງແລ້ວກໍຊົງ
9 ເອົາຄົນທີ່ພຣະອົງປັ້ນນັ້ນມາອາໄສຢູ່. ໃນສວນນັ້ນພຣະອົງໄດ້ມີຣະມິດໃຫ້ກິນໄມ້ເກີດຂຶ້ນຊຶ່ງມີໃບຂຽວງາມດີແລະຜົນລະໄມ້ກໍເປັນຫນ້າຢາກກິນ ໃນກາງສວນນັ້ນມີຕົ້ນໄມ້ ພິເສດຢູ່ສອງຕົ້ນຄື ຕົ້ນໄມ້ທີ່ໃຫ້ມີຊີວິດແລະຕົ້ນໄມ້ທີ່ໃຫ້ຮູ້ຈັກຄວາມດີແລະຄວາມຊົ່ວ.

15 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອົາຄົນທີ່ພຣະອົງສ້າງນັ້ນ ມາເຝົ້າຮັກສາແລະເບິ່ງແຍງສວນ.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ຕຽມທຸກສິ່ງໄວ້ສຳລັບມະນຸດຄື, ໄດ້ສ້າງສວນເອເດນໄວ້ໃຫ້ຊຶ່ງທີ່ນັ້ນມີໝາກໄມ້ນາ ໆ ຊະນິດ, ຫົງວົດງາມ, ອຸດົມສົມບູນໄປດ້ວຍໝາກທີ່ກິນໄດ້, ດອກທີ່ສວຍງາມ, ແລະເພື່ອມະນຸດຈະໄດ້ຢູ່ທີ່ນັ້ນຢ່າງຊົມຊື່ນຍິນດີແລະໂຮ່ກັງວົນ, ຊຶ່ງທຸກຢ່າງນີ້ແມ່ນພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຈັດຕຽມໄວ້. ໃນກາງສວນນັ້ນກໍມີຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດຊຶ່ງພຣະເຈົ້າມີສິດທີ່ຈະຊົງປະທານ ຫລືຫ້າມມະນຸດທີ່ຈະກິນໝາກໄມ້ຈາກຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ, ຊຶ່ງມີຜົນເຖິງການມີຊີວິດຢູ່ຂອງມະນຸດ. ຍັງມີຕົ້ນໝາກໄມ້ອີກຕົ້ນໜຶ່ງກໍຄືຕົ້ນໄມ້ທີ່ຮູ້ຄວາມດີແລະຄວາມຊົ່ວ ແລະພຣະເຈົ້າກໍໄດ້ຊົງຫ້າມມະນຸດບໍ່ໃຫ້ກິນໝາກໄມ້ຈາກຕົ້ນນີ້ເຊັ່ນດຽວກັນ, ຊຶ່ງກໍຫມາຍຄວາມວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ມະນຸດມີຊີວິດເປັນອັນມະຕະໃນເວລານັ້ນ. ໃນຄຳເພີ່ມເຕີມກໍຄືມະນຸດໄດ້ຢູ່ໃນສວນນັ້ນຢ່າງສຸກສະບາຍ ໂດຍມີໝາກໄມ້ທຸກຊະນິດສຳລັບກິນແລະທ່ອງທຽວໄປມາຢູ່ໃນສວນນັ້ນແລະນອກຈາກນັ້ນຍັງມີຫນ້າທີ່ອີກ

ຢ່າງນຶ່ງກໍຄືຮັກສາສວນ ແລະປະຕິບັດຕາມຄໍາສັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າ. ແຕ່ຍ້ອນອາດາມ ແລະເອວາບໍ່ໄດ້ເຊື່ອຟັງ ພຣະເຈົ້າໃນເວລາຕໍ່ມາຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ມະນຸດທັງຫລາຍໄດ້ຖືກຄໍາສາບແຊ່ງຄືໄດ້ຕາກກໍາທໍາງານໜັກຜົນການ ທໍາມາຫາລ້ຽງຊີບແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດມະນຸດກໍມີໜ້າທີ່ຈະຕ້ອງເຮັດຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງເໝືອນເດີມ.

ມີຄວາມສວຍສົດງົດງາມຫຍັງແດ່ທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບຕົວຂອງຂ້າພະເຈົ້າ? ແລະຂ້າພະເຈົ້າມີໜ້າທີ່ຈະ ຮັບຜິດຊອບ ແລະມີການຄ້າປະກັນໃນຊີວິດປະຈຳວັນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະຜົນໄດ້ຫຍັງແດ່ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ?

3. ເສຣີພາບ ແລະຂອບເຂດຈຳກັດ: (ປະຖົມມະການ 2:16-17)

16 ພຣະອົງຊົງສັ່ງແກ່ຊາຍຜູ້ນັ້ນວ່າ " ໝາກໄມ້ທຸກ ໆກິນໃນສວນນີ້ເຈົ້າກິນໄດ້ໝົດ ເວັ້ນໄວ້ແຕ່ກິນທີ່
17 ໃຫ້ຮູ້ຈັກຄວາມດີແລະຄວາມຊົ່ວ ເຈົ້າຢ່າກິນ ຖ້າເຈົ້າຂຶ້ນກິນໝາກໄມ້ໃນກິນນີ້ ເຈົ້າຈະຕ້ອງເຖິງແກ່
ຄວາມຕາຍ".

ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ຄໍາແນະນຳໃນການທີ່ຈະຢູ່ໃນສວນຄືພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ມະນຸດມີສິດເສຣີພາບທີ່ຈະຢູ່ໃນ ສວນນັ້ນຢ່າງມີເສຣີພາບເພື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ສະແດງຄວາມດີໃຫ້ເຫັນ ແລະຈະໃຫ້ໂອກາດແກ່ມະນຸດທີ່ຈະ ເລືອກປະຕິບັດຕາມຫລືປະຕິເສດ, ແລະພຣະອົງກໍຊົງໄດ້ບອກເຖິງການບໍ່ເຊື່ອຟັງຊຶ່ງຜົນທີ່ຕາມມາກໍຄືຄວາມ ຕາຍແລະກໍເປັນການບອກແຈ້ງຢູ່ແລ້ວວ່າ ພຣະເຈົ້າໃຫ້ໂອກາດແກ່ມະນຸດໃຫ້ມີສິດທີ່ຈະໃຊ້ສິດຕາມໃຈປາຖ ນາຂອງຕົນ, ນັ້ນກໍຄືການເລືອກທີ່ຈະກິນໝາກໄມ້ຈາກຕົ້ນໄມ້ທີ່ຮູ້ຈັກຄວາມດີແລະຄວາມຊົ່ວ. ການທີ່ມະນຸດ ໄດ້ຢູ່ໃນສະພາບແວດລ້ອມທີ່ດີແລະກໍບໍ່ໄດ້ປະກັນວ່າມະນຸດຈະເຊື່ອຟັງແລະຢູ່ຢ່າງພໍດີ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ບອກໂດຍ ກົງແລ້ວວ່າ " ເຈົ້າຈະເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍ " ຖ້າຈະແປໃຫ້ລະອຽດກໍຄືຕາຍທາງດ້ານຮ່າງກາຍແລະທາງດ້ານ ຈິດວິນຍານດ້ວຍຊຶ່ງເປັນການລົງໂທດແກ່ຄົນທີ່ເຮັດຜິດພາບແລະບໍ່ເຊື່ອຟັງ.

ຂ້າພະເຈົ້າຈະມີຄວາມຮັບຜິດຊອບເທົ່າໃດ ໃນສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງປະທານໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າມີສິດເສຣີ ພາບທີ່ຈະເລືອກ? ຈະມີຜົນສະທ້ອນແນວໃດເກີດຂຶ້ນຖ້າຫາກວ່າຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໃຊ້ສິດເສຣີພາບນີ້ ເກີນຂອບ ເຂດຄໍາສັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າ?

4. ຜູ້ຍິງ ແລະຜູ້ຊາຍ: (ປະຖົມມະການ 2:18-25)

18-19 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວອີກວ່າ " ບໍ່ເປັນການສົມຄວນທີ່ໃຫ້ຜູ້ຊາຍຢູ່ໂດດດ່ຽວເຊັ່ນນີ້. ເຮົາຄວນຫາ
ຜູ້ຊົດຊອຍທີ່ເໝາະສົມໃຫ້ລາວ " ຄັນແລ້ວພຣະອົງຈຶ່ງເອົາຂີ້ດິນປັ້ນເປັນສັດແລະນົກຕ່າງໆ ແລ້ວ
ເອົາສັດແລະນົກທີ່ປັ້ນນັ້ນໃຫ້ຊາຍຜູ້ຮັກສາສວນເບິ່ງ ເພື່ອຢາກຮູ້ວ່າລາວຈະໃສ່ຊື່ຫຍັງໃຫ້ ຄັນແລ້ວ
20 ຊື່ທີ່ລາວຕັ້ງໃຫ້ນັ້ນກໍເປັນຊື່ຂອງສັດຕ່າງໆຕ່ຽມມາ ຫລັງຈາກຊາຍຜູ້ນັ້ນໄດ້ຕັ້ງຊື່ໃຫ້ສັດຕ່າງໆແລ້ວ
21 ສັດເຫລົ່ານັ້ນກໍບໍ່ໄດ້ເປັນຜູ້ຊົດຊອຍລາວຫຍັງໝົດ. ເມື່ອເປັນດັ່ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງຊົງເຮັດໃຫ້
ຊາຍຜູ້ນັ້ນນອນຫຼັບສນິດ ໃນຂະນະນອນຫຼັບຢູ່ນັ້ນ ພຣະອົງຊົງເອົາກະດູກຂ້າງຊີກນຶ່ງຂອງລາວ
22 ອອກມາ ແລ້ວຊົງເຮັດໃຫ້ເນື້ອໜັງຈອດຕິດກັນດັ່ງເດີມ ພຣະອົງຊົງເອົາກະດູກຂ້າງນັ້ນມາສ້າງເປັນ
23 ຜູ້ຍິງ ເມື່ອສ້າງແລ້ວພຣະອົງກໍຊົງມອບຢິງນັ້ນໃຫ້ແກ່ລາວ ຊາຍຜູ້ນັ້ນຈຶ່ງເວົ້າວ່າ: " ໃນທີ່ສຸດ ນີ້ເດ
ຜູ້ຊົງມີຮູບຮ່າງຄືເຮົາ ກະດູກຂອງນາງມາຈາກກະດູກຂອງເຮົາ ເນື້ອໜັງຂອງນາງມາຈາກເນື້ອ
24 ໜັງຂອງເຮົາ ນາງຊື່ວ່າຜູ້ຍິງ ເພາະນາງມາຈາກຜູ້ຊາຍ ". ດ້ວຍເຫດນີ້ ຜູ້ຊາຍຈຶ່ງຕ້ອງລາຈາກຝ
25 ແມ່ຂອງຕົນໄປຕິດຝັນຢູ່ກັບແມ່ ແລ້ວເຂົາທັງສອງກໍກາຍເປັນຄົນ ຄົນດຽວກັນ. ຜູ້ຊາຍແລະຜູ້ຍິງ

ນັ້ນເປັນອາຍຸ ໂດຍບໍ່ຮູ້ສຶກລະອາຍກັນເລີຍ.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ຄວາມວ່າເຫວ່ທີ່ມະນຸດຄົນແລກມີນັ້ນກໍຄືໃຫ້ລາວໄດ້ມີ ຜູ້ຊ່ວຍ. ໃນພາສາ ຣິບຣູຊິງແປອອກມາວ່າໃຫ້ເຫມາະສົມກັບລາວແລະລະອຽດໄປກ່ວານັ້ນກໍຄືເປັນຜູ້ຕອບສະໜອງລາວ. ແຕ່ໃນ ປໂຍກນີ້ບໍ່ໄດ້ບອກເຖິງການຕິລາຄາວ່າຜູ້ໃດມີຄຳກ່າວກັນແຕ່ຈະມີຄວາມສະເໝີພາບກັນຢູ່ກ່ອນແລ້ວເພາະພຣະ ເຈົ້າໄດ້ສ້າງພວກເພິ່ນອອກມາຈາກພຣະສາຍາຂອງພຣະອົງເຊັ່ນດຽວກັນແຕ່ມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຕ່າງກັນ. ເມື່ອພຣະເຈົ້າເຫັນວ່າອາດາມຕ້ອງການເພື່ອນຊີວິດພຣະອົງກໍຊົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ລາວ ຫຼັບສນິດ, ຂະນະທີ່ລາວ ຫລັບຢູ່ນັ້ນພຣະອົງກໍໄດ້ເອົາກະດູກຂ້າງຊີກນຶ່ງຂອງລາວອອກມາແລ້ວຊົງເຮັດໃຫ້ເນື້ອໜັງຈອດຕິດກັນດັ່ງ ເດີມ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງມອບຍິງນັ້ນໃຫ້ແກ່ອາດາມແລະໄດ້ມີຄຳກອນສັ້ນໆ ວ່າ " ໃນທີ່ສຸດນີ້ເດືອນຜູ້ຊົງມີຮູບຮ່າງ ຄືເຮົາ, ກະດູກຂອງນາງມາຈາກກະດູກຂອງເຮົາ, ເນື້ອໜັງຂອງນາງມາຈາກເນື້ອໜັງຂອງເຮົາ; ນາງ ຊື່ວ່າຜູ້ຍິງເພາະນາງມາຈາກຜູ້ຊາຍ " ໃນຄຳເລີ່ມຕົ້ນທີ່ວ່າ " ນີ້ເດ! " ຫລື " ໃນທີ່ສຸດ " ຂອງອາດາມ. ພຣະເຈົ້າ ໄດ້ສະແດງການອອກແບບມີຮະມິດສ້າງສັດທຸກສິ່ງນັ້ນດີເລີດ ແລະກໍເປັນການສຳຄັນທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານ ໃຫ້ທັງຄູ່ມີຄວາມສຳພັນກັນເປັນສາມີພັນຍາເພາະພຣະອົງຊົງຮູ້ແລ້ວວ່າເຂົາທັງສອງຈະໄດ້ເປັນອັນນຶ່ງອັນ ດຽວກັນໃນການໃຫ້ຄຳຫມັ້ນສັນຍາທີ່ຈະໄດ້ໃຊ້ຊີວິດຮ່ວມກັນໄປຊົ່ວຊີວິດ. ພຣະເຈົ້າຊົງຕ້ອງການໃຫ້ເຂົາທັງ ສອງໄດ້ຢູ່ຮ່ວມກັນດ້ວຍຄວາມສຳພັນທີ່ເລິກເຊິ່ງມາຈາກພຣະອົງ. ໃນບົດຮຽນວັນທີ 4 ຂອງເດືອນນີ້ທ່ານຈະ ໄດ້ຮຽນຮູ້ການມີຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງສາມີພັນຍາແລະຄອບຄົວອີກດ້ວຍ, (ໃຫ້ອ່ານຢູ່ໃນຄຳອະທິບາຍໃນ " ຜູ້ຊາຍ, ຜູ້ຍິງ, ໃນໜ້າທີ 97,) ຄວາມສຳພັນໃນການຄອງຊີວິດຄູ່ຜົວແລະເມື່ອຂອງຂ້າພະເຈົ້າເດ ມີຄວາມ ສົມບູນຂະໜາດໃດຊຶ່ງຖ້າຈະປຽບກັບພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຊົງຕ້ອງການໃຫ້ມະນຸດມີຄວາມສຳພັນກັນ?

ນຳມາໃຊ້ໃນຊີວິດປະຈຳວັນ:

ໃນຂອບເຂດຈຳກັດຂອງການເບິ່ງໃນສາຍຕາຂອງໂລກ, ຜູ້ທີ່ໃຫຍ່ແລ້ວໄດ້ປະເຊີນກັບທິດສະດີປະ ສົມທີ່ເວົ້າເຖິງການເກີດມາທີ່ແທ້ຈິງຂອງມະນຸດແລະທັມມະຊາດ. ໃນພຣະຄຳທີ່ມີບັນທຶກໄວ້, ໄດ້ບອກວ່າ ພຣະເຈົ້າຊົງເປັນຜູ້ສ້າງມະນຸດຕາມພຣະສາຍາຂອງພຣະອົງ. ພຣະເຈົ້າຊົງປະທານໃຫ້ຜູ້ຊາຍແລະຜູ້ຍິງມີ ຄວາມໝາຍແລະຄວາມສຳຄັນທັງມີຄວາມສຳພັນຢ່າງເລິກເຊິ່ງຕໍ່ກັນແລະກັນ ໃນຖານະສາມີ ແລະພັນຍາ ທັງໃຫ້ມີການສຳພັນພິເສດກັບພຣະອົງອີກດ້ວຍ. ພຣະອົງຊົງມີພຣະປະສົງພິເສດໂດຍໃຫ້ພວກເຂົາມີສິດທີ່ຈະ ເລືອກແຕ່ຢັງຊົງເຕືອນເຖິງອັນຕະລາຍທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນຖ້າຫາກເລືອກທາງທີ່ຜິດ. ຕາມຄວາມຈິງໃນພຣະຄຳພີ ທີ່ມີບັນທຶກໄວ້ແມ່ນພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ຊົງສ້າງມະນຸດຄູ່ແລກແລະໃຫ້ເຂົາໄດ້ກາຍເປັນອັນນຶ່ງອັນດຽວກັນແລະມີ ຄວາມພັນພິເສດກັບພຣະອົງແລະມີຈຸດປະສົງເປົ້າໝາຍຂອງແຕ່ລະສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງເນຣະມິດສ້າງ. ຂ້າ ພະເຈົ້າເດໄດ້ມີຄວາມສົນໃຈໃນເລື່ອງການເກີດມາທີ່ແທ້ຈິງຂອງມະນຸດວ່າມາຈາກໃສກັນແທ້ ແລະມີຫຍັງ ແດ່? ເປັນຫຍັງຈຶ່ງມີການອະທິບາຍຢ່າງລະອຽດ ເຖິງທຸກສິ່ງທີ່ເກີດມີມາເພື່ອໃຫ້ເຂົາໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງໃນ ພຣະຄຳພີ?

ອຸປຖັມໂດຍລາວບັບຕິສສັນພັນ

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດ ວັນທີ 18 ເດືອນ ສິງຫາ, 2002 (08 - 18 - 2002)

ຄວາມບາບ: ມີຫຍັງຜິດພາດຈິ່ງເກີດເປັນເຊັ່ນນີ້?

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ປະຖົມມະກຳນ 3: 1-24:

ພຣະຄຳພີແຫ່ງຄວາມຈິງ: ຍ້ອນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຟັງຂອງມະນຸດຄູ່ແລກທີ່ໄດ້ເຮັດຜິດຕໍ່ພັນທະສັນຍາກັບພຣະເຈົ້າຈິ່ງເປັນທີ່ມາຂອງຄຳສາບແຊ່ງມາສູ່ຄົນທັງໂລກ.

ຂໍ້ພຣະຄຳພີທີ່ສຳຄັນ: ຜູ້ຍິງໄດ້ເວົ້າວ່າ " ພວກຂ້ານ້ອຍໄດ້ກິນໝາກໄມ້ທີ່ຢູ່ກາງສວນນັ້ນ " ແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າວ່າ " ເຈົ້າຢ່າໄດ້ກິນໝາກໄມ້ທີ່ຢູ່ໃນກາງສວນນັ້ນ, ແລະຫ້າມບໍ່ໃຫ້ພວກເຈົ້າແຕະຕ້ອງມັນ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນພວກເຈົ້າຈະຕ້ອງຕາຍ. " (ປະຖົມມະກຳນ, 2: 2-3)

ຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຊີວິດ: ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານໄດ້ມີປະສົບການເພື່ອທີ່ຈະຊ່ວຍຄົນໃຫ້ຟື້ນຈາກຄວາມຜິດບາບຊຶ່ງມີແຕ່ພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນທີ່ຈະຊ່ວຍໄດ້.

ເປັນຫຍັງຈິ່ງເກີດມີຄວາມຜິດບາບເກີດຂຶ້ນຢ່າງຫລວງຫລາຍຢູ່ໃນໂລກ?

ອາແມນດາແລະຊິລາມີຄວາມສຸກຢູ່ກັບຫົນມະຊາດຂ້າງນອກ, ລີຊາໄດ້ຖາມຄຳຖາມເກົ່າຊຶ່ງອາແມນດາກໍເຄີຍໄດ້ຍິນມາຫລາຍເທື່ອແລ້ວນັ້ນກໍຄື " ມີຜິດຫຍັງເກີດຂຶ້ນຢູ່ໃນໂບດຂອງເຮົາ? " ອາແມນດາຕອບຕາມຄຳຕອບທີ່ມີຢູ່ໃນປຶ້ມບັນທຶກ. ແຕ່ໃນໃຈຂອງນາງກໍຮູ້ດີຢູ່ແລ້ວຄຳຕອບທີ່ນາງໄດ້ຕອບໄປນັ້ນຜິດເພາະຄຳຖາມນັ້ນກໍຜິດຢູ່ແລ້ວ. ຄຳຖາມນັ້ນຄວນຈະຖາມວ່າ " ມີຫຍັງຜິດໃນຕົວຂອງຂ້ອຍ? " ເຖິງແມ່ນວ່າໂບດຈະເປັນສະຖານທີ່ ໆຄື ກາຍຂອງຜູ້ທີ່ເຊື່ອ, ຈະຖິ້ມໂທດໃສ່ງ່າຍທີ່ສຸດກໍຄືຜູ້ຮັບໃຊ້ ຊຶ່ງແທນທີ່ຈະເບິ່ງຕົນຕໍ່ຂອງບັນຫາ.

ບົດຮຽນນີ້ພວກເຮົາຈະໄດ້ຖາມຕົວເອງວ່າໃຫ້ສຸມໃຈໃສ່ໃນຄວາມຜິດບາບທີ່ເກີດຂຶ້ນແລະທີ່ບຸກຄົນ ແຕ່ຖິ້ມໂທດໃສ່ໂຊກຊາຕາກັນ, ພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັບຄວາມອະພິນິດໃນຄວາມຜິດບາບທີ່ບໍ່ອາດມີສິ່ງໃດມາລິບລ້າງໄດ້ເໝືອນດັ່ງລາຍມືທີ່ມີຢູ່ໃນມືຂອງຕົວເອງແຕ່ລະຄົນທີ່ມີເປັນສະເພາະຕົວຂອງໃຜລາວ.

ສຶກສາພຣະຄຳພີ:

1. ມີຄວາມສົງສັຍໃນຄຳສັ່ງ: (ປະຖົມມະກຳນ 3:1-3)

- 1 ງູເປັນສັດທີ່ຫຼີກແຫຼມກ່ວາສັດທັງຫລາຍ ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສ້າງໄວ້ ງູໄດ້ຖາມຜູ້ຍິງວ່າ " ຈິ່ງຫຼີກພຣະເຈົ້າຊົງຫ້າມບໍ່ໃຫ້ພວກເຈົ້າກິນໝາກໄມ້ໃນສວນນີ້? " ຜູ້ຍິງນັ້ນຕອບວ່າ " ໝາກໄມ້ທຸກໆກິນໃນ

3 ສ່ວນນີ້ ພວກເຮົາກິນໄດ້ ເວັ້ນໄວ້ແຕ່ຫມາກໄມ້ໃນກົກທີ່ຢູ່ກາງສ່ວນນັ້ນ ເພາະພຣະເຈົ້າບອກບໍ່ໃຫ້
ພວກເຮົາກິນ ຫຼີກະຫັງແຕະຕ້ອງເປັນເດັດຂາດ ຖ້າພວກເຮົາຂີ້ນກິນ ພວກເຮົາຕ້ອງຕາຍ ”.

ຢູ່ໃນປະຖົມມະການບົດທີ 3 ໄດ້ບອກແຈ້ງແລ້ວວ່າ ຄວາມບາບບໍ່ແມ່ນຄວາມບາບແມ່ນການຕໍ່ສູ້ພຣະ
ເຈົ້າແລະມີຜົນສະທ້ອນຕິດຕາມມາ ແລະໄດ້ບອກລາຍລະອຽດຂອງວ່າມັນມີອີກຊື່ນຶ່ງອີກວ່າພະຍາມານມີຢູ່
ໃນ (ພະນິມິດ 12:9, 20: 2)

“ພຣະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າຢ່າງນັ້ນແທ້ບໍ່?” ເປັນຄໍາຖາມຂອງພະຍາມານ ແລະຂຶ້ນສຽງສູງເຖິງຄໍາສັ່ງຂອງ
ພຣະເຈົ້າເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຍິງມີຄວາມແຄງໃຈ, ມັນໄດ້ພະຍາຍາມລ້ຽວງມະນຸດໃຫ້ລີ້ນຄໍາສັ່ງໂດຍບອກໃຫ້ເຂົາກິນ
ຫມາກໄມ້ຈາກກົກໄມ້ທີ່ຮູ້ຄວາມດີແລະຄວາມຊົ່ວ ໂດຍປຽບທຽບໃສ່ກົກອື່ນທີ່ຢູ່ໃນສ່ວນ (ປະຖົມມະການ
2: 16-17) ແລະຕໍ່ມາມັນເອງກໍໄດ້ພົບກັບການພິພາກສາເຊັ່ນກັນ (3: 4).

ເປັນຄວາມຜິດຂອງເອວາແຕ່ເລີ້ມຕົ້ນຍ້ອນຫລົງເປີດໂອກາດເວົ້າກັບບູລະໄດ້ຖືກລ້ຽວງໃຫ້ລີ້ນຄໍາສັ່ງ
ຂອງພຣະເຈົ້າ. ໂດຍບູໄດ້ກ່າວວ່າ “ ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ສາມາດທີ່ຈະແຕະຕ້ອງໄດ້ແມ່ນບໍ່? ” ເພື່ອເຮັດໃຫ້ນາງ
ຫລົງກິນເພາະມະນຸດກໍມີສັນດານຕິດຢູ່ແລ້ວ.

ໃນການກ່າວແລະການສະແດງອອກຂອງຂ້າພະເຈົ້າບາງຄັ້ງມີຄໍາຖາມໃຫ້ກັບຕົວເອງວ່າ ສິ່ງທີ່ຂ້າ
ພະເຈົ້າກ່າວແລະສະແດງອອກໄປນີ້ແມ່ນເຮັດຕາມຄໍາສັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່? ແມ່ນຫຍັງຄືສິດທິ, ຂອບເຂດອຳ
ນາດໃນຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າເພື່ອທີ່ຈະຕັດສິນວ່າອັນໃດຜິດອັນໃດຖືກ?

2. ຕັດສິນໃຈເລືອກ: (ປະຖົມມະການ 3:3-6)

4 ຈູ່ຈິ່ງຕອບວ່າ “ ບໍ່ເປັນຄວາມຈິງ ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ຕາຍຕອກ ພຣະເຈົ້າເວົ້າເຊັ່ນນັ້ນ ກໍເພາະພຣະອົງ
5 ຊົງຮູ້ດີວ່າເມື່ອໃດເຈົ້າກິນຫມາກໄມ້ນັ້ນ ເຈົ້າຈະຮູ້ແຈ້ງເຫັນຈິງກັບຈະຮູ້ການດີແລະການຊົ່ວເໝືອນ
6 ດັ່ງພຣະອົງ ” ຜູ້ຍິງເຫັນວ່າຫມາກໄມ້ໃນກົກນັ້ນຊ່າງງາມແລະເປັນຫນ້າຢາກກິນອີກ ນອກນັ້ນນາງ
ຍັງຄິດວ່າຈະມີສະຕິປັນຍາອີກ ດັ່ງນັ້ນ ນາງຈຶ່ງຕັດສິນໃຈປິດເອົາຫມາກໄມ້ແລ້ວກິນ.

ຫມາກໄມ້ຂອງຄວາມຕື່ນເຕັ້ນໄດ້ເຊີນຊອນໃຫ້ເອວາເກີດຄວາມຢາກ, ຄວາມຈອງຫອງ, ອວດອົງ ນັ້ນ
ກໍຄືທິດລາມາງຄິດວ່າຫມາກໄມ້ນັ້ນດີສຳລັບເປັນອາຫານ, ເອວາໄດ້ສະແດງການຕັດສິນໃຈໃນສິດທິຂອງ
ຕົນເອງ, ທັງຍັງເຫັນວ່າຫມາກໄມ້ນັ້ນມີສິດດຽວແຕ່ສ່າຍຕາ. ເອວາບໍ່ມີສິດເພາະບໍ່ແມ່ນເຈົ້າຂອງສ່ວນ,
ແລະດ້ວຍຄວາມຮູ້ເທົ່າບໍ່ເຖິງການນາງກໍໄດ້ຕັດສິນໃຈພຽງແຕ່ຕາເຫັນວ່າງາມເທົ່ານັ້ນ.

ໃນທີ່ສຸດເອວາກໍມີຄວາມຢາກທີ່ຈະມີສະຕິປັນຍາຕື່ມຂຶ້ນອີກ. ພວກເຮົາໄດ້ຮຽນຮູ້ເຖິງການລ້ຽວງໃຫ້
ມີຄວາມຢາກມີສະຕິປັນຍາເປັນຂອງຕົວເອງແລະຫລົງໄປ, ມີສາມປໂຍກ (ໂຢຮັນ 2: 16).

ມີເຫດການທົດລອງເກີດຂຶ້ນຫຍັງແດ່, ລະຍະທີ່ຜ່ານມານີ້ທີ່ເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດຕາມຄໍາ
ສັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າ? ແລະຂ້າພະເຈົ້າມີການໂຕ້ຕອບແນວໃດຕໍ່ການລ້ຽວງຂອງພະຍາມານ?

3. ຮູ້ເຖິງສາຍເຫດທີ່ໄດ້: (ປະຖົມມະການ 3:9-13)

9-10 ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງເອີ້ນຫາຊາຍຜູ້ນັ້ນວ່າ “ ເຈົ້າຢູ່ໃສ ” ລາວຈຶ່ງຕອບວ່າ “ ຂ້ານ້ອຍໄດ້
ຍືນສຽງຍ່າງຂອງພຣະອົງໃນສ່ວນ ຂ້ານ້ອຍຢ້ານຈິ່ງຫຼົບລີ້ຊອນຕົວຢູ່ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍກຳລັງເປືອຍ

ກາຍ " .

- 11 ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງຖາມວ່າ " ໃຜບອກວ່າເຈົ້າເປັນກາຍ ບໍ່ແມ່ນເຈົ້າກິນໝາກໄມ້ທີ່ເຮົາໄດ້ທຳມັນຫຼື
12 ຊາຍຜູ້ນັ້ນທູນຕອບວ່າ " ໂດຍຂ້ານ້ອຍ ແມ່ນຜູ້ຍິງທີ່ພຣະອົງປະທານໃຫ້ນັ້ນເອົາໝາກໄມ້ໃຫ້ຂ້າ
13 ນ້ອຍກິນ " . ແລ້ວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຖາມຜູ້ຍິງນັ້ນວ່າ " ເປັນຫຼັງເຈົ້າຈຶ່ງເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ? " ນາງ
ທູນຕອບວ່າ " ງູໄດ້ຍິວະໃຫ້ຂ້ານ້ອຍກິນ " .

ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງຕໍ່ມາກໍຄືອາດາມແລະພວກເຂົາກໍໄດ້ໄປສີ່ຊ່ວນຈາກພຣະເຈົ້າ, ພຣະອົງໄດ້ຊອກຫາເຂົາ
ຄວາມລອດຟົ້ນແມ່ນພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ມີໃຫ້ພວກເຮົາແລະພຣະອົງຊົງສົນພຣະທັຍສະເພາະແຕ່ລະ
ຄົນເພື່ອທີ່ຈະໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຄວາມບາບຂອງແຕ່ລະຄົນຕາມການກະທຳຂອງເຂົາ.

ອາດາມໄດ້ເວົ້າວ່າ " ຂ້ານ້ອຍຢ້ານຈຶ່ງຫລົບລີ້ຊ່ວນຕົວຢູ່ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍກຳລັງເປັນກາຍ " ຄວາມ
ລະອາຍເກີດຂຶ້ນເພາະມີຄວາມຜິດ, ແທນທີ່ຈະຍອມຮັບເຖິງຄວາມຜິດຂອງຕົນເອງແຕ່ກັບໄປຖິ້ມໂທດໃຫ້ແກ່
ເມື່ອຂອງຕົນເພື່ອນາງຈະໄດ້ຊ່ວຍແກ້ໃຫ້ ເພາະອາດາມຖືວ່ານາງກໍເປັນພາກສ່ວນນຶ່ງຂອງຕົນ.

ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຖາມເອວາວ່າ " ເປັນຫຼັງເຈົ້າຈຶ່ງເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ? " ຄຳຖາມນີ້ພຣະອົງຊົງຖາມເຂົາທັງ
ສອງຄົນແລະນາງກໍໄດ້ຕອບວ່າ " ງູໄດ້ຍິວະໃຫ້ຂ້ານ້ອຍກິນ ", ແລະນາງເອງກໍຖິ້ມໂທດໃຫ້ຜູ້ຕໍ່ໄປ. ການຍອມ
ຮັບເຖິງຄວາມຜິດບາບທີ່ຕົນເອງໄດ້ເຮັດແລະມີຄວາມຮັບຜິດຊອບເກີດຂຶ້ນ, ພຣະເຈົ້າກໍຈະຊົງປະທານອະພິຍ
ບາບໃຫ້.

ແມ່ນຫຼັງທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ມີປະສົບການກັບຜົນຂອງຄວາມບາບທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດ?

4. ປະສົບກັບຜົນຂອງຄວາມບາບ: (ປະຖົມມະການ 3:14-17, 19, 22-23)

- 14 ຕໍ່ມາ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງບອກກັບຜູ້ວ່າ: " ດ້ວຍເຫດນີ້ໄດ້ຫຼອກລວງຜູ້ຍິງນັ້ນ ແມ່ນມີເຫດນັ້ນທີ່
ຈະໄດ້ຮັບການສາບແຊ່ງໃນຈຳນວນສັດທັງປວງ ແຕ່ບັດນີ້ໄປ ມືງຈະລິເລີອໄປດ້ວຍທ້ອງ ແລະຈະ
15 ເອົາດິນເປັນອາຫານ. ມືງກັບຜູ້ຍິງຈະຕ້ອງກວດຊັງກັນ ມະນຸດແລະງູຈະຕ້ອງເປັນສັດຕູກັນ ມະນຸດ
ຈະພະຍາຍາມຢຽບຫົວມືງໃຫ້ແຕກແລະມືງກໍຈະພະຍາຍາມຕອດສິ້ນຫນອງຂອງພວກເຂົາ "

- 16 ແລ້ວພຣະອົງຊົງກ່າວກັບຜູ້ຍິງນັ້ນວ່າ: " ເຮົາຈະເພີ່ມຄວາມຫຼັງຍາກໃຫ້ແກ່ເຈົ້າເວລາມີທ້ອງ
ແລະຈະໃຫ້ເຈົ້າອອກລູກດ້ວຍຄວາມເຈັບປວດ ເຖິງປານນັ້ນເຈົ້າກໍຍັງຢາກໄດ້ຜົວຢູ່ ແລະຜົວນັ້ນຈະ
17 ເປັນນາຍບຶກຄອງເບິ່ງແຍງເຈົ້າ " ຄັນແລ້ວ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວກັບອາດາມ ວ່າ: " ເຈົ້າໄດ້
ເຊື່ອຟັງເມື່ອຂອງເຈົ້າ ເຈົ້າກິນໝາກໄມ້ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ທຳມ ຍ້ອນສິ່ງທີ່ເຈົ້າໄດ້ກະທຳນັ້ນຂີ້ດິນຈະຖືກ
ສາບແຊ່ງ ກ່ອນຈະໄດ້ອາຫານມາລ້ຽງຊີບ ເຈົ້າຈະຕ້ອງເຮັດວຽກຢ່າງຫນັກ ຂຸດດິນຟັນໄມ້ຈົນຫນ້າ
ແຫຼ້ຫນ້າກໍາເທົ່າສ້ຽງຊີວິດ.

- 19 ເຈົ້າຈະຕ້ອງຫລ້ຽງຊີບດ້ວຍເທື່ອໄຫຼໂຄຍ້ອຍຈົນກວ່າເຈົ້າຈະສິ້ນຊີວິດກັບຄືນໄປສູ່ດິນບ່ອນທີ່ເຈົ້າ
ມາແຕ່ດິນ ເຈົ້າຈະຕ້ອງກັບໄປໃນດິນອີກ "

- 22 ຫຼັງຈາກນັ້ນຕໍ່ມາ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວວ່າ " ບັດນີ້ມະນຸດໄດ້ກາຍເປັນເຫມືອນພວກເຮົາໄດ້ຮູ້
23 ຈັກການດີແລະການຊົ່ວ ເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ກິນໝາກໄມ້ທີ່ໃຫ້ມີຊີວິດຕອດໄປເປັນນິດອີກ " ດັ່ງນັ້ນ ພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງຂັບໄລ່ເຂົາອອກຈາກສວນເອເດນ ໃຫ້ເຮັດວຽກຂຸດດິນຟັນໄມ້ແລະທຳມາຫາກິນໃນດິນ
ບ່ອນທີ່ກຳເນີດມາ.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ສາບແຊ່ງ ໃນຂະນະທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປິດຂອບເຂດຂອງນະນຸດແຕ່ພຣະອົງກໍຍັງຊົງໃຫ້ຄວາມຫວັງໄວ້ເປັນລາງໆ. ເຊື່ອສາຍຂອງນະນຸດຕໍ່ມາຈະກວດຊັງໆ, ເປັນສັດຕູກັນ, ນະນຸດຈະຢຽບຫົວໆໃຫ້ແຕກ ແລະຈະພະຍາຍາມຕອດສິນຫນ່ວງຂອງເຂົາ.

ແມ່ນໃຜຄຶນລູກຫລານຂອງຜູ້ຍິງຄົນນັ້ນ? ໃນຈຳນວນນັກປາດທັງຫລາຍໄດ້ລົງຄວາມເຫັນໃນຂໍ້ທີ່ 15 ເພາະເປັນຄຳສັນຍາທີ່ແລກຂອງພຣະເຈົ້າ ເຖິງຄວາມຫວັງພຽງລາງໆຄື: ພຣະເນສີອາຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອຈະໄດ້ນຳພວກເຂົາໃຫ້ອອກຈາກຄວາມຜິດບາບ.

ຍ້ອນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຟັງຂອງເອວາໄດ້ມີຜົນສະທ້ອນໃນການສາບແຊ່ງຈາກພຣະເຈົ້າຄື ນຶ່ງການອອກລູກແລະຄວາມເຈັບປວດ, ທີ່ສອງຄືຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງຜົວເມັງຄືຜົວຈະເປັນຜູ້ປົກຄອງນາໆ. ໃນຂະນະທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ຜູ້ຊາຍມີສິດເໝືອນຜູ້ຍິງກໍບໍ່ໄດ້ຫມາຍຄວາມວ່າໃຊ້ສິດນັ້ນຂົ່ມເຫງນາໆ. ແລະພຣະເຈົ້າກໍໄດ້ສາບແຊ່ງຜູ້ຊາຍໃຫ້ທຳງານຢ່າງຫນັກກ່ອນທີ່ຈະໄດ້ອາຫານມາລ້ຽງຊີບຈົນເທື່ອໂຫລ່ໂຄຍ້ອຍ, ຂຸດດິນ, ຟັນໄມ້ຈົນເທົ່າສິ້ນຊີວິດແລະກັບໄປເປັນດິນເໝືອນເດີມ.

ແລ້ວພຣະເຈົ້າກໍໄດ້ຂັບໄລ່ເຂົາຈະບໍ່ໃຫ້ເຂົາກິນຫມາກໄມ້ທີ່ມີຊີວິດອັນຕລອດໄປເປັນນິດ, ຍ້ອນຄວາມຜິດບາບ (22-23) ແຕ່ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຊົງປະເຂົາໃຫ້ວ່າເປົ້າໃນຄວາມຫວັງຄືພຣະອົງຈະສົ່ງພຣະຄຣິດໃຫ້ມາຊ່ວຍເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມບາບແລະຄວາມຕາຍຍ້ອນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຟັງຂອງເຂົາ. ທຸກຄົນຕ້ອງຍອມຮັບໃນຄວາມຜິດບາບຂອງຕົນແລະຍອມຮັບເອົາຊີວິດໃໝ່ ໂດຍການຍອມເຊື່ອໃນພຣະອົງແລ້ວເຂົາຈຶ່ງຈະໝົດພົ້ນຄວາມຕາຍແລະຈາກການຕົກໃນນະຣົກບິງໄຟ, ເພາະອົງພຣະຄຣິດໄດ້ຕາຍເທິງໄມ້ກາງແຂນເພື່ອແທນຄວາມຜິດບາບຂອງເຮົາທຸກຄົນແລ້ວ.

ຈະມີຜົນຫຍັງເກີດຂຶ້ນກັບຂ້າພະເຈົ້າຖ້າວ່າຂ້າພະເຈົ້າຫາກບໍ່ໄດ້ເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າ?

ນຳມາໃຊ້ໃນຊີວິດປະຈຳວັນ:

ມີຫລາຍຄົນທີ່ເປັນຜູ້ໃຫຍ່ແລ້ວ ແລະບໍ່ຍອມຮັບໃນສິ່ງທີ່ຕົນໄດ້ກະທຳຄວາມຜິດເຖິງແມ່ນວ່າຈະມີຫລັກຖານຢັ້ງຢືນກໍຕາມ. ມີຫລາຍຄົນທີ່ຊອກຫາເຫດຜົນທີ່ຈະປະຕິເສດທີ່ຈະຮັບຮູ້ວ່າອັນໃດຖືກອັນໃດຜິດແທນທີ່ຈະປະຕິບັດຕາມພຣະທັມຄັນຟີ. ໃນພຣະຄັນຟີ, ໃນການເບິ່ງໃນແງ່ຂອງໂລກ, ອາດາມແລະເອວາໄດ້ຕໍ່ສູ້ພຣະເຈົ້າໂດຍບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດຕາມຄຳສັ່ງແລະໄດ້ຜິດສັນຍາລະຫວ່າງນະນຸດແລະພຣະເຈົ້າ. ຍ້ອນຄວາມຜິດບາບຂອງນະນຸດ ຜົນຂອງຄວາມຜິດບາບນັ້ນກໍໄດ້ຕົກໄປເຖິງເຊັ່ນລູກຫລານຂອງເຂົາຍ້ອນຄວາມຊົ່ວຊ້າທີ່ເຂົາໄດ້ເຮັດແລະເຂົາກໍຕ້ອງການຄວາມຫລຸດຜົນຈາກໂທດກັມນັ້ນກໍມີພຽງຄວາມທາງດຽວເທົ່ານັ້ນຄືໃນອົງພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ຍ້ອນເຫດຜົນທີ່ເກີດຈາກຄວາມບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າໃນເມື່ອທ່ານໄດ້ເລືອກທາງນີ້ທ່ານຈະໄດ້ພົບກັບເຫດການຢ່າງໃດທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນ?

ອຸປຸຸມໂດຍ ລາວບັບຕິສສັມພັນ www.lsb.org

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດ ວັນທີ 25 ເດືອນ ສິງຫາ, 2002 (08 - 25 - 2002)

ຄວາມສັນພັນ: ໃຜຕ້ອງການໃຜກັນແທ້ ?

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: (ປະຖົມມະການ 4:1- 26)

ພຣະຄຳພີແຫ່ງຄວາມຈິງ: ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງມະນຸດໃຫ້ຢູ່ໃນຄວາມສັນພັນກັບພຣະອົງ ແລະກັບຄົນອື່ນໆ, ແຕ່ວ່າຄວາມບາບໄດ້ທຳລາຍຄວາມສັນພັນນັ້ນແລະສາມາດນຳໄປສູ່ການກະທຳຄວາມຊົ່ວຮ້າຍແລະຫນ້າຢ້ານກົວ.

ຂໍ້ພຣະຄຳພີທີ່ສຳຄັນ: ເມື່ອເປັນເຊັ່ນນັ້ນພຣະເຈົ້າຈຶ່ງຊົງຖາມ ກາອິນວ່າ " ກາອິນເອີຍນ້ອງຊາຍເຈົ້າຢູ່ໃສ? " ລາວໄດ້ຕອບວ່າ " ຂ້ານ້ອຍບໍ່ຮູ້ຈັກ ຫຼືວ່າພຣະອົງໃຫ້ຂ້ານ້ອຍເປັນຜູ້ຮັກສານ້ອງຊາຍຂອງຂ້ານ້ອຍຊັ້ນບໍ່? " (ປະຖົມມະການ: 4 : 9).

ຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຊີວິດ: ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມສັນພັນອັນຖືກຕ້ອງກັບພຣະເຈົ້າ ແລະກັບຄົນອື່ນ ໆອີກດ້ວຍ.

ເປັນຫຍັງຂ້ອຍຈະຕ້ອງກັງວົນນຳການສ້າງຄວາມສັນພັນກັບຄົນອື່ນໆ ?

ເບນເຄີຍຢູ່ໃນເມືອງນ້ອຍຕລອດຊົ່ວຊີວິດຂອງລາວ. ລາວເປັນທີ່ຮັກໃຄ່ຂອງຄອບຄົວແລະໝູ່ເພື່ອນ. ການສົ່ງສະການໃຫ້ແກ່ເບນຈຶ່ງມີການກ່າວຄຳພະຍານເຖິງຄຸນຄວາມດີທີ່ລາວມີໃນຂະນະທີ່ລາວຍັງມີຊີວິດຢູ່ຈາກຫລາຍໆຄົນທີ່ໄດ້ຕັ້ງໃຈເພື່ອທີ່ຈະມາຮ່ວມກ່າວເຖິງການທີ່ລາວເປັນຄົນທີ່ຫ່ວງໃຍແລະຊ່ວຍເຫລືອຄົນອື່ນໆ ຢູ່ສເມີ. ມີຫລາຍຄົນທີ່ມາຮ່ວມງານສົ່ງສະການ, ເບນກັບໄປບ້ານເກົ່າ, ຈົນເຕັມບ້ານຈົນຕ້ອງໄດ້ຢືນຢູ່. ຊະນາຊົກໃນຄອບຄົວຂອງເບນກໍຍື່ນຕໍ່ກັນແລະກັນດ້ວຍຄວາມຮູ້ສຶກເລິກເຊິ່ງຈາກຄຸນຄວາມດີທີ່ລາວມີຕອນຍັງມີຊີວິດຢູ່. ພອລ, ເປັນອາຈານຂອງເບນໄດ້ຮູ້ແລະເຂົ້າໃຈດີວ່າເບນເປັນຄົນທີ່ໃຊ້ຊີວິດຂອງລາວຢ່າງສົມບູນໂດຍຊ່ວຍເຫລືອຄົນໃນຄອບຄົວແລະຄົນອື່ນໆອີກນຳ. ງານສົ່ງສະການເປັນງານນຶ່ງທີ່ພວກເຮົາສາມາດເວົ້າເຖິງປະຫວັດຂອງຜູ້ຕາຍວ່າຊີວິດຜ່ານມາເຂົາເປັນຄົນແບບໃດແລະໄດ້ທຳຄຸນຄວາມດີຫຍັງແດ່ຕໍ່ຄົນທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບຕົວເຮົາທັງພໍ່ນ້ອງ ແລະໝູ່ຄູ່ຫລິ້ນອື່ນໆ ມີຫຍັງແດ່? ບົດຮຽນຂອງເຮົາໃນມື້ນີ້ພວກເຮົາຈະໄດ້ຕັ້ງຄຳຖາມໃຫ້ກັບຕົນເອງວ່າ ໄດ້ມີຄວາມສັນພັນກັບຄົນອື່ນໆແບບໃດ? ທ່ານຕ້ອງການໃຜແລະໃຜຕ້ອງການທ່ານ?

ສຶກສາພຣະຄຳພີ:

1

1. ຄວາມສັນພັນກັບຄອບຄົວ: (ປະຖົມມະການ 4: 1- 2)

1 ຄັນຕໍ່ມາ ອາດາມໄດ້ສົມສູ່ຮ່ວມກັນເມື່ອຂອງຕົນ ນາງຈຶ່ງຖືພາແລ້ວໄດ້ເກີດລູກຊາຍຜູ້ນຶ່ງນາງຈຶ່ງເວົ້າວ່າ
2 " ຂ້ານ້ອຍໄດ້ລູກຊາຍຍ້ອນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນຜູ້ຊົດຊ່ວຍ ດັ່ງນັ້ນນາງຈຶ່ງຕັ້ງຊື່ໃຫ້ເດັກ ນ້ອຍວ່າ ກາອິນຕໍ່ມາ
ນາງໄດ້ລູກອີກຜູ້ນຶ່ງຊື່ວ່າ ອາເບນ ຊຶ່ງມີອາຊີບເປັນຜູ້ລ້ຽງແກະ ສ່ວນກາອິນ ເປັນພໍ່ນາ.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງມະນຸດໃຫ້ມີຜູ້ຍິງແລະຜູ້ຊາຍໃຫ້ເປັນຄູ່ຜົວເມື່ອມີຄວາມຜູກພັນກັນ ແລະສັນພັນກັບພຣະເຈົ້າ
(ປະຖົມມະການ 2: 18, 23, -24). ດ້ວຍການນຳຄວາມບາບມາສູ່ໂລກພວກເຂົາທັງສອງຈຶ່ງຕ້ອງມີການແຕ່ງງານ

ແລະຢູ່ກັນກັນຕາມທັມມະຊາດຂອງຜົວເມັງ, ໂດຍມີຄວາມສັມພັນທາງເພດແລະມີລູກໂດຍການອ້າງເຖິງການທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສາບແຊ່ງຜູ້ຍິງໃຫ້ເຈັບປວດໃນເວລາເກີດລູກ ແລະນັ້ນກໍ່ຫມາຍເຖິງການອອກແມ່ແຜ່ລູກຂອງນະນຸດ ແລະແມ່ນອນທີ່ສຸດກໍ່ແມ່ນການວາງແຜນທີ່ສົມບູນທີ່ສຸດຂອງພຣະຜູ້ຊົງສ້າງ. ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດພຣະເຈົ້າກໍ່ຍັງຊົງເບິ່ງແຍງພວກເຂົາຢູ່ຈົນກະທັ່ງນາໄດ້ອອກລູກຊຶ່ງກໍ່ຊົງຖືວ່າເປັນຂອງປະທານຈາກພຣະເຈົ້າ. ໃນປະໂຫຍກທີ່ວ່າ ຍ້ອນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນຜູ້ຊົດຊ່ວຍ ເປັນປະໂຫຍກຂອງຄຳເວົ້າທີ່ວ່ານາໄດ້ມີຄວາມເຊື່ອ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງປະທານທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງເພື່ອການດຳຮົງຊີວິດ, ກໍ່ຄືລູກໆ ຊຶ່ງມາຈາກພຣະພອນທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງປະທານໃຫ້. ແລະຕໍ່ມາເອວາກໍ່ເກີດລູກຄືກາອິນຜູ້ເປັນອ້າຍແລະອາເບນແລະລູກຊາຍທັງສອງກໍ່ຄືພັນທະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຍັງມີຕໍ່ນະນຸດ. ໃນ (ປະໂຫຍກ. 4: 1-2) ພຣະເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງກົດເກນໃຫ້ນະນຸດໃນການດຳຮົງຊີວິດຄືມີຄວາມສັມພັນກັນໃນຖານະຄອບຄົວ. ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງສ້າງສັບທຸກສິ່ງໄດ້ຊົງປະທານໃຫ້ມີຄວາມສັມພັນ ທີ່ນຶ່ງຄືລະຫວ່າງຜົວເມັງ, ທີ່ສອງຄືລະຫວ່າງພໍ່ແມ່ແລະລູກ, ແລະທີ່ສາມ, ລະຫວ່າງລູກຕໍ່ລູກດ້ວຍກັນ. ຖ້າຄອບຄົວມີຄວາມສັມພັນອັນດີຂອງຊະນາຊົກແຕ່ລະຄົນໃນຄອບຄົວກໍ່ຫມາຍເຖິງສັງຄົມແລະປະເທດຊາດບ້ານເມືອງກໍ່ມີຄວາມສັມພັນທີ່ດີຕິດຕາມໄປດ້ວຍກັນ. ໃນຂະນະທີ່ຄອບຄົວເປັນສະຖາບັນແລກທີ່ໃຫ້ມີການອົບຮົມສັງສອນ, ເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຢູ່ໂດດດ່ຽວ, ທຸກໆ ຄົນໃນຄອບຄົວມີໜ້າທີ່ຂອງຕົນທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ພົວພັນກັບຄົນພາຍນອກຢ່າງສະມ້າສເມີ.

ທ່ານຕ້ອງສະແດງອອກຢ່າງໃດແດ່ທີ່ຈະເຮັດຕາມຄຳສັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ຖືກຕ້ອງເພື່ອທີ່ຈະມີການສັມພັນກັບສະມາຊິກໃນຄອບຄົວແຕ່ລະຄົນ?

2. ຄວາມສັມພັນກັບພຣະເຈົ້າ: (ປະຖົມນະການ 4: 3- 7)

- 3 ຄັນຕໍ່ມາວັນນຶ່ງ ກາອິນກໍ່ເອົາຜິລະປູກມາຖວາຍແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ສ່ວນອາເບນກໍ່ເອົາສັດເກີດຫົວປີ
- 4 ທີ່ຕຸ້ຍຟີດິງາມໃນຝູງສັດມາຂ້າ ແລ້ວເອົາເນື້ອສ່ວນທີ່ດີໆມາຖວາຍແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະອົງຊົງພໍພຣະທັຍ
- 5 ໃນການກະທຳຂອງອາເບນ ສ່ວນການຖວາຍຂອງກາອິນນັ້ນບໍ່ເປັນທີ່ຊອບພຣະທັຍຂອງພຣະເຈົ້າເລີຍກາ
- 6 ອິນຈຶ່ງຄຽດແຄ້ນ ແລະເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມບໍ່ພໍໃຈ. ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຊົງຖາມກາອິນວ່າ
- 7 " ກາອິນເອີຍ ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງຄຽດແຄ້ນແລະເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມບໍ່ ພໍໃຈ? ຖ້າເຈົ້າກະທຳດີເຈົ້າຄວນເງິຍ
- ຫນ້າຂຶ້ນດ້ວຍຄວາມຍິນແຍ້ມແຕ່ດ້ວຍວ່າເຈົ້າກະທຳຊົ່ວຄວາມ ຊົ່ວກໍ່ເຫມືອນດັ່ງສັດຮ້າຍທີ່ກຳລັງລໍຄອຍ
- ຖ້າຄູບເຈົ້າ ມັນຕ້ອງຄູບກິນເຈົ້າ ແຕ່ເຈົ້າຄວນເອົາຊະນະມັນໄດ້".

ກາອິນແລະກາເບນມີຄວາມຮູ້ສຶກວ່າຕ້ອງມີການນະມັສການພຣະເຈົ້າ. ແຕ່ລະຄົນກໍ່ນຳຂອງຖວາຍມາຖວາຍພຣະເຈົ້າ, ຊຶ່ງແຕ່ລະຄົນກໍ່ນຳຂອງມາຕາມທີ່ຕົນຄວາມຮັບຜິດຊອບ. ກາອິນເປັນຄົນປູກຝັງ, ອາເບນເປັນຄົນລ້ຽງສັດ, ພຣະຄັນຟີບາງມ້ວນໄດ້ບອກເຖິງການເລືອກຂອງທີ່ຈະນຳມາຖວາຍແກ່ພຣະເຈົ້າໂດຍກ່າວເຖິງອາເບນໄດ້ເລືອກເອົາສັດເກີດຫົວປີທີ່ຕຸ້ຍຟີແລະນຳເອົາເນື້ອສ່ວນທີ່ດີໆມາ, ສະນັ້ນສິ່ງທີ່ອາເບນນຳມາຖວາຍພຣະເຈົ້າເປັນສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດແລະພຣະເຈົ້າກໍ່ທອດພຣະເນດທັງສອງສິ່ງທີ່ກາອິນແລະອາເບນນຳມາຖວາຍແລະພຣະອົງກໍ່ພໍພຣະທັຍອາເບນທີ່ສຸດ. ແລະເຫດຜົນທີ່ພຣະເຈົ້າເລືອກບໍ່ພໍພຣະທັຍກາອິນກໍ່ເພາະປະຕິກິຣິຍາຂອງການໃຫ້ຂອງແຕ່ລະຄົນ ໂດຍຕາມຄວາມເຊື່ອຂອງໃຜລາວ, ອາເບນໄດ້ນຳເອົາຂອງຖວາຍແລະພຣະເຈົ້າກໍ່ພໍພຣະທັຍ, (ຮິບຣູ. 11: 4) . ພຣະເຈົ້າຊົງຮູ້ດີວ່າຮູ້ດີເຖິງຄວາມນິກຄິດ ແລະນ້ຳໜັກຂອງການກະທຳຂອງແຕ່ລະຄົນທີ່ໄດ້ນຳຂອງມາຖວາຍພຣະອົງ. ດ້ວຍການກະທຳທີ່ແຕກຕ່າງຂອງພວກເຂົາທັງສອງຄົນພຣະອົງຈຶ່ງມີການສັມພັນທີ່ແຕກຕ່າງກັນເຊັ່ນກັນ. ກາອິນຈຶ່ງຄຽດແລະບໍ່ພໍໃຈແລະກໍ່ໄດ້ສະແດງອອກມາໃຫ້ພຣະເຈົ້າໄດ້ຮູ້ວ່ານັ້ນເປັນສິ່ງທີ່ຜິດ, ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ເຕືອນກາອິນດ້ວຍຄວາມຫ່ວງໃຍເຖິງຄວາມບາບທີ່ຈະຕາມມາແລະບອກໃຫ້ລາວສາຣະພາບແລະໃຫ້ຕົກຕ້ອງໃຫ້ລະອຽດເຖິງຜົນຂອງການກະທຳເຊັ່ນນັ້ນແລະຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນຄວາມບາບນັ້ນກໍ່ຈະທຳລາຍລາວໃນທີ່ສຸດ. ໃນພາສາຮິບຣູໃນຄຳທີ່ແປວ່າ ບາບ ນັ້ນກໍ່ຄືການເຮັດຜິດບ່ອນ, ແລະຜົນຂອງມັນກໍ່ຄືຫ່າງຈາກພຣະເຈົ້າອອກໄປເລື້ອຍໆໃນການດຳຮົງຊີວິດ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ອະທິບາຍເຖິງຜົນຂອງຄວາມຜິດບາບທີ່ຈະໄດ້ຮັບຄືສັດຮ້າຍທີ່ກຳລັງລໍຖ້າຄູບເຫຍື່ອຂອງມັນແລະລໍຖ້າຢູ່ທີ່ປະຕູຂອງກາ

ອິນເອງ (ເບິ່ງ 1 ປຕ: 5:8). ພຣະເຈົ້າໄດ້ຖາມກາອິນແລະໄທ້ຄໍາແນະນຳແກ່ລາວໃນທັນທີທັນໃດນັ້ນເລີຍ, ແລະ ເຕືອນໃຫ້ລາວຈົ່ງຍອມຮັບສາຣະພາບ, ໂດຍຊົງສະແດງເຖິງຄວາມເມດຕາແລະພຣະຄຸນທີ່ມີຕໍ່ລາວແລະນັ້ນກໍ່ຫມາຍ ເຖິງການມີສັນພັນກັບແຕ່ລະສ່ວນບຸກຄົນສະໄໝນັ້ນ.

ເມື່ອໃດທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເຕືອນຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ມີຄວາມຕັ້ງຫມັ້ນຢູ່ໃນຄວາມສັນພັນອັນຖືກຕ້ອງກັບພຣະອົງ? ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຕອບສນອງພຣະອົງດ້ວຍວິທີໃດ?

3. ຂາດຄວາມສັນພັນ: (ປະຖົມມະການ 4:8- 12)

8 ຕໍ່ມາ ກາອິນຈຶ່ງເວົ້າກັບອາເບນຜູ້ເປັນນ້ອງຊາຍວ່າ " ເຮົາພາກັນໄປຍ່າງຫຼິ້ນໃນທົ່ງນາເທາະ " ເມື່ອສອງອ້າຍ
9 ນ້ອງອອກໄປເຖິງທົ່ງນາແລ້ວ ກາອິນຜູ້ເປັນອ້າຍກໍ່ປ້າຍ້ອງຊາຍລົງດິນ ແລ້ວຂ້າຖິ້ມ. ເມື່ອເປັນເຊັ່ນນີ້ພຣະ
10 ຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງຊົງຖາມກາອິນວ່າ " ກາອິນເອີຍນ້ອງຊາຍເຈົ້າຢູ່ໃສ? " ລາວໄດ້ຕອບວ່າ " ຂ້ານ້ອຍບໍ່ຮູ້ຈັກ
11 ຫຼືວ່າພຣະອົງໃຫ້ຂ້ານ້ອຍເປັນຜູ້ຮັກສານ້ອງຊາຍຂອງຂ້ານ້ອຍຊັ້ນບໍ່? ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຖາມອີກວ່າ " ກາ
12 ອິນເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງເຮັດເຄື່ອງໂຫດຮ້າຍເຊັ່ນນີ້? ນ້ອງຊາຍຂອງເຈົ້ານອນເລືອດອາບຕົວຢູ່ໃນທົ່ງນາ ກິ່ນ
ເລືອດຂອງລາວຂຶ້ນມາຫາເຮົາເຫມືອນສຽງຮ້ອງຂໍແກ້ແຄ້ນ ເຈົ້າຈະຖືກດຳ ຖືກສາບແຊ່ງ ແລະຖືກເນຣະ
ເຫດອອກຈາກທົ່ງນາບ່ອນຊຶ່ງດູດກິນເລືອດຂອງນ້ອງຊາຍຊຶ່ງເຈົ້າໄດ້ຂ້າ ຖ້າເຈົ້າເຮັດໂຮມດິນນັ້ນຈະບໍ່
ນຳຄວາມອຸດົມສົມບູນມາໃຫ້ ເຈົ້າຈະເປັນຄົນບໍ່ມີຫຼັກແຫຼ່ງຈະຊັດເຊດເນຈອນໄປໃນໂລກນີ້ . "

ຄວາມໂຫດຮ້າຍໄດ້ເກີດຂຶ້ນ, ຍ້ອນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຟັງຄໍາເຕືອນຂອງພຣະເຈົ້າ, ຍ້ອນກາອິນບໍ່ຍອມຮັບຕໍ່ຄວາມ
ຜິດບາບຂອງຕົນເອງແລະໃນທີ່ສຸດຄວາມຄຽດແຄ້ນຂອງລາວກໍ່ເກີດຂຶ້ນ ແລະນຳໄປສູ່ການກະທຳອັນຊົ່ວຮ້າຍໂດຍ
ຊວນນ້ອງຊາຍ ໄປຍ່າງຫລິ້ນຢູ່ທົ່ງນາ ແລະມີການວາງແຜນທີ່ຈະຂ້າອາເບນເສັຽ. ແລະອີກຄັ້ງໜຶ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້
ຖາມກາອິນວ່າ " ກາອິນເອີຍນ້ອງຊາຍຂອງເຈົ້າຢູ່ໃສ? " ໃນການຖາມເຊັ່ນນັ້ນກໍ່ເພື່ອທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ລາວຍອມຮັບສາຣະ
ພາບອອກມາແຕ່ລາວແກ້ງບໍ່ຮູ້ປັດຄວາມຜິດອອກໄປໂດຍຖາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຄືນວ່າ " ຂ້ານ້ອຍບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າຫລືວ່າ
ພຣະອົງໃຫ້ຂ້ານ້ອຍເປັນຜູ້ຮັກສານ້ອງຊາຍຂອງຂ້ານ້ອຍຊັ້ນບໍ່? ໃນຂະນະທີ່ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຕອບກາອິນໃນທັນທີນັ້ນ,
ແລະເພື່ອທີ່ຈະໃຫ້ລາວສຳນຶກວ່າ ລາວເປັນອ້າຍດ້ວຍສາຍເລືອດຈຳເປັນທີ່ຈະຕ້ອງດູແລເອົາໃຈໃສ່ນ້ອງຊາຍຂອງ
ລາວ. ດ້ວຍວ່າຄວາມຊົ່ວຮ້າຍໄດ້ເຂົ້າເປັນເຈົ້ານາຍຈິດສຳນຶກຂອງລາວເສັຽແລ້ວແລະໄດ້ສັ່ງໃຫ້ລາວໄດ້ເຮັດໃສ່ສິ່ງ
ຊົ່ວຮ້າຍຫລາຍໄປກວ່ານັ້ນອີກຄືການເຕືອນພັຍພິບັດໄດ້ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ. ຕັ້ງແຕ່ອາເບນໄດ້ຖືກຂ້າຕາຍໄປ, ໂດຍບໍ່ມີໃຜ
ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ການກະທຳນັ້ນແລະກໍ່ຄືການຂາດການສັນພັນ, ຊຶ່ງບໍ່ພຽງແຕ່ການສັນພັນສັນອ້າຍນ້ອງເທົ່ານັ້ນແຕ່ກັບ
ການສັນພັນກັບພຣະເຈົ້າອີກແລະນັ້ນນຳມາຊຶ່ງຜົນຂອງຄວາມຜິດບາບຂອງກາອິນ, ຖືກດຳແລະຖືກສາບແຊ່ງໃຫ້ຫນີ
ຈາກທົ່ງນາ ແລະຖ້າລາວໄປປູກຝັງຢູ່ທີ່ໃດດິນນັ້ນກໍ່ຈະບໍ່ມີຜົນປູກທີ່ສົມບູນຍ້ອນດິນໄດ້ດູດກິນເລືອດຂອງນ້ອງຊາຍ
ລາວ. ແລະລາວຈະເປັນຄົນປູກຝັງຕໍ່ໄປບໍ່ໄດ້ແຕ່ຈະເປັນຄົນບໍ່ມີຫລັກແຫລ່ງ. ຄວາມບາບຍ່ອມຈະນຳມາຊຶ່ງຄວາມ
ຈິບຫາຍສະໄໝ.

ເມື່ອໃດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ມີປະສົບການ ກັບຂາດຈາກຄວາມສັນພັນຍ້ອນຄວາມຜິດບາບຂອງຕົນເອງ?

4. ພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ: (ປະຖົມມະການ 4:13- 16)

13 " ກາອິນຈຶ່ງກາບທູນຂໍຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ " ໂທດນີ້ຫນັກຫຼາຍເກີນກວ່າຂ້ານ້ອຍຈະທົນໄດ້ພຣະອົງໄລ່
14 ຂ້ານ້ອຍໃຫ້ຫນີຈາກທີ່ທຳມາຫາກິນແລະຈາກພຣະພັກຂອງພຣະອົງໃຫ້ຂ້ານ້ອຍບໍ່ມີທີ່ພັກພາອາສັຍແລະໃຫ້
15 ເຫາະຫອບໄປໃນໂລກນີ້ຖ້າໃຜພົບຂ້ານ້ອຍ ຜູ້ນັ້ນກໍ່ຈະຂ້າຂ້ານ້ອຍ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຕອບກາອິນວ່າ
" ບໍ່ດອກ ຖ້າຜູ້ໃດຂ້າເຈົ້າ ຜູ້ນັ້ນກໍ່ຈະໄດ້ຮັບໂທດເຈັດເທົ່າ " ດ້ວຍເຫດນີ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງເຮັດເຄື່ອງຫມາຍ
16 ໄວ້ໃນຕົວຂອງກາອິນເພື່ອວ່າ ເມື່ອຜູ້ໃດພົບຈະບໍ່ໄດ້ຂ້າລາວ ກາອິນຈຶ່ງຫນີໄກຈາກພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນ

ເຈົ້າໄປອາໄສຢູ່ໃນດິນແດນແຫ່ງນຶ່ງທີ່ມີຊື່ວ່າ ໂນດຢູ່ທາງທິດຕາເວັນອອກຂອງເອເດັນ.

ການຕັດສິນລົງໂທດກາອິນນັ້ນພຣະເຈົ້າຊົງເຕັມໄປດ້ວຍພຣະກະຣຸນາຄຸນ. ພຣະຄົມພິບາງມ້ວນໄດ້ບັນທຶກໄວ້ເຖິງການຜ່ອນໂຫດຂອງພຣະອົງໂດຍໃຫ້ກາອິນຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກດິນແດນຂອງຕົນໃຫ້ໄປຢູ່ຖິ່ນທຸກະກັນດານທີ່ຫ່າງໄກເພື່ອທີ່ຈະໄດ້ຮຽນຮູ້ເຖິງໂຫດທັບຂອງການຂ້າຄົນ. ແລະໃນທີ່ສຸດລາວກໍສຳນຶກໄດ້ວ່າບໍ່ມີຜູ້ໃດທີ່ຈະຊ່ວຍຕົນໄດ້ນອກຈາກພຣະກະຣຸນາຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ, ແລະລາວກໍໄດ້ເວົ້າໂດຍກົງກັບພຣະເຈົ້າກາອິນໄດ້ພົບກັບຄວາມເຂົ້າໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງເຖິງການສູ້ທຶນກັບໂຫດກັນທີ່ໄດ້ຮັບຍ້ອນຄວາມຜິດບາບຂອງຕົນ. ໃນຄຳວ່າ ມື້ນີ້ ໄດ້ໝາຍເຖິງ: ໃນທັນທີທີ່ກາອິນໄດ້ເລີ່ມປະສົບກັບວ່າໂຫດຂອງລາວນັ້ນຕ້ອງໄດ້ຊິດໃຊ້ຕາມການກະທຳຂອງຕົນເອງ ແລະຈະເປັນເວລາທີ່ຍາວນານທີ່ສຸດຊຶ່ງໃນຄຳເວົ້າຂອງລາວທີ່ວ່າ " ຂ້ານ້ອຍຈະຈາກພຣະພັກຂອງພຣະອົງ " ໄດ້ໝາຍເຖິງການເນຣະເທດຈາກຄວາມສັນພັນກັບພຣະເຈົ້າຍ້ອນຄວາມຜິດບາບຂອງຕົນໂດຍບໍ່ມີທີ່ພັກພາອາສັຍແລະເຫາະຫອບໄປໃນໂລກ. ຫລາຍໄປກ່ວານັ້ນກໍຄືຮູບຮ່າງຫນ້າຕາຂອງລາວເອງກໍຄືກັນກັບນ້ອງຂອງລາວ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງມີພຣະກະຣຸນາຄຸນໂດຍຊົງປະທານການຊ່ວຍເຫລືອແກ່ກາອິນຄືໄດ້ໝາຍເຄື່ອງໝາຍໄວ້ຖ້າຫາກມີຜູ້ໃດພົບເຫັນລາວບໍ່ໃຫ້ຂ້າລາວ, ແລະເຄື່ອງໝາຍນັ້ນກໍຄືການຄຸ້ມຄອງຂອງພຣະເຈົ້າ. ໃນບັນຫານີ້, ພຣະເຈົ້າຕຽມແຜນການສຳລັບຄວາມຜິດຖານຂ້າຄົນຂອງກາອິນໂດຍຈະໃຫ້ຕາຍຫລືໃຫ້ມີຊີວິດຢູ່ກໍແມ່ນສິດອຳນາດຂອງພຣະອົງພຽງຜູ້ດຽວຊຶ່ງບໍ່ມີໃຜຮ້ອນ. ຫລາຍກວ່ານັ້ນອີກ, ໂດຍພຣະກະຣຸນາຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າພຣະອົງໄດ້ປະທານຄວາມຫວັງໃຫ້ແກ່ອາດາມແລະເອວາໃນຄວາມມືດລາງ ສັນໃດ, (ປຖກ. 3: 15) ພຣະອົງກໍໄດ້ຊົງປະທານໃຫ້ແກ່ກາອິນສັນນັ້ນ, ຊຶ່ງລາວກໍຄືລູກຫລານລ້ຽນຕໍ່ໄປຂອງຄອບຄົວນີ້.

ມີຫຍັງແດ່ໃນຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ໄດ້ເຮັດຜິດບາບຕໍ່ພຣະເຈົ້າແຕ່ພຣະອົງຍັງຊົງມີພຣະກະຣຸນາຄຸນປະທານອະພິຍໄຫ້ໄດ້ມີການປ່ຽນແປງຈິດໃຈ, ການກະທຳ ຈາກຄວາມຜິດບາບນັ້ນແນວໃດ?

ນຳມາໃຊ້ໃນຊີວິດປະຈຳວັນ:

ການມີຄວາມສັນພັນກັນຢູ່ໃນສາຍຕາຂອງຊາວໂລກແມ່ນຕ້ອງການມີສິ່ງຕອບແທນຈາກຜົນຂອງມັນ. ການທີ່ຈະມີຄວາມສັນພັນທີ່ດີການຍອມເສັຍສະລະ, ບໍ່ເຫັນແກ່ໂຕເອງແຕ່ຝ່າຍດຽວ, ຄວບຄຸມຕົວເອງ, ດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈແລະພໍໃຈໃນທຸກສິ່ງທີ່ຕົນມີຢູ່. ໃນພຣະທັມໄດ້ບອກເຖິງວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງມະນຸດຂຶ້ນມາເພື່ອຈະໃຫ້ມີຄວາມສັນພັນກັບພຣະອົງແລະຄົນອື່ນໆ ທີ່ຢູ່ຮອບຂ້າງ. ກາອິນໄດ້ຜິດຕໍ່ຄວາມສັນພັນໂດຍການຂ້ານ້ອງຊາຍຂອງລາວສະນັ້ນພຣະເຈົ້າຈຶ່ງຕ້ອງໃຫ້ມີການລົງໂທດລາວແຕ່ພຣະອົງກໍຍັງຄົງເຕັມໄປດ້ວຍພຣະທັຍທີ່ເມດຕາແລະຕັດສິນດ້ວຍຄວາມຍຸດຕິທັມທີ່ສຸດ.

ທ່ານໄດ້ຮູ້ແລະໄດ້ຮຽນແລ້ວໃນບົດຮຽນນີ້ແລະທ່ານຈະໄດ້ຮຽນເອົາການທີ່ຈະມີຄວາມສັນພັນທີ່ຖືກຕ້ອງແທ້ນັ້ນຄວນເຮັດແນວໃດ? ແລະທ່ານໄດ້ຖອດຖອນຈາກເຮື່ອງນີ້ແລ້ວນຳໄປໃຊ້ໃນຄອບຄົວເພື່ອຄວາມສັນພັນນັ້ນຈະໄດ້ມີຄວາມສົມບູນແນວໃດ? ໂດຍພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທ່ານຈະຕອບສນອງແນວໃດກັບພຣະເຈົ້າໃນຄວາມຜິດບາບໃນຊີວິດຂອງທ່ານ?

ອຸປຸຸມໂດຍ ລາວບັບຕິສສັນພັນ www.lsbj.org